

خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ (الحديث)

(توهان مان بهترين اهو شخص آهي، جيڪو پاڻ قرآن مجيد سڳي ۽ ٻين کي به سيکاري)

اسلاميات

ڇهين ڪلاس لاءِ

سندھيکست بک بورڊ، ڄام شورو

سڀئي حق ۽ واسطا
 سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
تيار ڪندڙ: سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو
منظور ٿيل: صوبائي محڪم تعليم و خواندگي، حڪومت سنڌ
 بمراسل نمبر ايس او (جي. آءِ) اي. ائڊ ايل / ڪريڪيولم 2014
 گورنمنٽ آف سنڌ، اي ائڊ ايل ڊپارٽمينٽ تاريخ 03-13-2015
 سنڌ صوبي جي اسڪولن لاءِ اسلاميات جو واحد درسي ڪتاب
 صوبائي ڪميٽي براءِ جائزہ ڪتب بيورو آف ڪريڪيولم ۽ توسيع تعليم ونگ
 سنڌ ڄام شورو جو تصحيح ٿيل

نگران اعلى: آغا سهيل احمد (چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ)
نگران: عبد الباقي ادریس السندي
مُصنِّفین: پروفيسر مصوٰر خان — پروفيسر ڊاڪٽر خليل احمد ڪورائي
سنڌيڪار: ڊاڪٽر محمد انس راڄپر
ايڊيٽر: ڊاڪٽر پروفيسر خليل احمد ڪورائي

صوبائي جائزہ ڪميٽي

☆ پروفيسر ڊاڪٽر ثناء الله ڀٽو ☆ پروفيسر ڊاڪٽر خليل احمد ڪورائي
 ☆ پروفيسر محمد ابراهيم پرڙو ☆ پروفيسر عطاء محمد ڏيٽو
 ☆ عبدالحڪيم پناڻ
پروف ريڊنگ: گل نواز ڏيٽو
ڪمپوزنگ ۽ لي آؤٽ ڊزائنگ: ☆ اسدالله ڀٽو ☆ نور محمد سميجو

فهرست

صفحو	عنوان
	باب پهريون: القرآن الكريم
۲	(الف) ناظره قرآن: پارو- ۷ کان - ۱۲ تائين (۶ پارا)
۳	وَإِذَا سَمِعُوا - وَلَوْ أَنَّنَا - قَالَ الْمَلَأُ - وَاعْلَمُوا - يَعْتَذِرُونَ - وَمَا مِنْ دَابَّةٍ
۴-۳	(ب) حفظ قرآن مجيد:
۵	• سُورَةُ الْإِنشِرَاحِ - سُورَةُ التَّيْنِ - سُورَةُ الْقَدَرِ
۵	(ج) حفظ ۽ ترجمو:
۵	• رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١﴾
۵	• رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ۖ وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢﴾
۵	• رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
	لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾
	باب ٻيو: ايمانيات ۽ عبادتون
۸	(الف) ايمانيات: الله تعالى تي ايمان توحيد: معنى ۽ مفهوم
۱۲	(ب) عبادات
۱۲	۱- اذان: فضيلت ۽ اهميت
۲۰	۲- نماز: اهميت، فضيلت ۽ فرض
۲۶	۳- جنازي جي نماز ۽ ان جي اهميت
۳۰	۴- حج ۽ ان جي اهميت
	باب ٽيون: سيرت طيبه
	حضرت محمد ﷺ جي حيات طيبه (صلح حديبيه کان غزوہ خيبر تائين)
۳۸	۱- صلح حديبيه

صفحو	عنوان
۴۶	۲- بادشاهن کي اسلام جي دعوت
۵۳	۳- غزوہ خیبر
	باب چوٿون: اخلاق ۽ ادب
۶۳	۱- طهارت ۽ پاڪيزگي
۶۹	۲- صداقت
۷۵	۳- امانت
۸۱	۴- احسان
۸۷	۵- مُلڪ ۽ مِلّت لاءِ ايتار جو جذبو
۹۳	۶- حقوق العباد (والدين - اولاد - استاد - پاڙيسري)
۹۳	(الف) والدين جا حق
۹۹	(ب) اولاد جا حق
۱۰۴	(ج) اُستادن جا حق
۱۰۹	(د) پاڙيسرين جا حق
	باب پنجون: هدايت جا سرچشما / مشاهير اسلام
۱۱۶	۱- حضرت خديجه رضي الله عنها
۱۲۱	۲- حضرت علي رضي الله تعالى عنه
۱۲۹	۳- حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رحمۃ اللہ علیہ
۱۳۵	۴- طارق بن زياد رحمۃ اللہ علیہ
۱۴۱	لغات

القرآن الكريم

اسلام هڪ عالمگير ۽ دائمي دين آهي. ان جو بنياد قرآن مجيد ۽ سنت نبوي تي آهي. قرآن مجيد الله تعالى جو اهو آخري ڪتاب آهي، جيڪو الله تعالى حضرت جبريل امين عليه السلام جي ذريعي خاتم النبيين حضرت محمد ﷺ تي نازل فرمايو. قرآن مجيد پوري انسانيت جي ڪاميابيءَ لاءِ هدايت ۽ مڪمل ضابطه حيات آهي. يعني زندگيءَ جي سمورن شعبن سان تعلق رکندڙ مسئلن جو حل ۽ رهنمائي قرآن مجيد ۾ موجود آهي. قرآن مجيد رشد و هدايت جو سبب ۽ دين اسلام جو بنياد آهي.

هن باب جو مقصد هي آهي ته تجويز ڪيل نصاب ۾ قرآن مجيد جو جيڪو حصو مقرر ڪيو ويو آهي، شاگرد ۽ شاگردياڻيون اهو چڱيءَ طرح ناظره درست اُچار ۽ اعراب، قرائت ۽ تجويد، خوش الحاني ۽ روانيءَ سان پڙهي سگهن. اهڙيءَ طرح ننڍيون ننڍيون سورتون جيڪي نصاب ۾ شامل آهن، انهن کي به درست اُچار ۽ اعراب، قرائت ۽ تجويد ۽ خوش الحانيءَ سان زباني ياد ڪري سگهن، لفظي ۽ بامحاوره ترجمي سان ياد ڪرڻ کان پوءِ مختلف وقتن ۾ الله تعالى کان انهن لفظن سان دعا پڻ گهري سگهن.

(الف) ناظره قرآن مجيد: ۷ کان ۱۲ (چھ پارا)

وَإِذْ أَسْمِعُوا- وَلَوْ أَنَّنَا- قَالُ الْمَلَ- وَاعْلَمُوا- يَعْتَذِرُونَ- وَمَا مِنْ دَابَّةٍ

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته اهي:

- قرآن مجيد کي درست اُچار ۽ اعراب، قرائت ۽ تجويد ۽ خوش الحانيءَ سان ناظره ۽ روانيءَ سان پڙهي ٻڌائي سگهندا.
- قرآن مجيد جي نصاب ۾ ڏنل ننڍين ننڍين سورتن کي درست اُچار ۽ اعراب، قرائت ۽ تجويد ۽ خوش الحانيءَ سان پڙهي ٻڌائي سگهندا.
- قرآني آيتون، جيڪي دعائيه کلمن تي مشتمل آهن، انهن کي درست اُچار ۽ اعراب، قرائت ۽ تجويد ۽ خوش الحانيءَ سان زباني ياد ڪري پڙهي سگهندا ۽ لفظي ۽ بامحاوره ترجمو پڙهي ٻڌائي سگهندا ۽ الله تعاليٰ کان پنهنجون مرادون حاصل ڪري سگهندا.
- قرآن مجيد جي ترجمي کان آگاهه ٿيڻ کان پوءِ هونئن ئي عملي زندگين سان تعلق جوڙي سگهندا.

استادن لاءِ هدايتون

- هن حصي مان سال دوران امتحان ورتو وڃي. سالانه امتحان جي موقعي تي زباني امتحان ورتو وڃي.
- هن حصي جون ڪل چاليهه سيڪڙو (% ۴۰) مارڪون مقرر ڪيون ويون آهن.
- هن حصي ۾ حاصل ڪيل نمبرن کي رزلٽ شيٽ ۾ الڳ لکيو وڃي.
- اسلاميات جي مضمون ۾ ڪاميابيءَ لاءِ هن حصي ۾ ڪاميابي ضروري قرار ڏني وئي آهي.
- استادن کي گهرجي ته هوشاگرڏن ۽ شاگردن کي ناظره، حفظ ۽ ترجمي مان قرآن مجيد صحيح اُچار سان پڙهائين.

(ب) حفظ قرآن مجيد: سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ - سُورَةُ التِّينِ -
سُورَةُ الْقَدْرِ

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِيْ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَاِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالتِّينِ ۝ وَالزُّيْتُوْنَ ۝ وَطُوْرٍ سِيْنِيْنَ ۝ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرٌ مَّمْنُوْنٍ ۝ فَبَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّكْرِ ۝ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ۝

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ۚ سَلَامٌ فَهُيَ حَتَّىٰ مَطَافِ الْفَجْرِ ۝

• شاگردن ۽ شاگردياڻين کي گهرجي ته اهي ناظره قرآن مجيد ۽ سبق ۾ ڏنل سورتون ياد ڪري واري واري سان پنهنجن ساٿين کي ٻڌائين. ان دوران استاد انهن جي نگراني ۽ رهنمائي باقاعدي سان ڪندو رهي ۽ آخر ۾ پاڻ انهن کان ياد ڪيل آيتون ٻڌي

استادن لاءِ هدايتون

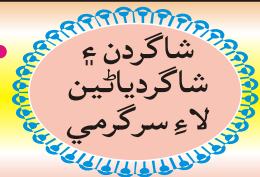
• استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردياڻين کي مٿيون سورتون صحيح اُچار ۽ اعراب سان ياد ڪرائين.

(ج)

حفظ ۽ ترجمو

- ① رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾ (سورة البقرة: آيت ۲۵۰)
- ترجمو: اي اسان جا پالڻهار اسان تي صبر ڀلت ۽ اسان جان پير ثابت رک ۽ ڪافرتوليءَ تي اسان کي سوڀ ڏي.
- ② رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ (سورة الاعراف: آيت ۲۳)
- ترجمو: اي اسان جا پالڻهار! اسان پاڻ تي ظلم ڪيو آهي ۽ جيڪڏهن تون اسان کي نه بخشيندين ۽ اسان تي ٻاجه نه ڪندين ته ضرور خساري وارن مان ٿينداسون.
- ③ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ (سورة الحشر: آيت ۱۰)
- ترجمو: اي اسان جا پالڻهار! اسان کي بخش ۽ اسان جي ڀائرن کي به جن ايمان آڻڻ ۾ اسان کان اڳرائي ڪئي ۽ مؤمنن لاءِ اسان جي دلين ۾ ڪا ڪوٽ نه وجهه. اي اسان جا پالڻهار! بيشڪ تون ڏاڍو شفقت ڪندڙ مهربان آهين.

• شاگرد ۽ شاگردڀاڻيون ڄاڻايل دعائون ترجمي سان خوشخط لکي، مٿانهين هنڌ تي لڳائين ۽ ياد ڪري هڪ ٻئي کي ٻڌائين.

استادن لاءِ هدايتون

- استاد صاحب سبق ۾ ڏنل دعائن کي حفظ ۽ ترجمو ڪرائڻ کان پوءِ شاگردن ۽ شاگردڀاڻين کي انهن دعائن جي مختصر تشريح پڻ سمجهاڻين ۽ عملي طور تي دعا گهرڻ جي مشق ڪرائين.

ايمانيات ۽ عبادتون

ايمانيات ”ايمان“ مان ورتل آهي. ايمان جي لغوي معنيٰ آهي دل سان تصديق ڪرڻ ۽ مڃڻ. ايمانيات مان مراد اسلام جا اهي بنيادي عقيدا آهن، جن جي دل سان تصديق ايمان لاءِ ضروري آهي ۽ انهن عقيدن جي تصديق ڪرڻ کان سواءِ ماڻهو ايمان وارو نٿو بڻجي سگهي. انهن مان ڪجهه هيٺين ريت آهن:

- (۱) الله تعاليٰ کي هڪ مڃڻ
- (۲) ان جي ملائڪن تي ايمان آڻڻ
- (۳) ان جي ڪتابن تي ايمان آڻڻ
- (۴) ان جي رسولن تي ايمان آڻڻ
- (۵) قيامت جي ڏينهن تي ايمان آڻڻ
- (۶) خير ۽ شرواري تقدير تي ايمان آڻڻ
- (۷) مرڻ کان پوءِ ٻيهر جيئرو ٿي اٿڻ تي ايمان آڻڻ

”ايمانيات“ کي ”عقائد“ به چئبو آهي. عقائد ”عقيده“ مان نڪتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي پڪي ڳنڍ ٻڌڻ. عقيدتي مان مراد اهڙو پڪو ويساھ آهي، جيڪو ماڻهوءَ جي دل ۽ دماغ تي چاڻيل هجي. جنهن جي نتيجي ۾ ان کان اعمال ظاهر ٿيڻ شروع ٿين.

عبادات ”عبادت“ جو جمع آهي. عبادت جي لغوي معنيٰ آهي ”ٻانهپ“. عبادت مان ”عبد“ جو لفظ ورتو ويو آهي، جنهن جي معنيٰ آهي ”ٻانهو“ يا ”غلام“. عبادت مان مراد آهي ته مالڪ جي حڪم تي دل ۽ جان سان عمل ڪرڻ. آقا جو حڪم مڃيندي، هر ڪم سندس راضي لاءِ ڪرڻ. شريعت جي ٻڌايل اصولن مطابق ٻانهو

پنهنجي عاجزي ۽ خلوص جواظهار ڪري ۽ ان تي عمل ڪري. عقيدو، توحيد جو نتيجو آهي. جڏهن توحيد جو عقيدو دل ۽ دماغ ۾ پڪو ٿيندو آهي ته فوري طور تي ان جواثر عمل ۽ عبادت جي شڪل ۾ ظاهر ٿيندو آهي. جڏهن ٻانهو الله تعاليٰ تي ايمان آڻي ٿو ته الله تعاليٰ جي ذات کي وحده لا شريك له سمجهندي، اڪيلو ۽ بي مثل مڃي ٿو ۽ ان جي مالڪ ۽ قادر هئڻ تي يقين رکي ٿو ته ٻانهي کان پاڻهي عبادتن جي شڪل ۾ نيڪ عمل ظاهر ٿين ٿا. ڪوبه عمل پنهنجي آقا جي راضي خلاف ظاهر نٿو ٿئي.

شاگردن ۽ شاگردپاڻين کي هن باب ۾ مقرر ڪيل ايمانيات جي مضمونن مثلاً: الله تعاليٰ تي ايمان آڻڻ، اذان، نماز، جنازي جي نماز ۽ حج جا مقصد هي آهن ته اهي انهن مضمونن کي پڙهي، ايمان ۽ عبادتن جي حقيقتن کي صحيح طور تي سمجهن ۽ انهن تي عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪن ۽ ٻين کي به ان جي تبليغ ڪن ته جيئن اهي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪاميابي ماڻي سگهن.

اَلَاذِڪُمْ لَیْسَ بِاِلٰهِ اِلٰهٌ اِلَّا هُوَ

(سوره رعد؛ آيت ۲۸)

ياد رکو! الله جي ياد سان دلين کي سکون ملي ٿو.

(الف)

ايمانيات

الله تعالى تي ايمان

توحيد: معنى ۽ مفهوم

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:
- اسلام جي بنيادي عقيدن مان پهرئين عقيدو يعني ”توحيد جي عقيدو“ جي مفهوم کان آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
 - الله تعالى جي صفتن بابت آگاهه ٿي پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪري سگهندا.
 - توحيد جي معنى ۽ مفهوم کي ڄاڻي ٻين جي سامهون دليلن سان بيان ڪري سگهندا.
 - اسلام ۾ توحيد جي عقيدو جي سڀ کان وڏي اهميت بيان ڪئي وئي آهي، ان کان آگاهه ٿي، وضاحت ڪري سگهندا.
 - توحيد جي عقيدو جي گهرجن تي عمل ڪري، ٻنهي جهانن ۾ ڪاميابي ماڻي سگهندا.
 - توحيد جي نتيجن کان فائدو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

اسلام جا جيڪي بنيادي عقيدا آهن، انهن مان سڀ کان پهريون عقيدو الله تعالى جي ذات تي ايمان آڻڻ آهي. يعني هن ڳالهه کي يقيني طور تي دل ۽ ذهن ۾ رکڻ ته الله تعالى جي ذات هميشه کان موجود آهي ۽ هميشه رهندي. نه هن جي ابتدا آهي، نه انتها. هو ڪائنات جو خالق آهي. هن اڪيلي ئي هيءَ ڪائنات جوڙي آهي. انهيءَ ڪري هو پنهنجي ذات ۽ صفتن ۾ واحد ۽ يڪتا آهي. ٻيو ڪوبه عبادت جي لائق ناهي.

توحيد جي معنى ۽ مفهوم: توحيد جي لفظي معنى آهي هڪ مڃڻ، هڪ سمجهڻ، اڪيلو ڄاڻڻ. ڪائنات جي خالق يعني پيدا ڪندڙ کي سندس ذات ۽ مڙني صفتن ۾ اڪيلو مڃڻ ۽ ان کي ئي

عبادت جي لائق سمجھڻ عقيدہ توحيد آهي. اسلام ۾ جنهن عقيددي جي سڀ کان وڌيڪ اهميت بيان ڪئي وئي آهي ۽ جنهن تي سڀ کان وڌيڪ زور ڏنو ويو آهي، اهو ”عقيدہ توحيد“ آهي.

اسين سڀ ڄاڻون ٿا ته الله تعاليٰ هن دنيا ۾ پنهنجي مخلوق جي هدايت لاءِ جيترا به نبي ۽ رسول ﷺ موڪليا، انهن سڀني جي تبليغ جو بنيادي مقصد توحيد جي عقيددي جي تعليم ڏيڻ آهي. آخري آسماني ڪتاب قرآن پاڪ ۾ گهڻن هنڌن تي هن عقيددي کي بيان ڪيو ويو آهي. ان جي خاص وضاحت قرآن پاڪ جي سورة الاخلاص ۾ تفصيل سان بيان ڪئي وئي آهي، جنهن ۾ توحيد بابت بنيادي ڳالهون بيان ڪيون ويون آهن. الله تعاليٰ ارشاد فرمايو آهي ته:

”چؤ ته الله اڪيلو آهي. الله بي احتياج آهي. نڪي چڻيائين ۽ نڪي چڻيو ويو ۽ سندس برابر ڪوبه ڪونهي.“

توحيد جا ٻه قسم آهن: 1: توحيد ذاتي 2: توحيد صفاتي

توحيد ذاتي جا دليل:

- جيڪڏهن هن ڪائنات جي تخليق جو جائزو وٺنداسين ته اسان کي اندازو ٿيندو ته سج، چنڊ، تارا پنهنجي مدار ۾ مقرر وقتن ۾ گردش ڪري رهيا آهن.
- ڏينهن جو اڀرڻ ۽ رات جو ظاهر ٿيڻ، موسمن جي تبديلي، مينهن جو وسڻ اهي سڀئي شيون هڪ منظم طريقه ڪار ۽ باقاعدي سان واقع ٿينديون آهن، جنهن مان اندازو ٿئي ٿو ته هن ڪائنات جو نظام هلائيندڙ صرف ۽ صرف هڪ ذات آهي.
- جڏهن ڪابه ننڍي شيءِ مثال طور سئي وغيره هن دنيا ۾ بنا ٺاهيندڙ يا بنا ڪنهن ڪاريگر جي موجود نٿي ٿي سگهي، ته هيءَ پوري ڪائنات ڪنهن ڪاريگر ۽ جوڙيندڙ کان بنا ڪيئن موجود ٿي سگهندي. اها ذات الله تعاليٰ کان سواءِ نٿي ٿي سگهي.
- جيڪڏهن الله تعاليٰ کان سواءِ ڪو ٻيو خدا هجي ها ته سموري ڪائنات چٽو چٽو ٿي وڃي ها ۽ هن ڪائنات جو نظام درهم برهم ٿي ها. هڪ معبود چوي ها ته سج اوڀر کان اڀرندو ته ٻيو چوي ها ته سج اولهه کان نڪرندو. اهڙيءَ طرح هن نظام ۾ خرابي پيدا ٿي ٿا ۽ دنيا ۾ فساد پکڙجي وڃي ها، جيئن الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ ارشاد فرمايو آهي:

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا (سورة الانبياء: آيت ٢٢)

ترجمو: ”جيڪڏهن آسمان ۽ زمين ۾ الله کان سواءِ (گهڻا) معبود هجن ها ته ٻئي (زمين ۽ آسمان) اُڇڙي پون ها“.

توحيد صفاتي جا دليل:

- جهڙي طرح الله تعاليٰ جي ذات وحده لا شريك له يعني اڪيلي آهي، بالڪل اهڙي طرح ان جي صفتن ۾ به ان جو ڪو مٿ ۽ ان جهڙين خوبين جو ڪو ٻيو مالڪ نٿو ٿي سگهي. هوببي عيب ۽ هر نقص کان پاڪ آهي. قادر مطلق آهي. عزت، ذلت، موت ۽ زندگي صرف اهوئي ڏيندو آهي. هو هر شيءِ کان باخبر آهي. هو جيڪو چاهي ڪري سگهي ٿو. هورزاق به آهي، رحيم به. ستار ۽ غفار به آهي. هو پنهنجن سڀني فيصلن ۾ خودمختيار ۽ آزاد آهي. هن کي ڪنهن مددگار جي ضرورت ناهي. سندس ٻيون به گهڻيون ئي صفتون آهن.

توحيد جون گهرجون:

- صرف ۽ صرف الله تعاليٰ جي ذات کي ئي ٻئي جي شرڪت کان سواءِ سموري ڪائنات جو خالق ۽ مالڪ تسليم ڪيو وڃي. جيئن الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ ارشاد فرمايو آهي:
- ترجمو: ”الله تعاليٰ اوهان جو پالڻهار آهي، اُن کان سواءِ ڪو عبادت جو لائق نه آهي، سڀ ڪنهن شيءِ کي پيدا ڪندڙ آهي تنهنڪري سندس عبادت ڪريو.“ (سورة الانعام: آيت ١٠٢)

- الله تعاليٰ تي مڪمل ڀروسو ڪرڻ
 - سڀني مشڪلاتن ۽ مصيبتن ۾ انهيءَ کان ئي مدد گهرڻ
 - صرف ۽ صرف ان کي سجدو ڪرڻ
- اهوئي سبب آهي ته الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ هر هنرهن عقيدتي جي تعليم ڏني آهي. خاص طور تي قرآن مجيد جي مڪي سورتن ۽ آخري پنجن پارن ۾ عنوان جي تبديليءَ سان هن عقيدتي تي زور ڏنو ويو آهي.

توحيد جا نتيجا:

- توحيد اخروي ڪاميابيءَ جو ذريعو آهي. توحيد کان سواءِ جنت ۾ وڃڻ ناممڪن آهي.
- توحيد سڀني نيڪين جو سرچشمو آهي. موجد مؤمن کان جرئت، بهادري، صبر، استقامت ۽ تَوَكُّل، الله تعاليٰ جو خوف ۽ ٻيون نيڪيون ڦٽي نڪرنديون آهن.

- توحيد جي ذريعي انسان زفاق کان بچي ويندو آهي. موحد انسان منافق نٿو ٿي سگهي.
- توحيد هر مشڪل جي حل جو ذريعو آهي. مصيبت اچڻ وقت موحد پنهنجا هٿ الله تعالى آڏو ڊگهيڙيندو آهي ۽ ان کان ئي دعا گهرندو آهي.
- توحيد جي ذريعي انسان صرف الله تعالى جي سامهون سجدو ڪندو آهي. پٽر، تارن ۽ باهه وغيره جي آڏو ناهي جهڪندو. توحيد انسان کي ”اشرف المخلوقات“ (سڀني مخلوقات مان وڌيڪ شرف واري هجڻ) جي مرتبي ڏانهن وٺي ويندي آهي.
- توحيد جي ذريعي ٻانهو الله تعالى کي قادر مطلق سمجهي ٿو. هر شيءِ الله تعالى کان گهرندو آهي. غير الله کان ناهي گهرندو ۽ ان ۾ خودداري پيدا ٿيندي آهي.

- توحيد جي معنيٰ آهي هڪ مڃڻ ۽ اڪيلو ڄاڻڻ.
- توحيد جو مطلب آهي الله تعالى جي ذات کي سڀني صفتن سان گڏ اڪيلو مڃڻ ۽ عبادت ۾ ان سان گڏ ڪنهن کي به شريڪ نه ڪرڻ.
- ايمان لاءِ توحيد هڪ اهم جزو آهي. ان کان سواءِ الله تعالى تي ايمان مڪمل نٿو ٿي سگهي.
- پهريان جيئرا به انبياءِ سڳورا ﷺ گذريا آهن، انهن پنهنجي پنهنجي امتن کي توحيد جي عقيدتي جي تعليم ڏني.
- اسان جي پياري رسول حضرت محمد ﷺ به سڀني انسانن کي توحيد جي ڳالهه ٻڌائي.
- قرآن مجيد ۾ هر هر توحيد جي عقيدتي تي زور ڏنو ويو آهي. سورة الاخلاص ۾ توحيد جون بنيادي ڳالهيون بيان ڪيون ويون آهن.

شاگرد ۽ شاگردياتيون پنهنجن پنهنجن لفظن ۾ توحيد جي معنيٰ ۽ مطلب وڌيڪ وضاحت ۽ دليلن سان ڪاپين تي لکي، پنهنجن استاد صاحبن کي ڏيکارين.	شاگردن ۽ شاگردياتين لاءِ سرگرمي
---	--

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- الله تعالیٰ تي ايمان آڻڻ مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- الله تعالیٰ جي وجود کي دليلن سان ثابت ڪريو ته ڪا هستي آهي، جنهن هن ڪائنات کي پيدا ڪيو آهي.
- ۳- جيڪڏهن هڪ کان وڌيڪ معبود هجن ها ته ڇا ٿئي ها؟
- ۴- توحيد جون اهم گهرجون ڪهڙيون آهن؟
- ۵- توحيد جا ڪي به ٻه نتيجا بيان ڪريو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- عقيدن مان سڀ کان پهريون عقيدو آهي:
(الف) الله تعالیٰ جي ذات تي ايمان آڻڻ
(ب) رسولن جي رسالت تي ايمان آڻڻ
(ج) قيامت جي ڏينهن تي ايمان آڻڻ
(د) خيرءِ شر جي تقدير تي ايمان آڻڻ
- ۲- توحيد جي لفظي معنیٰ آهي:
(الف) شريڪ ڪرڻ
(ب) هڪ مڃڻ
(ج) انڪار ڪرڻ
(د) تصديق ڪرڻ
- ۳- توحيد کان سواءِ جنت ۾ وڃڻ:
(الف) سولو آهي
(ب) ڏکيو آهي
(ج) ناممڪن آهي
(د) ممڪن آهي
- ۴- قرآن مجيد جي جنهن سورة ۾ توحيد جون بنيادي ڳالهيون بيان ڪيون ويون آهن، اها آهي:
(الف) سورة الكافرون
(ب) سورة الاخلاص
(ج) سورة الفلق
(د) سورة الناس

۳. خال پڙيو:

- (۱) اسلام ۾ جنهن عقيدتي جي سڀ کان وڌيڪ اهميت بيان ڪئي وئي آهي، اهو _____ آهي.
- (۲) هن دنيا ۾ جيئرا به نبي ۽ رسول ﷺ آيا، انهن سڀني جي تبليغ جو بنيادي مقصد عقيدہ توحيد جي _____ ڏيڻ آهي.
- (۳) جيڪڏهن الله تعاليٰ کان سواءِ ڪو ٻيو خدا، شريڪ هجي ها ته سموري ڪائنات _____ ٿي وڃي ها.
- (۴) توحيد اخروي _____ جو ذريعو آهي.
- (۵) توحيد جي ذريعي انسان _____ کان بچي ويندو آهي.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۲	ڪالم-۱
مقرر وقتن ۾ گردش ڪندا رهن ٿا.	۱- الله تعاليٰ جي ذات
فطري دين آهي.	۲- هن ڪائنات جو نظام هلائيندڙ
توحيد جي عقيدتي جي تعليم ڏيڻ هو.	۳- سج، چنڊ، تارا پنهنجي مدار ۾
وحده لا شريڪ له آهي.	۴- اسلام هڪ
صرف ۽ صرف هڪ ذات آهي.	۵- انبياء ﷺ جي تبليغ جو بنيادي مقصد

استادن لاءِ هدايتون

استاد صاحب توحيد جي عقيدتي تي وڌيڪ روشني وجهندي، حضور ﷺ جن توحيد جي عقيدتي جي ڦهلاءَ جي حوالي سان جيڪا محنت ڪئي ۽ تڪليفون برداشت ڪيون، اهي شاگردن ۽ شاگردياڻين اڳيان بيان ڪن.

۱- اذان: فضيلت ۽ اهميت

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:
- اذان جي معنيٰ ۽ مفهوم کان آگاهه ٿي وضاحت ڪري سگهندا.
 - اذان جي اهميت ۽ فضيلت کي سمجهي، بيان ڪري سگهندا.
 - اذان جي سماجي اهميت کان آگاهه ٿي، ديني فائدا حاصل ڪري سگهندا.
 - اذان جي فائدين ۽ نتيجن تي عمل ڪندي پنهنجي اندر نظم و ضبط ۽ وقت جي پابنديءَ جهڙيون صفتون پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا.

اذان

معنيٰ ۽ مفهوم: ڏينهن رات پوري دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ مان عام طور تي ۽ مسلمان ملڪن مان خاص طور تي مسجد جي بلند مينارن مان ”اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ“ جو آواز ٻڌڻ ۾ ايندو آهي، جنهن کي ”اذان“ چئبو آهي. اذان جي لغوي معنيٰ اعلان ڪرڻ يا سڏڻ آهي. اذان مان مراد اهي مخصوص لفظ ۽ ڪلما آهن، جن جي ذريعي ڏينهن ۽ رات ۾ پنج ڀيرا مسلمانن کي باجماعت ”نماز“ ادا ڪرڻ لاءِ سڏيو ويندو آهي.

اها اسلام جي ئي انفراديت آهي، جو نماز جي ادائگيءَ لاءِ اذان جي ذريعي سڏڻ ۽ گڏ ڪرڻ جو هڪ خوبصورت انداز ۽ جامع طريقو مقرر ڪيو ويو آهي. انسان پنهنجي نجي مصروفيت سبب ڪنهن وقت غافل ٿي ويندو آهي

ته اذان جي ذريعي کيس احساس ڏياريو ويندو آهي ته نماز باجماعت ادا ڪرڻ جو وقت ويجهو اچي چڪو آهي، انهيءَ ڪري نماز جي تياري ڪئي وڃي. اذان ۾ جيڪي لفظ شريعت مقرر ڪيا آهن، انهن ۾ سڀ کان پهريان الله تعاليٰ جي وڏائي بيان ڪبي آهي ۽ توحيد جي شاهدي ڏيڻ سان گڏوگڏ الله تعاليٰ جي آخري نبي حضرت محمد ﷺ جي رسالت جي شاهدي پڻ ڏني ويندي آهي. پوءِ نماز جو سڏ ٿيندو آهي. ان کان پوءِ نماز کي ڪاميابيءَ جو ذريعو ٻڌائيندي، نماز ۾ شريڪ ٿيڻ جي دعوت ڏني ويندي آهي. پوءِ الله تعاليٰ جي وڏائي بيان ڪئي ويندي آهي ان کان پوءِ پيهر توحيد جي شاهدي ڏئي، اذان ختم ڪئي ويندي آهي.

اذان جي شروعات: اسلام جي شروعات ۾ مڪي جي ڪافرن جي ظلم جي ڪري مسلمان ظاهر ظهور نماز ادا نه ڪري سگهندا هئا. مديني جي هجرت کان پوءِ مسلمانن کي الله تعاليٰ جي طرفان مسجد ۾ باجماعت نماز پڙهڻ جو حڪم ٿيو.

مسلمان ڏسندا هئا ته ٻين مذهبن جي ماڻهن ۾ سندن عبادتن جي وقتن ۾ انهن کي متوجه ڪرڻ لاءِ مختلف طريقا رائج هئا. مثال طور نصارن وٽ ناقوس (ٻه ڪاٺيون هونديون هيون، جن مان هڪ ڪاٺيءَ کي ٻيءَ ڪاٺيءَ تي ڌڪ هڻڻ سان آواز پيدا ٿيندو هو) جي ذريعي ماڻهن کي گڏ ڪيو ويندو هو. يهودي بگل (سگ) وانگر هڪ هٿيار) وڄائيندا هئا. هاڻي ان ڳالهه جي ضرورت محسوس ٿي ته مسلمانن کي باجماعت نماز لاءِ سڏڻ ۽ متوجه ڪرڻ لاءِ ڪو طريقو اختيار ڪيو وڃي. حضور ﷺ جن صحابه ڪرام رضه کان مشورو ڪيو ته مختلف تجويزون سامهون آيون. ڪجهه صحابه ڪرام رضه خاص طور تي حضرت عبدالله بن زيد رضه کي خواب ۾ اذان جا ڪلما ۽ ترتيب سيکاري وئي، حضور ﷺ جن کي به وحيءَ ذريعي اذان جا ساڳيا ڪلما ٻڌايا ويا.

حضور ﷺ اسلام جي سڀ کان پهرئين مؤذن حضرت بلال رضه کي اذان ڏيڻ لاءِ مقرر فرمايو. ڇاڪاڻ ته سندس آواز بلند هو ۽ پري پري تائين پهچندو هو. ان کان سواءِ پاڻ سڳورن رضه حضرت ابو محذوره رضه کي اذان سيکاري هئي. جڏهن هن اذان جا ڪلما سکيا ته رسول الله ﷺ جن کيس فرمايو: ”جڏهن فجر جي اذان چوين ته ”حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ“ کان پوءِ ”الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ“ پڻ چوندو ڪر، جنهن جي معنيٰ آهي: ”نماز نند کان بهتر آهي.“

اذان ۽ مؤذن جي فضيلت: جيڪو شخص اذان ڏيندو آهي، ان کي ”مؤذن“ چئبو آهي. حديثن مبارڪن ۾ اذان ۽ مؤذن جي وڏي فضيلت بيان ڪئي وئي آهي. اذان ڏيندڙ واري کي بيشمار اجر ۽ ثواب جي خوشخبري ٻڌائي وئي آهي. اسلامي سماج ۾ مؤذن کي خاص مقام حاصل آهي، ڇاڪاڻ ته اهو مسلمانن کي نيڪي ۽

پلائيءَ ڏانهن متوجه ڪري ٿو ۽ جيترا به ماڻهو سندس آواز ٻڌي مسجد ڏانهن ايندا آهن، اوتروئي وڌيڪ ثواب سندس اعمالنامي ۾ لکيو ويندو آهي. حضور ﷺ جن جو فرمان مبارڪ آهي:

- جيڪڏهن ڪنهن شخص کي معلوم ٿئي ته اذان ڏيڻ ۽ پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جو ثواب ڪيترو آهي، ته هر شخص اڳتي وڌڻ جي ڪوشش ڪري، ايستائين جو فيصلو ڪرڻ لاءِ ڪٽو وجهڻو پوي.
- قيامت جي ڏينهن مؤذنن جا ڳاٽ اوچا هوندا.
- اذان ڏيڻ وقت شيطان اهڙي هنڌ پيڄي ويندو آهي، جتي اذان جو آواز ٻڌڻ ۾ نه اچي.
- جيستائين اذان جو آواز ٻڌڻ ۾ اچي، ايستائين رهندڙ جن ۽ انسان قيامت جي ڏينهن مؤذن جي لاءِ شاهدي ڏيندا.
- جنهن شخص ثواب جي نيت سان ستن سالن تائين اذان ڏني، ان لاءِ باهه کان چوٽڪارو لکيو ويندو آهي.

اذان جي سماجي اهميت: اسلام ۾ شرعي نقطه نظر سان مؤذن تي اهم ذميداري لاڳو ٿئي ٿي. انهيءَ ڪري:

- نبي ڪريم ﷺ جن مؤذن جي لاءِ مغفرت جي دعا فرمائڻ سان گڏوگڏ ڪيس مسلمانن جو امين پڻ قرار ڏنو آهي.
- مسلمان جي زندگيءَ ۾ نظم ۽ ضبط آڻڻ ۽ وقتن جي پابنديءَ جو عادي بنائڻ ۾ اذان اهم ڪردار ادا ڪري ٿي. اذان مسلمانن جي نماز باجماعت جي تياريءَ لاءِ اهم ذريعو آهي.
- اذان ٻڌڻ کان پوءِ ماڻهن ۾ مسجد ڏانهن وڃڻ جو شوق پيدا ٿئي ٿو. ته جيئن هو باجماعت نماز پڙهي، جماعت جو ثواب حاصل ڪن ۽ جماعت ۾ شريڪ ٿي ماڻهن جي هڪ ٻئي سان ملاقات ٿي سگهي.
- اذان ٻڌڻ کان پوءِ مسلمان مسجد ڏانهن ويندا آهن، جنهن سان مسلمانن ۾ اتحاد ۽ اتفاق جو مظاهرو ٿيندو آهي. مسلمان عورتون گهرن جي اندر نماز جو اهم ڪنديون آهن. جنهن ڪري سماج جو هر فرد هڪ وقت ۾ نظم و ضبط سان عبادت ۾ مصروف ٿي ويندو آهي.
- مسلمان گهرن ۾ ٻار جي پيدائش وقت سندس ساڄي ڪن ۾ اذان ۽ کاٻي ڪن ۾ اقامت چئي ويندي آهي. ائين ٻار جي دنيا ۾ اچڻ کان پوءِ پهريون پيغام ڪيس اهوئي ٻڌايو ويندو آهي ته الله تعاليٰ جي ذات سڀ کان وڏي ۽ عظمت واري آهي.
- قدرتي مصيبتن مثال طور: سخت مينهن، سخت طوفان ۽ زلزلي جي دوران اذان ڏيڻ جي برڪت سان اهي مصيبتون ختم ٿي وينديون آهن. اهڙيءَ طرح باهه لڳڻ دوران پڻ اذان ڏيڻ سان مصيبت ختم ٿي ويندي آهي.
- جن پوت ۽ مرگهي جي بيماري ختم ڪرڻ لاءِ پڻ اذان ڏيڻ ۾ وڏو تاثير آهي.

اذان جا ادب:

- اذان جي وقت خاموش رهڻ، توجّه سان اذان ٻڌڻ ۽ اذان جي کلمن تي غور ۽ ويچار ڪرڻ.
- جڏهن مؤذن اذان جا کلما چوي ته ٻڌندڙ به اهڙائي کلما ورجائي. ”حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ“ ۽ ”حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ“ جي وقت ٻڌندڙ ”لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ“ چوي.

اذان کان پوءِ مَأْثُورَہ دعائون: اذان کان پوءِ هيٺ ڏنل دعائون پڙهيون وڃن.

- اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ النَّامَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ اِنِّ مُحَمَّدٍ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ.
- رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
- کلمو شهادت
- درود شريف

- اذان جي لغوي معنيٰ آهي اعلان ڪرڻ ۽ سڏڻ.
- اذان مان مراد آهي خاص لفظ آھن، جن جي ذريعي مسلمانن کي ڏينهن رات ۾ پنج ڀيرا نماز باجماعت ادا ڪرڻ لاءِ سڏيو ويندو آهي.
- اذان ۾ جيڪي لفظ شريعت مقرر ڪيا آهن، انهن مان سڀ کان پهريائين الله تعاليٰ جي وڏائي ۽ توحيد جي شاهدي آهي. ان سان گڏوگڏ حضرت محمد ﷺ جي رسالت جي شاهدي آهي. پوءِ نماز لاءِ سڏ آهي ۽ ڪاميابيءَ لاءِ اچڻ جي دعوت آهي. آخر ۾ الله تعاليٰ جي عظمت ۽ توحيد جا لفظ آهن.
- اذان جي فضيلت ۾ حضرت محمد ﷺ جن ارشاد فرمايو آهي: ”جيڪڏهن ڪنهن شخص کي معلوم ٿئي ته اذان ڏيڻ ۽ پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جو ثواب ڪيترو آهي، ته هر شخص اڳتي وڌڻ جي ڪوشش ڪري، ايستائين جو فيصلو ڪرڻ لاءِ کڻو وجهڻ پوي.“

- نبي ڪريم ﷺ مؤذن جي لاءِ مغفرت جي دعا فرمائڻ سان گڏوگڏ کيس مسلمانن جو امين پڻ قرار ڏنو آهي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- اذان جي لغوي معنيٰ ڪهڙي آهي؟
- ۲- اذان ڪهڙي شيءِ جي تياريءَ جو سبب آهي؟
- ۳- اذان جي ذريعي مسلمانن ۾ مسجد ڏانهن وڃڻ جو شوق ڇا ڪاڻ پيدا ٿيندو آهي؟
- ۴- اسلام ۾ اذان جي فضيلت کي پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪريو.
- ۵- ڪهڙي نماز جي اذان ۾ ”الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ“ جا واڌو لفظ پڙهيا ويندا آهن؟
- ۶- اذان جا ڪي به ٻه ادب ٻڌايو.

۲. خال ڀريو:

- (۱) اذان جي لغوي معنيٰ ”اعلان ڪرڻ“ يا _____ آهي.
- (۲) ڏينهن ۽ رات ۾ _____ پيرا اذان ڏني ويندي آهي.
- (۳) ”الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ“ جي معنيٰ آهي ”نماز _____ کان بهتر آهي.“
- (۴) ٻار جي پيدائش کان پوءِ سڀ کان پهريائين سندس ساڄي ڪن ۾ _____ چٽبي آهي.
- (۵) اسلام جو سڀ کان پهريون مؤذن _____ هو.

۳. صحيح ڄمڻن جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- اسلام جو سڀ کان پهريون مؤذن حضرت ابو محذوره رضي الله عنه هو.	☐	☐
۲- ”حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ“ کان پوءِ ”لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ“ پڙهيو آهي.	☐	☐
۳- اذان کان پوءِ دعا ”اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ“ پڙهبي آهي.	☐	☐
۴- اذان جي شروعات مڪه مڪرمه ۾ ٿي هئي.	☐	☐
۵- مؤذن کي مسلمانن جو ”امين“ چيو ويو آهي.	☐	☐

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- اذان جي لغوي معنيٰ آهي	وڏي فضيلت بيان ڪئي وئي آهي.
۲- حضور ﷺ جن کي به وحيءَ ذريعي	الله تعاليٰ جي وڏائي بيان ڪئي وئي آهي.
۳- حديثن مبارڪن ۾ اذان ۽ مؤذن جي	اعلان ڪرڻ ۽ سڏڻ.
۴- اذان ۾ سڀ کان پهريان	ڳچيون بلند هونديون.
۵- قيامت جي ڏينهن مؤذن جون	اذان جا ساڳيا ڪلما پڌايا ويا.

استادن لاءِ هدايتون

- استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي اذان جا ڪلما ۽ انهن جو ترجمو پڌائين.
- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي اذان جي ادب جو عملي مظاهرو ڪرائين.
- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي اذان کان پوءِ مآثوره دعائون ياد ڪرائڻ جي ڪوشش ڪن.

۲- نماز

اهمیت، فضیلت ۽ فرض

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- نماز جي اهميت، فضیلت ۽ فرضن کان واقف ٿي ٻڌائي سگهندا.
- نماز جي مختلف احڪامن کان آگاهه ٿي پنهنجون نمازون صحيح طور تي ادا ڪري الله تعالیٰ جو راضو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا

نماز جي اهميت ۽ فضیلت: الله تعالیٰ انسانن ۽ جنن جي پیدائش جو مقصد عبادت کي ڄاڻايو آهي. عبادت مان مسلمانن تي جيڪي عبادتون فرض ڪيون ويون آهن، انهن ۾ سڀ کان وڌيڪ اهميت ”نماز“ کي ڏني وئي آهي. نماز هر عاقل ۽ بالغ مسلمان تي فرض ڪئي وئي آهي. نماز جي اهميت هن مان واضح ٿئي ٿي ته:

- نماز ادا نه ڪندڙ ڪفر ۽ شرڪ جي ويجهو پهچي ٿو، جيئن الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ ارشاد فرمايو آهي:

وَاقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (سورة الروم: آيت ۳۱)
 ”۽ نماز پڙهندا رهو ۽ مشرڪن مان نه بڻجو“.

بيءَ جاءِ تي الله تعاليٰ جو ارشاد مبارڪ آهي:

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿٥٣﴾ (سورة النساء: آيت ۱۰۳)
 ”بيشڪ نماز مؤمنن تي ٺهرايل وقت ۾ فرض آهي“.

- نماز کي الله تعاليٰ جو قرب حاصل ڪرڻ جو اهم سبب چيو ويو آهي.
- نماز پڙهندڙ الله تعاليٰ سان مناجات ۽ عاجزيءَ جو اظهار ڪري ٿو ۽ سڌوسنئون پنهنجي رب سان هم ڪلام ٿئي ٿو.
- نبي ڪريم ﷺ جن پڻ نماز جي اهميت تي تمام گهڻو زور ڏنو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ جن جو فرمان مبارڪ آهي ته:

- نماز دين جو ٽنپ آهي.

- قيامت جي ڏينهن جنهن شيءِ بابت سڀ کان پهريائين پڇاڻو ٿيندو، اها نماز هوندي.

- جنهن شخص ٻن ٽن وقتن (صبح ۽ سومهڻي) واريون نمازون پڙهيون، اهو جنت ۾ داخل ٿيندو.
- جيئن ته فجر ۽ سومهڻي سمهڻ جا وقت آهن، انهن وقتن ۾ ماڻهن لاءِ نماز پڙهڻ ڏکيو آهي. انهيءَ ڪري پاڻ سڳورن ﷺ انهن ٻنهي وقتن جو ذڪر فرمايو آهي. جيڪو شخص انهن ٻنهي وقتن ۾ نماز جي پابندي ڪندو، ان کان پين وقتن جون نمازون ضايع نه ٿينديون.

نماز جا شرط: نماز ادا ڪرڻ لاءِ ڪجهه شرط آهن، جن جو پورو ڪرڻ نماز پڙهڻ کان اڳ تمام ضروري آهي. انهن شرطن کي پورو ڪرڻ کان بنا نماز درست ناهي ٿيندي. اهي شرط نماز جي اندر ناهن، پر نماز کان اڳ پورا ڪيا ويندا آهن، جيڪي هن ريت آهن:

- طهارت يعني پاڪائي. پاڪائيءَ مان مراد هي آهي ته انسان جو پنهنجو بدن، لباس ۽ اها جاءِ، جتي هو نماز پڙهي، پاڪ ۽ صاف هجن.

- اوگهٽر جو ڏيکڻ: شرعي حڪم مطابق مناسب لباس سان جسم جو ڏيکيل هجڻ.
- وقت: نماز کي ان جي وقت تي ادا ڪرڻ. وقت کان اڳ نماز صحيح نه ٿيندي، جيڪڏهن وقت کان پوءِ ادا ڪئي ويندي ته اها 'قضا' چئبي.
- استقبال قبله: پنهنجو منهن قبلي ڏانهن ڪرڻ.
- نماز جي نيت: نماز پڙهڻ کان اڳ نماز جي نيت ڪرڻ. يعني دل ۾ اهو ارادو ڪرڻ ته فلاڻي وقت جي نماز پڙهي رهيو آهيان، فرض يا سنت يا نفل ادا ڪريان ٿو. جيڪڏهن دل ۾ اها سوچ نه هوندي ته نماز صحيح نه ٿيندي.

نماز جا فرض: نماز ادا ڪرڻ جا ڪجهه فرض پڻ مقرر ڪيا ويا آهن، جن جو پورو ڪرڻ ضروري آهي. اهي فرض نماز جي اندر هوندا آهن. جيڪڏهن انهن مان هڪ به رهجي ويندو، توڙي ويسر سان يا ڄاڻي وائي، ته نماز نه ٿيندي، انهن جو ڪل تعداد ست آهي، جيڪو هن ريت آهي:

(۱) تڪبير تحریمه: يعني الله اکبر چئي نماز جي شروعات ڪرڻ. (۲) قيام ڪرڻ (۳) قرائت ڪرڻ (۴) رکوع ڪرڻ (۵) سجدو ڪرڻ (۶) آخري جلسو يا قعدو ڪرڻ (۷) سلام سان نماز کي مڪمل ڪرڻ.

نماز جا فائدا: نماز مان ڪيترائي اخلاقي، تمدني، سماجي، روحاني، جسماني، سياسي ۽ عسڪري فائدا حاصل ٿين ٿا.

- نماز روحاني ۽ جسماني سکون حاصل ڪرڻ جو بهترين ذريعو آهي.
- مسلسل نماز پڙهڻ هڪ اهڙو عمل آهي، جنهن سان انسان ڪيترين ئي برائين ۽ گناهن کان بچي پوي ٿو. جيئن الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمايو آهي:

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ (سورة العنكبوت: آيت ۴۵)

”بيشڪ نماز بي حياتي ۽ برن ڪمن کان جهليندي آهي.“

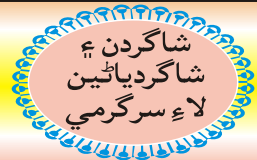
- نماز پڙهندڙ وقت جو پابند هوندو آهي.
- نماز برابريءَ جو سبق ڏئي ٿي ۽ امير ۽ غريب جي وچ ۾ فرق کي ختم ڪري ٿي.
- نماز پاڻ ۾ محبت ۽ همدرديءَ جو جذبو پيار ٿي.

- نماز پڙهندڙ هميشه صاف ۽ پاڪ رهڻ جو عادي هوندو آهي ۽ نماز جي سبب نمازي گهڻين ئي سنين عادت، جيئن: سچ ڳالهائڻ، ڳلا، چغلي، چوري ۽ ٻين برائين کان محفوظ رهي ٿو ۽ نيڪي ڪرڻ جو عادي بڻجي ٿو.
- سڀ کان وڌيڪ هي ته نماز پانهي ۽ سندس رب جي وچ ۾ تعلق کي مضبوط بڻائي ٿي. انهن فائدين کان سواءِ:
- نصب العين جي يادگيري • فرض جي سچاڻپ • سيرت جي تعمير • نفس تي ڪنٽرول • وقت جي پابندي • برابري • پائينچارو ۽ محبت • ترقي ۽ ڪاميابي • امير جي اطاعت جي تربيت • جماعت جو نظم • صف بندي • امام جي اطاعت وغيره جهڙا فائدا حاصل ٿين ٿا.

- نماز هڪ اهم عبادت آهي، جيڪا هر عاقل ۽ بالغ مسلمان تي فرض ڪئي وئي آهي.
- قرآن مجيد ۾ مختلف هنڌن تي نماز ادا ڪرڻ جو گهڻو تاڪيد ڪيو ويو آهي. هڪ جاءِ تي الله تعاليٰ جو ارشاد مبارڪ آهي: ”نماز پڙهندا رهو ۽ مشرڪن مان نه بڻجو“. جنهن مان معلوم ٿيو ته نماز نه پڙهڻ جي صورت ۾ ماڻهو ڪفر ۽ شرڪ جي ويجهو پهچي ٿو.
- حديثن مبارڪن ۾ پڻ نماز جي وڏي اهميت بيان ڪئي وئي آهي. هڪ حديث مبارڪ ۾ آهي ته ”نماز دين جو ٽنڀ آهي“.
- نماز هڪ اهڙي عبادت آهي، جنهن جي ذريعي نمازيءَ کي روحاني ۽ جسماني فائدا حاصل ٿين ٿا.
- نماز پڙهڻ سان ماڻهو بي حياتي ۽ بربن ڳالهين کان بچي ٿو.
- نماز جا ڪجهه شرط ۽ فرض آهن، جن کي پورو ڪرڻ کان سواءِ نماز نه ٿيندي.

شاگرد ۽ شاگردياڻيون نماز جا شرط ۽ فرض ياد ڪرڻ کان پوءِ پنهنجي پنهنجي ڪاپين ۾ لکي استاد صاحبن کي ڏيکارين.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- قرآن مجيد ۾ انسانن ۽ جنن جي پيدائش جو مقصد ڪهڙو ٻڌايو ويو آهي؟
- ۲- قرآن مجيد ڪهڙي عبادت کي برائين کان بچڻ جو ذريعو ٻڌايو آهي؟
- ۳- ڪجهه سنيون ڳالهائون ٻڌايو، جن جا اسين نماز پڙهڻ سبب عادي بڻجن ٿا.
- ۴- نماز بابت ڪا هڪ حديث ٻڌايو.
- ۵- نماز جا ڪيترا فرض آهن ۽ اهي ڪهڙا آهن؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- نماز دين جو:

(الف) گهر آهي	(ب) نچوڙ آهي
(ج) ٿنڀ آهي	(د) بنياد آهي
- ۲- نماز ۾ رکوع جي حيثيت:

(الف) شرط جي آهي	(ب) فرض جي آهي
(ج) واجب جي آهي	(د) مستحب جي آهي
- ۳- نماز جا فرض:

(الف) ۳ آهن	(ب) ۵ آهن
(ج) ۷ آهن	(د) ۹ آهن

۳. خال ڀريو:

- (۱) قيامت جي ڏينهن جنهن شيءِ بابت سڀ کان پهريائين پڇاڻو ٿيندو، اها _____ هوندي.
- (۲) نماز پڙهندڙ الله تعاليٰ کان مناجات ۽ _____ جو اظهار ڪري ٿو.
- (۳) نماز پانهي ۽ سندس رب جي وچ ۾ تعلق کي _____ بڻائي ٿي.
- (۴) جيڪڏهن نماز وقت کان پوءِ ادا ڪئي ويندي ته ان کي _____ چئبو آهي.

۴. صحيح جملن جي سامهون ✓ ۽ غلط جملن جي سامهون ✗ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- الله تعالیٰ انسانن ۽ جنن جي پيدائش جو مقصد عبادت کي چيو آهي.	☐	☐
۲- نماز پڙهڻ لاءِ ڪجهه شرط آهن، جن کي نماز ۾ پورو ڪرڻ ضروري آهي.	☐	☐
۳- نماز ادا ڪرڻ جا ڪجهه فرض آهن، جيڪي نماز جي اندر هوندا آهن.	☐	☐
۴- نماز ادا ڪرڻ جا ۷ فرض آهن.	☐	☐
۵- نماز کي پنهنجي وقت تي ادا ڪرڻ کي ”قضا“ چئبو آهي.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- نماز کي الله تعالیٰ جو قرب حاصل ڪرڻ	سڀ کان اڳ ۾ پڇاڻو ٿيندو. اها نماز هوندي.
۲- قيامت جي ڏينهن جنهن شيءِ بابت	تعلق کي مضبوط بڻائي ٿي.
۳- نماز پانهي ۽ سندس رب جي وچ ۾	جواهر سبب چيو ويو آهي.
۴- نماز ادا ڪرڻ جا ڪجهه فرض مقرر	نماز ادا ڪرڻ جو گهڻو تاڪيد ڪيو ويو آهي.
۵- قرآن مجيد ۾ مختلف هنڌن تي	ڪيا ويا آهن، جن جو پورو ڪرڻ ضروري آهي.

استادن لاءِ هدايتون

استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي نماز سيکارين، نماز جي اصطلاحن جي تشريح ڪن ۽ عملي طور تي انهن کان نماز پڙهائين.

۳- جنازي جي نماز ۽ ان جي اهميت

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته اهي:
- نماز جنازه جي اهميت ۽ افاديت کان آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
 - نماز جنازه جي ادا ڪرڻ جو طريقو ڄاڻي پنهنجن لفظن ۾ لکي سگهندا.
 - نماز جنازه ۾ شرڪت ڪري پنهنجي اندر الله سائينءَ جي ڊپ ۽ آخرت جي فڪر جو جذبو پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا.

تعارف: قدرت طرفان اها ڳالهه هميشه لاءِ طئي ڪئي وئي آهي ته جيڪو به زندهه جسم آهي، هڪ نه هڪ ڏينهن کيس موت ضرور اچڻو آهي. قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ فرمائي ٿو:

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (سورة العنكبوت: آيت ۵۷)

”هر هڪ نفس موت جو مزو چڪڻ وارو آهي.“

مدينه منوره ۾ مسجد نبوي سان متصل قبرستان ”جنة البقيع“

هونئن ته هر مذهب ۾ موت کان پوءِ، مرنديءَ شخص جون آخري رسمون مختلف طريقن سان ادا ڪيون وينديون آهن، پر اسلام ۾ فوت ٿيندڙ شخص کي نهايت ئي باوقار طريقي سان دفنايو ويندو آهي، جيڪو همدردن ۽ انسانيت جو سبق ڏئي ٿو.

اسلام ۾ ميت کي غسل ڏئي، ڪفن پارايو ويندو آهي، پوءِ ان کي دفنائڻ لاءِ قبرستان کنيو ويندو آهي. دفنائڻ کان اڳ ميت

جي نماز جنازه پڙهي ويندي آهي، جيڪا اصل ۾ مردن جو شخص لاءِ الله تعاليٰ کان مغفرت جي دعا آهي.

نماز جنازه جي حيثيت: نماز جنازه جي حيثيت فرض كفاهه جي آهي. يعني جنهن علائقي ۾ فوتي ٿي هجي ان علائقي جا ڪجهه ماڻهو نماز جنازه ادا ڪن ته پوري علائقي جي طرفان نماز جنازه ادا ٿي ويندي. پر جيڪڏهن ڪو به شخص اهو فرض (نماز جنازه) ادا نه ڪري ته ان ڳوٺ يا علائقي جا سڀئي ماڻهو گنهگار بڻجندا.

نماز جنازه جي ادائگي: جنازي جي نماز ادا ڪرڻ جو طريقو هن طرح آهي.

- ميت کي وهنجاري، ڪفن ڏئي، مٿ مائٽ ڪنهن ڪٽ / تختي تي ڪلهو ڏئي کڻي ايندا آهن.
- علائقي جا مسلمان ڪنهن کليل هنڌ گڏجي صفون بڻائيندا آهن.
- ميت سامهون رکي، امام صاحب بيهندو آهي ۽ امام جي پٺيان ماڻهو صفون ٻڌي بيهندا آهن.
- امام نماز دوران چار زائد تڪبيرون چونڊو آهي، جن سان گڏ الله تعاليٰ جي ساراهه ۽ واکاڻ، حضور ﷺ تي درود ۽ ميت لاءِ مغفرت جي دعا پڙهي ويندي آهي. آخر ۾ سلام ورائي جنازي جي نماز پوري ڪئي ويندي آهي.
- جنازي جي نماز ۾ رکوع ۽ سجود نه ڪيو ويندو آهي.

نماز جنازه جي اهميت: جيئن ته اسان سڀني کي هڪ نه هڪ ڏينهن هن دنيا مان لازمي طور تي هليو وڃڻو

آهي، انهيءَ ڪري مسلمان پاڻن کي گهرجي ته پنهنجن مسلمان ڀائرن جي جنازي نماز ۾ شريڪ ٿي ان کي احترام سان دفنايو وڃي. اسان جي پياري نبي حضرت محمد ﷺ پاڻ به جنازي جي نماز ۾ شريڪ ٿيندا هئا ۽ سڀني مسلمانن کي پڻ هدايت فرمائي اٿن ته جنازي جي نماز ۾ ضرور شريڪ ٿين.

جنازي جي نماز ۾ شريڪ ٿيندڙ کي هي احساس ٿيندو آهي ته:

- هن فاني دنيا مان هڪ نه هڪ ڏينهن کيس پڻ وڃڻو آهي، انهيءَ ڪري هو پنهنجي عملن ۽ ڪردار ۾ سداري جي ڪوشش ڪندو آهي.
- سندس سوچ ۽ خيالن ۾ بهتريءَ جو رجحان پيدا ٿيندو آهي.
- جنازي جي نماز دنيا جي بي ثباتيءَ جو احساس ڏياريندي آهي.
- جنازي جي نماز انسانن ۾ همدردي ۽ هڪ ٻئي جي ڏک سور ۾ شريڪ ٿيڻ جو سبق ڏئي ٿي.
- جنازي جي نماز ۾ شريڪ ٿيڻ جتي نمازيءَ لاءِ ثواب جو ڪارڻ آهي، اتي ميت لاءِ مغفرت جو سبب پڻ آهي.

- جنازي جي نماز ميت لاءِ هڪ قسم جي دعا آهي، جيڪا نماز جي شڪل ۾ ڪئي ويندي آهي.
- جنازي جي نماز فرض ڪفايه آهي.
- جيئن ته جنازي جي نماز هڪ دعا آهي، انهيءَ ڪري ان ۾ ڪوبه رکوع ۽ سجدو ناهي ٿيندو.
- جنازي جي نماز انسانن ۾ همدردي ۽ هڪ ٻئي سان ڏک سور ۾ شريڪ ٿيڻ جو سبق ڏئي ٿي.

شاگردن ۽ شاگردياتين کي گهرجي ته جنازي جي نماز پڙهڻ جو مسنون طريقو سکڻ ۽ هن نماز جون مسنون دعائون ياد ڪن.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- فرض ڪفايه مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- جنازي جي نماز ادا ڪرڻ جو طريقو ڪهڙو آهي؟
- ۳- موت بابت قرآن شريف ۾ ڪهڙا لفظ آيل آهن؟
- ۴- جنازي نماز پڙهندڙ کي نماز ڪهڙو احساس ڏياريندي آهي؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- سڀ کان پهريون عمل، جيڪو ميت کي دفنائڻ کان اڳ ڪبو آهي:

(الف) ميت کي ڪفن پرائبو آهي	(ب) ميت کي غسل ڏبو آهي
(ج) ميت جي نماز جنازه پڙهي ويندي آهي	(د) ميت کي ڏسڻ لاءِ رکبو آهي

۲- جنازي جي نماز مسلمانن لاءِ آهي:

(الف) فرض
(ب) نفل
(ج) فرض كفایہ
(د) سنت

۳- جنازي جي نماز ۾:

(الف) رکوع ۽ سجدا هوندا آهن
(ب) صرف رکوع هوندو آهي
(ج) صرف سجدا هوندا آهن
(د) رکوع ۽ سجدا ناھن هوندا

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) اسلام ۾ فوت ٿيندڙ شخص کي نهايت ئي _____ سان دفنائبو آهي.
- (۲) اصل ۾ جنازي جي نماز ميت لاءِ الله تعالیٰ طرفان _____ جي دعا آهي.
- (۳) هر ساھواري کي _____ جو مزدو چڪڻو آهي.
- (۴) نبي ڪريم ﷺ جن ماڻھن کي هدايت فرمائي آهي ته _____ ۾ ضرور شريڪ ٿين.
- (۵) جنازي جي نماز ۾ نه ته _____ ڪبو آهي ۽ نه ئي سجدو.

۴. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- حضرت محمد ﷺ پاڻ به جنازي جي نماز	نهایت ئي باوقار طريقي سان دفنايو ويندو آهي.
۲- نماز جنازه ميت لاءِ هڪ قسم جي	پوري ڪئي ويندي آهي.
۳- اسلام ۾ فوت ٿيندڙ شخص کي	۾ شريڪ ٿيندا هئا.
۴- جنازي جي نماز دنيا جي	الله تعالیٰ کان مغفرت جي دعا آهي.
۵- آخر ۾ سلام ورائي جنازي جي نماز	بي ثباتي ۽ جو احساس ڏياريندي آهي.

استادن لاءِ هدايتون

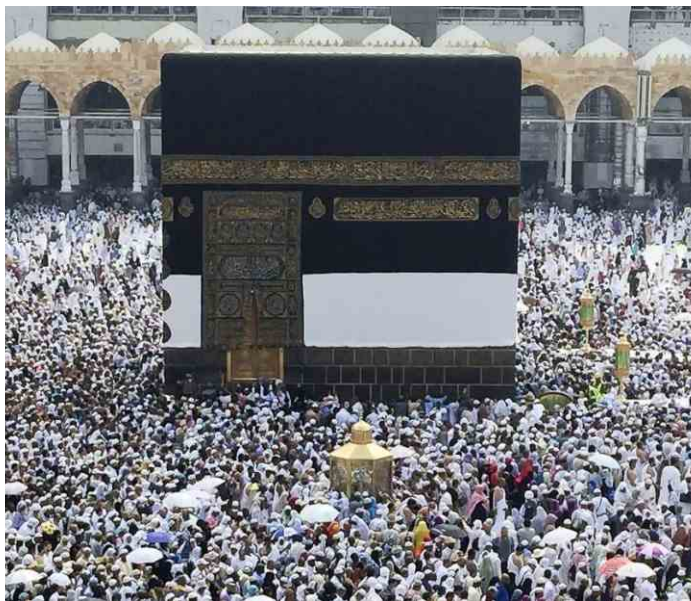
استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياتين کي بالغ ۽ نابالغ شخص جي جنازي نماز ۾ دعا پڙهي ويندي آهي، اها ترجمي سان ياد ڪرائين.

۴- حج ۽ ان جي اهميت

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- حج جي لغوي ۽ اصطلاحي معنيٰ کان آگاهه ٿي پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪري سگهندا.
- حج جي اهميت ۽ فائدين کان آگاهه ٿي انهن کي لکي سگهندا.

مفهوم: حج اسلام جو هڪ نهايت ئي اهم رڪن آهي، جنهن جي معنيٰ ”زيارت جو ارادو ڪرڻ“ آهي. اسلام ۾ حج مان مراد خاص عبادت جي ارادي سان بيت الله يعني خانه كعبه جي چوڌاري طواف ڪرڻ (چڪر لڳائڻ) ۽ مُقَدَّس هنڌن ۾ حاضر ٿي مخصوص اعمال ۽ ادب بجا آڻڻ آهي.

حج جي فرضيت: حج اسلام جو پنجون اهم رڪن آهي. هي مسلمانن تي

سنه ۹ھ ۾ فرض ٿيو هو. حج هر عاقل، بالغ، تندرست ۽ حج ڪرڻ جي طاقت رکندڙ مسلمان تي زندگي ۾ هڪ ڀيرو فرض آهي. الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا (سوره آل عمران: آيت ۹۷)

”۽ الله لاءِ خاني كعبي جو حج انهن ماڻهن تي لازم آهي جنهن کي ڏانهس واٽ وڃڻ جي سگهه آهي.“

حج فرض ٿيڻ کان پوءِ اسان جي پياري نبي حضرت محمد ﷺ هڪ ڀيرو حج ادا ڪيو، جيڪو ”حجة الوداع“ جي نالي سان مشهور آهي.

حج ۽ عمره جا احڪام:

(۱) حج ۽ عمره ادا ڪرڻ وارن لاءِ ضروري آهي ته ميقات کان اڳ احرام ٻڌن. مرد جو احرام ٻن ڇاڊرون آهن. هڪ ڇاڊر گوڏ وانگر ٻڌي، جنهن کي ”إزار“ چئبو آهي ۽ ٻي ڇاڊر سان بدن جو مٿيون حصو ڍڪيو وڃي، جنهن کي ”رداءُ“ چئبو آهي. عورتن جو احرام سبيل سادا ڪپڙا آهن. احرام پائڻ کان پوءِ ٻه رڪعتون نفل نماز ادا ڪجن ۽ تلبيه يعني ”لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ“ پڙهي احرام، حج ۽ عمره جي نيت ڪئي وڃي.

(۲) احرام ٻڌڻ کان پوءِ مڪه مڪرمه پهچي خانه ڪعبه جو ست ڀيرا طواف ڪجي. خانه ڪعبه تي هميشه الله تعاليٰ جي نور ۽ رحمتن جي پالوڻ هوندي آهي. هن هنڌ کي ”بيت الله“ يعني ”الله تعاليٰ جو گهر“ چئبو آهي.

(۳) طواف کان پوءِ ”مقام ابراهيم“ وٽ ٻه رڪعتون نماز پڙهجن.

(۴) نماز کان پوءِ حاجي يا عمره ڪندڙ کي صفا ۽ مروه جي وچ ۾ سعي لاءِ وڃڻ گهرجي.

”سعي“ جي معنيٰ ”ڊوڙڻ“ آهي. هيءَ ڊوڙ حضرت هاجره عليها السلام جي ياد ملهائڻ لاءِ ڪئي ويندي آهي. جڏهن اها پريشانيءَ جي حالت ۾ پنهنجي ننڍي پٽ حضرت اسماعيل عليه السلام جي لاءِ پاڻيءَ جي تلاش ۾ ٻن تڪرين صفا ۽ مروه جي وچ ۾ ڊوڙي هئي. جنهن جي ست ڀيرا ڊوڙڻ کان پوءِ حضرت جبريل عليه السلام آيو. هن زمين تي پنهنجي گڙي هنئي، جنهن جي اثر سان پاڻيءَ جو چشمو ڦٽي نڪتو، جيڪو ”زمزم“ جي نالي سان مشهور آهي. اهو وڏي برڪت وارو پاڻي آهي.

حج جي احڪامن ۾ ۸ ذوالحج جي صبح جو منيٰ جي هنڌ تي ترسڻ آهي. منيٰ ۾ ترسڻ حضرت ابراهيم عليه السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام جي عمل جو يادگار آهي. جڏهن حضرت ابراهيم عليه السلام الله تعاليٰ جي حڪم سان پنهنجي پياري پٽ حضرت اسماعيل عليه السلام کي ذبح ڪرڻ لاءِ وٺي وڃي رهيو هو، ان دوران تي پيرا ٽن هنڌن تي شيطان سندس سامهون آيو ته الله تعاليٰ جي حڪم سان حضرت ابراهيم عليه السلام شيطان کي ڀڄائڻ لاءِ تنهنجي هنڌن تي ست ست ڀيرا پٿريون چٽيون. حاجيءَ جي ان عمل کي ”رمي الجمار“ چئبو آهي.

حاجيءَ کي ۹ ذی الحج تي عرفات جي ميدان تي سج جي لڙڻ کان اڳ پهچي ترسڻ گهرجي. جنهن کي ”وقوف عرفات“ چئبو آهي. حج لاءِ عرفات ۾ ترسڻ حج جو رڪن آهي. هن عمل کان سواءِ حج نه ٿيندو. حج جي احڪامن ۾ مزدلفه وادي ۾ ۱۰ ذی الحج جي رات جو پهچي قيام ڪرڻ به شامل آهي.

حج جا طريقا حضرت ابراهيم عليه السلام، حضرت بيبي هاجرہ عليها السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام جي عملن جو يادگار آهن. حضرت ابراهيم عليه السلام الله تعاليٰ جي لاءِ پنهنجي پٽ جي قرباني ايتري قدر قبول ٿي جو الله تعاليٰ قيامت تائين قربانيءَ کي حج لاءِ ضروري قرار ڏنو. قربانيءَ جو اهو عمل ۱۰ ذی الحج تي منيٰ ۾ رمي الجمره کان پوءِ ڪبو آهي. قربانيءَ کان پوءِ شريعت جي حڪم مطابق مٿو ڪوڙائجي يا وار ڪٽرائجن. مٿي ڪوڙائڻ کي ”حلق“ ۽ وار ڪٽرائڻ کي ”قصر“ چئبو آهي.

حج جي احڪامن ۾ قربانيءَ کان پوءِ بيت الله جو ”طواف زيارت“ پڻ آهي، جنهن کان سواءِ حج پورو نٿو ٿئي. طواف زيارت کان سواءِ سڀني احڪامن جي آخر ۾ مڪه مڪرمه کي چڏڻ کان اڳ هڪ ٻيو طواف ڪرڻ به آهي، جنهن جو نالو ”طواف الصدر“ يا ”طواف الوداع“ آهي، جيڪو حج لاءِ واجب آهي.

حج جي فضيلت ۽ اهميت: حج اصل ۾ حضرت ابراهيم عليه السلام جي سنت آهي. اهو اسان کي حضرت

ابراهيم عليه السلام، حضرت اسماعيل عليه السلام ۽ حضرت هاجرہ عليها السلام جي عظيم الشان قربانين جي ياد ڏياري ٿو. حج هڪ جاني ۽ مالي عبادت آهي. حج جو سڀ کان وڏو فائدو گناهن جي بخشش آهي. نبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو آهي:

”جيڪو شخص حج جي دوران هر خراب ڳالهه کان پري رهيو، يعني برائين کان بچيو رهيو ته اهو بيت الله کان ائين پاڪ ٿي موٽندو، جيئن هو پنهنجي ماءُ جي پستان پيدا ٿيو هجي.“

پاڻ ڪريم ﷺ جن هڪ موقعي تي ارشاد فرمايو:

”حج ۽ عمر و گناهن ۽ تنگ دستيءَ کي ائين پري ڪن ٿا، جيئن باهه جي ڪوري سون ۽ چانديءَ جي ميراڻ کي پري ڪندي آهي.“

حج ادا نه ڪندڙن بابت پاڻ سڳورن ﷺ ارشاد فرمايو آهي:

”جيڪو شخص جسماني طور تي صحتمند هجي، مالي طاقت پڻ رکندو هجي ۽ ڪو شرعي عذري يا مجبوري سندس آڏو نه هجي ۽ پوءِ به اهو حج نه ڪري ته اهو يهودي يا نصراني ٿي مري.“

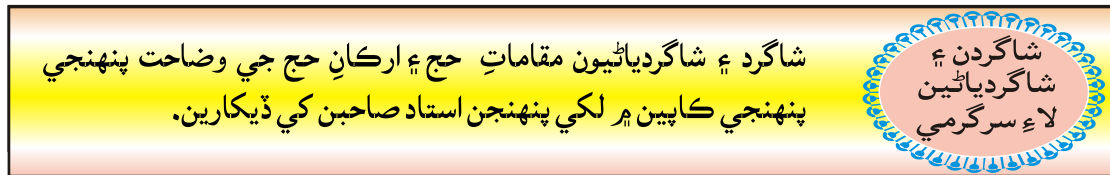
حج جا فائدا:

- اصل ۾ حج جو سڀ کان وڏو فائدو الله تعاليٰ جو راضي ٿيڻ ۽ سندس ويجهڙائي حاصل ڪرڻ آهي. اها حج جي برڪت ئي آهي، جتي مسلمان انفراديت کان نڪري، اجتماعيت جو مظاهرو ڪن ٿا.
- حج جي ذريعي گناهن کان پاڪيزگي، ايمان ۽ تقوىٰ حاصل ٿئي ٿي.
- حج دوران گڏجي نماز پڙهڻ، هڪ امام جي پير وي، طواف ۽ منيٰ ۾ قيام ۽ هڪ امام جو خطبو ٻڌڻ بهترين نظم و ضبط جي عمدہ ۽ عملي تصوير آهي.
- حج ڪرڻ جو هڪ فائدو معاشي پڻ آهي. دنيا جي مختلف ملڪن مان ايندڙ حاجي سڳورا پاڻ ۾ ڏيتي لپيتي ۽ واپار ذريعي بيشمار واپاري فائدا حاصل ڪن ٿا.
- حج اسلام جو هڪ اهڙو اهم رڪن آهي، جيڪو پنهنجي اندر بيشمار اخلاقي، روحاني، سماجي ۽ معاشي فائدا رکي ٿو.

- حج جي لغوي معنيٰ زيارت جوارادو ڪرڻ آهي. اسلام ۾ حج مان مراد بيت الله شريف ۽ ٻين مقدس هنڌن (صفا، مروه، منيٰ، عرفات ۽ مزدلفه) تي خاص احڪام ادا ڪرڻ آهي.
- حج هراڙهي عاقل، بالغ ۽ تندرست مسلمان تي فرض آهي، جيڪو حج ڪرڻ جي طاقت رکندو هجي.
- حج مسلمانن تي سنه ۹ هـ ۾ فرض ٿيو. حج فرض ٿيڻ کان پوءِ حضور ڪريم ﷺ جن هڪ ڀيرو حج ادا ڪيو آهي، جيڪو ”حجۃ الوداع“ جي نالي سان مشهور آهي.
- بيت الله جو حج ڪرڻ اصل ۾ حضرت ابراهيم عليه السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام جي عظيم الشان قربانيءَ جو يادگار آهي.
- حديثن مبارڪن ۾ حج جي وڏي فضيلت بيان ڪئي وئي آهي. حضور ﷺ جن فرمايو ته جيڪو شخص حج دوران هر خراب ڳالهه کان پري رهيو، اهو بيت الله کان ائين پاڪ ٿي موٽندو، جيئن هاڻي ماءُ جي پيٽان پيدا ٿيو هجي.
- حج جاني ۽ مالي عبادت آهي.

- حج جا ٿي فرض آهن: (۱) احرام (۲) وقوف عرفات ۽ (۳) طوافِ زيارت
- حج جي فائدين جو خلاصو: • پائڻ چارو ۽ برابري • امت جو اتحاد • سماجي ۽ سياسي مسئلن جو حل
- وڃڻائي • محشر جي يادگيري • روحاني ٻڌندي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حج جو مفهوم ۽ اهميت بيان ڪريو.
- ۲- حج جا احڪام ڪهڙي تاريخ کان شروع ۽ ڪهڙي تاريخ تي ختم ٿيندا آهن؟
- ۳- منيٰ ۾ پشرون ڇالاءِ هنيون وينديون آهن؟
- ۴- حج ڪهڙين مقدس هستين جي قربانين جو يادگار آهي؟
- ۵- حج جي فائدين مان ڪي به ٽي فائدا ٻڌايو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- صفا ۽ مروه:

(الف) منيٰ جي ويجهو آهن	(ب) عرفات جي ويجهو آهن
(ج) مزدلفه جي ويجهو آهن	(د) بيت الله جي ويجهو آهن
- ۲- حج فرض ٿيو:

(الف) سنه ۲ هه ۾	(ب) سنه ۳ هه ۾
(ج) سنه ۵ هه ۾	(د) سنه ۹ هه ۾

۳- حج فرض آهي:

- (الف) صرف اميرن تي
(ب) غريبن ۽ اميرن پنهي تي
(ج) حج جي طاقت رکندڙن تي
(د) هر شخص تي

۴- حج فرض ٿيڻ کان پوءِ حضور ڪريم ﷺ جن پنهنجي زندگي ۾ حج ڪيو:

- (الف) هڪ ڀيرو
(ب) ٽي ڀيرا
(ج) پنج ڀيرا
(د) ست ڀيرا

۵- حج ادا ڪندڙ وقوف ڪندا آهن:

- (الف) صفا ۾
(ب) مروه ۾
(ج) منيٰ ۾
(د) عرفات ۾

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) حج اسلام جو پنجون اهم _____ آهي.
(۲) حج جو سڀ کان وڏو فائدو _____ جي بخشش آهي.
(۳) سعي جي معنيٰ صفا ۽ مروه جي وچ ۾ _____ آهي.
(۴) اصل ۾ حج _____ جي سنت آهي.
(۵) حج جو سڀ کان وڏو فائدو الله تعاليٰ جو راضي ۽ سندس _____ حاصل ڪرڻ آهي.

استادن لاءِ هدايتون

- استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي حج جي مقامن جو تفصيل ٻڌائين ۽ حج ۾ پڙهندڙن تي تبليغ جا لفظ ترجمي سان ياد ڪرائين.
- عمره ۽ حج جي وچ ۾ فرق کي واضح ڪن ۽ انهن جون وڌيڪ فضيلتون ٻڌائين.

سيرت طيِّبَه

اسان جي آخري نبي حضرت محمد ﷺ جي حيات طيِّبَه
(صُلح حُدَيْبِيَّه کان غَزوَه خيبر تائين)

”سيرت“ جي معنيٰ آهي رستو ۽ طريقو. ”سيرت طيِّبَه“ مران مراد هي آهي ته اسان جي پياري نبي حضرت محمد ﷺ جي پوري زندگيءَ جا طور طريقا، جيڪي پاڻ سڳورن ﷺ اختيار ڪيا هجن، انهن جو تعلق عبادتن سان هجي يا معاملن، سماج ۽ اخلاقيات سان. اهي پاڻ سڳورن ﷺ جي انفرادي زندگيءَ سان تعلق رکندا هجن، يا اجتماعي زندگيءَ سان. انهن جو تعلق پاڻ سڳورن ﷺ جي سياست سان هجي يا حڪمرانيءَ سان. پاڻ سڳورن ﷺ جي سموري زندگي نه صرف مسلمانن لاءِ پر سڀني انسانن لاءِ هدايت جي روشني آهي. پاڻ سڳورن ﷺ جي سيرت طيِّبَه جو مطالعو ڪري اسان دنيا ۽ آخرت ۾ ڪاميابي حاصل ڪري سگهون ٿا. قرآن پاڪ ۾ پاڻ سڳورن ﷺ جي زندگيءَ کي اسان جي لاءِ ”اسوه حسنه“ يعني بهترين نمونو قرار ڏنو ويو آهي. حضور ڪريم ﷺ جي انفرادي ۽ اجتماعي زندگيءَ جو مطالعو ۽ تابعداري اسان لاءِ دين ۽ دنيا جي سڀني نعمتن حاصل ڪرڻ جو واحد ذريعو آهي.

هن باب ۾ جيڪي عنوان (صُلح ڏيپيه، بادشاهن کي اسلام جي دعوت ۽ غزوه خيبر) ڏنا ويا آهن، انهن جو مقصد هي آهي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي هن ڳالهه کان آگاهه ڪيو وڃي ته حضور ﷺ جي حيات طيبه جو مطالعو ۽ تابعداري اسان لاءِ فخر جو ڪارڻ ۽ رحمت آهي. سيرت جو مطالعو اسان لاءِ نه صرف ضروري آهي، پر ان جو عملي طور اظهار پڻ لازمي آهي. يعني سيرت پاڪ کي عملي طور تي زندگيءَ ۾ اپنايو وڃي. شاگردن ۽ شاگردياڻين کي صلح ڏيپيه ۽ بيعت رضوان کان آگاهه ڪري ان ڳالهه جو تاڪيد ۽ تلقين ڪرڻ ته مخالف ڌر سان معاهدي ڪرڻ وقت ڪهڙين ڳالهين جو خيال رکيو وڃي. ان کان سواءِ اسلام جي دعوت جي سلسلي ۾ ان وقت جي بادشاهن کي جيڪي پاڻ سڳورن ﷺ خط لکرائي روانا فرمايا هئا، انهن جو مطالعو ڪرڻ ۽ ان جي نتيجي ۾ ان وقت ٿيندڙ تبديلين بابت ڪين آگاهه ڪرڻ آهي. اهڙيءَ طرح ڪين غزوه خيبر جي سببن، ان ۾ ٿيندڙ واقعن ۽ انهن جي نتيجن کان پڻ آگاهه ڪرڻ آهي.

مقام ڏيپيه وٽ موجود هڪ کوھ

۱- صلح حُدیبیہ

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته اُهي:

- صلح حُدیبیہ جي واقعن بابت آگاهه ٿي ٻڌائي سگهندا.
- صلح حُدیبیہ جي شرطن بابت ڄاڻي تفصيل بيان ڪري سگهندا.
- صلح حُدیبیہ کان اڳ صحابه سڳورن ﷺ جيڪا حضور ﷺ جن جي هٿ مبارڪ تي بيعت ڪئي هئي، ان جو تفصيل لکي سگهندا.
- سيرت طیبه جي روشنيءَ ۾ صلح حُدیبیہ واري معاهدي جي نتيجن کان سماجي زندگيءَ ۾ فائدا حاصل ڪرڻ جي عملي ڪوشش ڪندا.

پس منظر: حضور ﷺ مڪه

مڪرمه مان هجرت فرمائي، مديني منوره ۾ رهائش اختيار ڪرڻ کان پوءِ اتي اسلام جي دعوت ۽ تبليغ جو عظيم فرض سرانجام ڏيڻ لڳا. پاڻ سڳورن ﷺ جن سان گڏ صحابه سڳورا ﷺ پڻ مديني منوره ۾ رهيا. دعوت ۽ تبليغ جو

سلسلو هلندو رهيو ۽ اسلام آهستي آهستي پکڙجندو رهيو. هجرت جي ڇهين سال يعني سنه ۶ هـ ۾ پاڻ سڳورن ﷺ صحابه سڳورن ﷺ کي فرمايو ته مون خواب ڏٺو آهي ته صحابه سڳورن ﷺ سان گڏ مڪه مڪرمه پهچي عمره ادا ڪيو آهي. الله تعاليٰ جوارشاد مبارڪ آهي:

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٤﴾

(الفتح: آيت ٢٤)

ترجمو: ”بيشڪ الله پنهنجي پيغمبر کي خواب سچو ڏيکاريو ته جيڪڏهن الله گهريو ته پنهنجا مٿا ڪوڙائي ۽ وار ڪترائي مسجد حرام ۾ بي پوا ٿي ضرور گهٽندؤ ۽ نه ڊڄندؤ. پوءِ اوهين جيڪي نه ڄاڻندا آهيو سو الله ڄاتو تنهن ڪري ان کان اڳ فتح ويجهي مقرر ڪئي.“

اهو ڄاڻي سڀني صحابن سڳورن ﷺ بيت الله جي زيارت لاءِ تياريون شروع ڪري ڏنيون. پاڻ سڳورا چوڏهن سؤ صحابن سڳورن ﷺ سان گڏجي پهرين ذوالقعدة سنه ۶ هـ ۾ مڪه مڪرمه ڏانهن روانا ٿيا. پاڻ سڳورن ﷺ جن مدينه منوره ۾ مشهور صحابي حضرت عبدالله بن اُمّ مڪتوم ﷺ کي پنهنجونائب مقرر ڪيو. جيئن ته نبي ڪريم ﷺ ۽ صحابه ڪرام ﷺ صرف عمره جي نيت سان مڪه مڪرمه وڃي رهيا هئا، انهيءَ ڪري وٽن جنگي ساز سامان نه هو. تلوارون گڏ هيون، اهي به ميان جي اندر هيون. هن سفر ۾ اُمّ المؤمنين حضرت اُمّ سلمه ﷺ به نبي ڪريم ﷺ جن سان گڏ هئي. مديني کان تقريباً ۱۲ ڪلوميٽر جي فاصلي تي هڪ جڳهه آهي، جنهن کي ”ذوالخليفه“ وارو ميقات چئجي ٿو. ان جڳهه تي پاڻ سڳورا ۽ صحابه ڪرام ﷺ عمره جي نيت ڪري احرام ٻڌو.

حضور ﷺ جن هڪ صحابي حضرت بسر بن سفيان ﷺ کي مڪي وارن جون حالتون معلوم ڪرڻ لاءِ موڪليو. پاڻ سڳورا ﷺ جن جڏهن سفر ڪندي مڪه مڪرمه ۽ مدينه منوره جي وچ ۾ ”عُسفان“ جي هنڌ پهتا ته حضرت بسر بن سفيان ﷺ خبر ڏني ته مڪي جا قريش پنهنجن سردارن سان گڏ مڪه کان ٻاهر گڏ ٿي رهيا آهن ۽ اهي پاڻ سڳورن ﷺ ۽ صحابن سڳورن ﷺ کي عمره ادا ڪرڻ هرگز نه ڏيندا. ان لاءِ جيڪڏهن کين جنگ به ڪرڻي پئي ته هوجنگ لاءِ تيار آهن.

هن نئين صورتحال پيش اچڻ کان پوءِ حضور اڪرم ﷺ جن صحابه سڳورن ﷺ سان مشورو ڪيو. جن راءِ ڏني ته سفر جاري رکيو وڃي. انهيءَ ڪري پاڻ سڳورا ﷺ ۽ صحابه سڳورن پنهنجو سفر جاري رکيو. مڪي جي قريشن طرفان پاڻ سڳورن ﷺ جو رستو روڪڻ جي پڻ ڪوشش ڪئي وئي، پر پاڻ سڳورن عام رستو چڏي، جبلن ۽ ٽڪرين مان گذرندي، ”خديبيهه“ هنڌ پهتا. خديبيهه مڪه مڪرمه کان تقريباً ۱۰ ميلن جي فاصلي تي آهي.

ناه جي ڪوشش: مڪي جي قريشن جا ناپاڪ ارادا ڏسي، سيدنا محمد رسول الله ﷺ جن حضرت بَدِيل بن ورقاء رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي ذريعي قريش کي پيغام موڪليو ته اسين صرف عمره جي نيت سان آيا آهيون، انهيءَ ڪري اسان کي خانه ڪعبه جي زيارت لاءِ ڇڏيو وڃي، پر قريش اها ڳالهه نه مڃي، انهيءَ دوران ڳالهه ٻولھ جو سلسلو جاري رھيو، پر ڪابه ڳالهه طئي نه ٿي سگھي. پوءِ پاڻ سڳورن حضرت عثمان غني رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي ناه لاءِ پنھنجو خاص ايلچي بڻائي موڪليو. حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ مڪي جي قريش کي هر ممڪن طريقي سان سمجھائڻ جي ڪوشش ڪئي ته سيدنا محمد رسول الله ﷺ ۽ اسان صرف عمره ڪرڻ آيا آهيون. عمره ادا ڪرڻ کان پوءِ اسين سڀئي واپس هليا وينداسين. مڪي جي قريشن صرف ايتري نرمي ڏيکاري ته جيڪڏهن تون (حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ) چاهين ته عمره ادا ڪري سگھين ٿو. پر حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ نبی ڪريم ﷺ ۽ ٻين صحابه سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہ کان سواءِ عمره ادا ڪرڻ مناسب نه سمجھيو ۽ مڪي جي قريشن جي آڇ کي رد ڪري ڇڏيو.

جڏهن حضرت عثمان غني رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي اچڻ ۾ دير ٿي ته مسلمانن جي اندر افواهه پکڙجي ويو ته حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي شهيد ڪيو ويو آهي. انهيءَ ڪري مسلمانن کي سخت ڪاوڙ آئي.

بيعت رضوان: نبی ڪريم ﷺ جن صحابه سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي گڏ ڪيو ۽ کين فرمايائون ته ”اسين ايسٽائين واپس نه موٽنداسين، جيستائين حضرت عثمان رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي شهادت جو بدلو نه وٺنداسين“. پاڻ سڳورا رضی اللہ تعالیٰ عنہ ٻيهر جي هڪ وڻ هيٺان ويهي رهيا ۽ صحابه سڳورا رضی اللہ تعالیٰ عنہ هڪ هڪ ٿي ايندا ويا ۽ پاڻ سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي هٿ مبارڪ تي بيعت ڪندا ويا. انهيءَ واقعي جو ذڪر الله تعالیٰ قرآن مجيد جي سورة فتح ۾ هن ريت فرمايو آهي:

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ
وَآتَاهُمُ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ (الفتح: آيت ١٨)

ترجمو: ”بيشڪ الله مؤمنن کان راضي ٿيو، جنهن وقت وڻ هيٺ توهان بيعت ٿي ڪيائون، پوءِ جيڪي سندن دلين ۾ هو، سو ڄاڻائين، پوءِ مٿن (دل جو) سکون لاٿائين ۽ کين هڪ ويجهي سوپ انعام ڏنائين“.

حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي خلافت واري دور ۾ بدعت جي خطري سببان انهيءَ وڻ کي ڪٽيو ويو.

صَلَحُ حُدَيْبِيَّةٍ ۽ اُن جا شرط: مڪي جي ڪافرن کي جيئن ئي ان بيعت جي ڄاڻ پئي ته هو ناه تي راضي ٿيا. قريش سُهَيْل بن عمرو رضی اللہ تعالیٰ عنہ جيڪو اُن وقت تائين مسلمان نه ٿيو هو) کي مسلمانن سان ڳالهين

ڪرڻ لاءِ موڪليو. گهڻي بحث کان پوءِ مسلمانن ۽ قريش جي وچ ۾ هڪ معاهدو طئي ٿيو. جنهن جا اسلام جي سريلنديءَ لاءِ ڏور رس نتيجا ظاهر ٿيا. هن معاهدي کي تاريخ اسلام ۾ ”صلح حديبيه“ چئبو آهي. ان ناهه جا ڪجهه شرط هن ريت هئا:

- هن سال مسلمان عمره ڪرڻ کان سواءِ واپس هليا وڃن. ايندڙ سال صرف عمره جي اجازت هوندي، پر مڪي ۾ تن ڏينهن کان وڌيڪ ترسڻ جي ڪين موڪل نه هوندي.
 - مسلمان ايندڙ سال جڏهن عمره ڪرڻ لاءِ اچن ته پاڻ سان ڪوبه هٿيار گڏ نه کڻي اچن، سواءِ تلوارن جي ۽ اهي به مياڻ ۾ هونديون.
 - جيڪڏهن قريش جو ڪوبه شخص مسلمان ٿي مدينه منوره ڏانهن ايندو ته مسلمان ان کي واپس ڪرڻ جا پابند هوندا.
 - جيڪڏهن ڪو مسلمان اسلام ڇڏي قريش وٽ ويندو ته قريش ان کي مسلمانن ڏانهن واپس نه ڪندا.
 - مسلمان ۽ قريش ڏهن سالن تائين جنگ نه ڪندا.
 - مسلمانن ۽ قريش کان سواءِ ٻين قبيلن کي آزادي هوندي ته هو جنهن ڌر سان گڏ ٿين. جيڪڏهن چاهين ته اهي قريش سان گڏ ٿين، وٽين ته مسلمانن سان گڏ ٿين. اهي پنهنجي فيصلي ۾ خودمختيار هوندا.
- مسلمانن جي طرفان صلح حديبيه جو معاهدو حضرت علي عليه السلام لکيو. ظاهري طور هن معاهدي ۾ مٿي ڏنل شرطن مان چند شرطن کان سواءِ باقي شرط مسلمانن جي خلاف هئا ۽ مسلمان انهن شرطن جي حق ۾ نه هئا، پر نبي ڪريم ﷺ الله تعاليٰ جي طرفان ڏنل ڏور رس نگاهه سان هن معاهدي کي مسلمانن جي حق ۾ فائديمند سمجهيو. انهيءَ ڪري پاڻ سڳورن صحابه سڳورن رضي الله عنه کي به هن معاهدي تي سختيءَ سان پابند رهڻ جي تلقين ڪئي.
- فتح مبين:** الله تعاليٰ انهيءَ صلح کي مسلمانن جي لاءِ ”فتح مبين“ يعني گليل فتح چيو آهي. الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمايو:

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا (الفتح: ١)

”بيشڪ اسان توکي پڌري فتح ڏني.“

صُلحِ حُدَيْبِيَّه جا فائدا: هن معاهدي جي ذريعي مسلمانن کي هن طرح فائدو ٿيو ته:

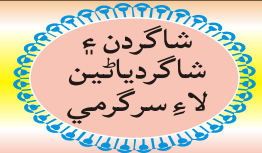
- (۱) مسلمانن جي حيثيت کي مڃيو ويو.
 - (۲) واپاري قافلا آزاديءَ سان اچڻ وڃڻ لڳا.
 - (۳) ان دوران مشرڪن کي مسلمانن جي اخلاص، سَهڻي عمل، نيڪي ۽ پاڪيزه اخلاقن سان ميل جول جي ڪري اسلام جي حقيقت پُرکڻ جو موقعو مليو.
 - (۴) معاهدي جي ڪري مسلمانن کي قريش جي طرفان جنگ کان بي فڪر ٿيڻ سبب اسلام جي تبليغ ڪرڻ جو بهتر موقعو هٿ آيو.
 - (۵) اهو معاهدو اڳتي هلي فتح مڪه جو سبب بڻيو.
- ان مان اسان کي هي سبق مليو ته صحابه سڳورن رضي الله عنه رسول الله ﷺ جي هدايتن تي عمل ڪيو، جنهن جا سٺا نتيجا نڪتا. اسان جي ڪاميابيءَ جو دارومدار سيدنا رسول الله ﷺ جي تابعداري تي آهي. جيڪڏهن اسين رسول الله ﷺ جي مڪمل تابعداري ڪنداسين، ته دنيا ۽ آخرت ۾ ڪاميابي ماڻينداسين.

- صُلحِ حُدَيْبِيَّه ذوالقعدة سنه ۶ هـ ۾ ٿيو.
- حضور ڪريم ﷺ جن چوڏهن سؤ صحابن سڳورن رضي الله عنه سان گڏجي عمره جي نيت سان مڪه مڪرمه ڏانهن روانا ٿيا.
- قريش مڪه فيصلو ڪيو ته هو مسلمانن کي عمره ڪرڻ لاءِ مڪه مڪرمه ۾ ڪنهن به حالت ۾ داخل ٿيڻ نه ڏيندا.
- حضور ﷺ صحابه سڳورن رضي الله عنه سان مڪه مڪرمه جي ويجهو ”حُدَيْبِيَّه“ نالي جاءِ تي اچي ترسي پيا. مسلمانن ۽ قريش جي وچ ۾ ڳالهه ٻولھ جو سلسلو شروع ٿيو.
- حضور اقدس ﷺ حضرت عثمان رضي الله عنه کي ايلچي بڻائي مڪه جي قريشن سان ڳالهه ٻولھ لاءِ مڪه مڪرمه روانو فرمايو. مسلمانن ۾ افواه پکڙجي ويو ته حضرت عثمان رضي الله عنه کي شهيد ڪيو ويو آهي.

- حضور انور ﷺ جن پير جي هڪ وڻ هيٺان صحابه سڳورن رضی اللہ عنہم کان هن ڳالهه جي بيعت ورتي ته حضرت عثمان رضی اللہ عنہ جي خون جو بدلو وٺبو. ان بيعت کي ”بيعت رضوان“ چئبو آهي.
- مڪي جي ڪافرن کي ان بيعت جي خبر پئي ته اهي صلح ڪرڻ لاءِ تيار ٿيا. قريش سهيل بن عمرو (رضي الله تعالى عنه) کي مسلمانن سان ڳالهه ٻولهه ڪرڻ لاءِ موڪليو. مسلمانن جي طرفان اهو معاهدو حضرت علي (رضي الله تعالى عنه) لکيو.
- هن معاهدي جا چند شرط بظاهر مسلمانن جي خلاف هئا ۽ مسلمان ان جي حق ۾ نه هئا، پر نبي ڪريم ﷺ انهن تي سختي سان پابند رهڻ جي تلقين فرمائي.
- الله تعالیٰ هن صلح کي مسلمانن جي لاءِ ”فتح مبين“ قرار ڏنو.
- هي معاهدو اڳتي هلي مڪه جي فتح ۽ اسلام جي ڦهلاءَ جو وڏو ڪارڻ بڻيو.

صلح خديبيه جي شرطن ۽ فائدين تي هڪ ٻئي سان خيالن جي ڏي وٺ ڪريو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضور ﷺ جن هجرت جي ڇهين سال ڪهڙو خواب ڏٺو؟
- ۲- بيعت رضوان جو اصل سبب ڪهڙو هو؟
- ۳- ڪي به اهڙا شرط ٻڌايو، جيڪي ظاهري طور تي مسلمانن جي خلاف هئا؟
- ۴- قرآن مجيد ۾ ڪهڙي معاهدي کي ”فتح مبين“ چيو ويو آهي؟
- ۵- صلح خديبيه جا ڪي به نتيجا ٻڌايو.
- ۶- حضور ﷺ ۽ صحابه سڳورن رضی اللہ عنہم عمره ڪرڻ لاءِ احرام ٻڌڻ جي نيت ڪهڙي جاءِ تي ڪئي؟

۲. صحیح جواب تي ✓ جو نشان لڳايو:

۱- حضور ﷺ مڪه وارن جون حالتون معلوم ڪرڻ لاءِ جنهن صحابيءَ کي موڪليو، اهو هو:

- (الف) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ
(ب) حضرت ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ
(ج) حضرت بُسَربن سفيان رضی اللہ تعالیٰ عنہ
(د) حضرت زيد بن حارثه رضی اللہ تعالیٰ عنہ

۲- حضور ﷺ جنهن وڻ جي هيٺان ويهي بيعت ورتي، اهو هو:

- (الف) ڪجيءَ جو
(ب) پير جو
(ج) نمر جو
(د) پير جو

۳- حضور ﷺ مڪه مڪرمه وڃي رهيا هئا:

- (الف) واپار لاءِ
(ب) عمره لاءِ
(ج) جنگ لاءِ
(د) مڪي وارن سان ملڻ لاءِ

۴- صلح حديبيه جا شرط بظاهر خلاف هئا:

- (الف) قريش جي
(ب) مسلمانن جي
(ج) يهود ۽ نصاريٰ جي
(د) مشرڪن جي

۳. خال ڀريو:

- (۱) حديبيه مڪه مڪرمه کان تقريباً _____ ميلن جي فاصلي تي آهي.
(۲) مديني جي ويجهو هڪ جاءِ آهي جنهن کي _____ چئجي ٿو.
(۳) صلح حديبيه موجب مسلمان ۽ قريش _____ تائين جنگ نه ڪرڻ جا پابند هوندا.
(۴) حضور ﷺ کي پنهنجو خاص ايلچي بڻائي ڳالهه ٻولهه لاءِ قريش ڏانهن موڪليو.
(۵) قرآن پاڪ ۾ هن معاهدي کي ”فتح مبين“ يعني _____ قرار ڏنو ويو آهي.

۴. صحيح ڄمڻن جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- صلح ڏيبييه جي معاهدي جا شرط بظاهر مسلمانن جي خلاف هئا.
☐	☐	۲- حضور ﷺ جن ٻيهر جي وٺ هيٺان صحابه سڳورن ﷺ کان بيعت ورتي.
☐	☐	۳- ڏيبييه جي سفر ۾ حضرت عائشه رضی اللہ عنہا نبي سڳورن ﷺ جن سان گڏ هئي.
☐	☐	۴- مسلمانن جي طرفان صلح ڏيبييه جو معاهدو حضرت علي رضی اللہ عنہ لکيو.
☐	☐	۵- حضور ﷺ جن حضرت عمر رضی اللہ عنہ کي صلح جي مقصد سان پنهنجو ايلچي بڻائي موڪليو.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- حضور ﷺ جوڏهن سؤ صحابن سڳورن ﷺ	۱- ڳالهه ٻولھ لاءِ پنهنجو ايلچي بڻائي موڪليو.
۲- حضور ﷺ جن حضرت عثمان غني رضی اللہ عنہ کي	۲- حضرت علي رضی اللہ عنہ لکيو.
۳- جيڪڏهن قريش جو ڪوشش مسلمان ٿي	۳- سان گڏجي مڪه مڪرمه ڏانهن روانا ٿيا.
۴- مسلمانن جي طرفان صلح ڏيبييه جو معاهدو	۴- مديني ويندو ته مسلمان ان کي واپس ڪندا.

استاد صاحبن کي گهرجي ته صلح ڏيبييه جي وڌيڪ تفصيل بابت شاگردن ۽ شاگردياڻين کي آگاهه ڪن.

۲- بادشاهن کي اسلام جي دعوت

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:
- نبي ڪريم ﷺ اُن وقت جي بادشاهن کي جيڪي خط لکيا، انهن جي مقصدن کان آگاهه ٿي سگهندا ۽ ان جي تشريح ڪري سگهندا.
 - حضور ﷺ جن جي طرفان جن اهم بادشاهن کي تبليغي خط لکيا ويا، انهن جي نالن ۽ جن بادشاهن پاڻ سڳورن ﷺ جي دعوت کي قبول ڪيو ۽ جن هن دعوت کي رد ڪيو، انهن کان واقف ٿي بيان ڪري سگهندا.
 - جن بادشاهن نبي ڪريم ﷺ جي خطن جي جواب ۾ ايمان نه آندو، پر ادب کي لحاظ ۾ رکندي، انهن سوکڙيون روانيون ڪيون، انهن کان آگاهه ٿي، لکي سگهندا.
 - سيرت طيبيه جي روشنيءَ ۾ سماجي زندگيءَ ۾ اسلام جي دعوت جي ڦهلاءَ لاءِ خط لکي سگهندا.

تعارف: نبي ڪريم ﷺ مڪه جي قريشن سان معاهدو ڪرڻ کان پوءِ واپس مديني منوره آيا ته پاڻ سڳورن ﷺ کي انهن طرفان ڪجهه اطمينان حاصل ٿيو. پوءِ پاڻ سڳورن ﷺ اسلام جي پيغام کي ٻين ملڪن ۽ علائقن تائين پهچائڻ جو ارادو فرمايو. ان مقصد لاءِ پاڻ سڳورن ڪجهه صحابه سڳورن ﷺ کي ايلچي بڻائي موڪليو ته جيئن هو مختلف بادشاهن وٽ نبي ڪريم ﷺ پاران اسلام جي دعوت ۽ تبليغ جا خط کڻي وڃن. اهو سلسلو پاڻ سڳورن ﷺ سنه ۶ هـ ۾ شروع ڪيو. جن بادشاهن ڏانهن خط موڪليا ويا هئا، انهن مان ڪجهه جو ذڪر هن ريت آهي:

۱- حبشه جو بادشاهه نجاشي: جنهن جو نالو اصحمه بن ابجر هو. حبشه کي اڄڪلهه ”ايتوپيا“ چئجي ٿو. هي افرقي ملڪ آهي ۽ هن وقت اتي عيسائي مذهب سان تعلق رکندڙ ماڻهو آباد آهن. حبشه جي بادشاهه کي ”نجاشي“ چئبو هو. نبي ڪريم ﷺ پنهنجو خط مبارڪ حضرت عمرو بن أمية رضی اللہ عنہ کي ڏئي حبشه جي بادشاهه جي درٻار ۾ موڪليو. پاڻ سڳورن ﷺ هن خط مبارڪ ۾ نجاشيءَ کي اسلام جي دعوت ڏني. خط پڙهي، بادشاهه احترام ۾ اُٿي بيٺو ۽ خط مبارڪ کي پنهنجين اکين تي لڳائي چميو. نجاشيءَ الله تعاليٰ جي وحدانيت ۽ پاڻ سڳورن ﷺ جي نبوت جي شاهدي ڏني ۽ ايمان آندائين ۽ اتي اڳ ۾ موجود مسلمانن کي سوکڙيون ڏئي مدينه منوره ڏانهن واپس موڪليو. نجاشي بادشاهه ”اصحمه“ جي وفات تي حضور ﷺ جن ڏکارا ٿيا هئا.

۲- بحرين جو بادشاهه: بحرين عرب جي علائقي ۾ هڪ ننڍي رياست هئي. هيءَ ڪسري ايران جي ماتحت هئي ۽ گچ وقت کان هتي ”مُناذر“ نالي بادشاهن جو حڪومتي سلسلو هوندو هو. نبي ڪريم ﷺ جنهن وقت بحرين جي بادشاهه کي حضرت علاء بن الحضرمي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي ذريعي خط مبارڪ موڪليو، ان وقت بحرين تي ”مُنذر بن ساوی“ بادشاهت ڪري رهيو هو. هن حضور ﷺ جو خط مبارڪ پڙهيو ۽ ڏاڍو متاثر ٿيو ۽ اسلام قبول ڪري پنهنجي دنيا ۽ آخرت سنوار يائين.

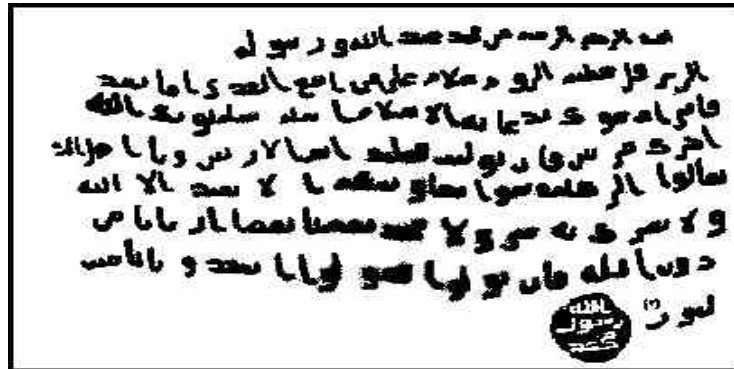
۳- فارس جو بادشاهه: موجوده ايران هڪ قديم ملڪ آهي. ان جو پراڻو نالو ”فارس“ آهي. اتان جي بادشاهه کي ”ڪسري“ چئبو هو. فارس اُن وقت هڪ وڏو فوجي طاقتور ملڪ هو ۽ ان وقت جي سپر پاور جي حيثيت رکندڙ هو. نبي ڪريم ﷺ جن جڏهن خطن موڪلڻ جو سلسلو شروع ڪيو ته ان وقت فارس تي ”خسرو پرويز“ بادشاهت ڪري رهيو هو.

نبي ڪريم ﷺ حضرت عبدالله بن حذافه رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي پنهنجو خط مبارڪ ڏئي موڪليو. جڏهن خسرو پرويز کي خط پڙهي ٻڌايو ويو ته نبي ڪريم ﷺ جي خط مبارڪ کي ڪاوڙ ۾ ڦاڙي ڇڏيائين ۽ چيائين ته ”منهنجي رعيت مان هوندي پنهنجو نالو منهنجي نالي جي مٿان لکيو اٿائين ۽ مون کي اهڙي طرح پيو لکي“. جڏهن حضور ﷺ کي فارس (ايران) جي بادشاهه جي ان گستاخيءَ جي خبر پئي ته پاڻ سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہن فرمايو: ”الله تعالیٰ شال سندس بادشاهت کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري“. نبي ڪريم ﷺ جن جو فرمان مبارڪ صحيح ثابت ٿيو ۽ ۱۰ جمادي الاول سنه ۷ هـ ۾ بادشاهه کي پنهنجي ئي پٽ شيرويه بغاوت ڪندي قتل ڪري، ڇڏيو ۽ پاڻ بادشاهه بڻجي ويو. ايسٽائين جو بعد ۾ حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي دور ۾ فارس (ايران) کي مڪمل طور تي فتح ڪرڻ کان پوءِ اسلامي سلطنت ۾ شامل ڪيو ويو.

۴- مصر جو بادشاهه مقوقس: نبي ڪريم ﷺ مصر جي بادشاهه ”مقوقس“ کي پڻ اسلام جي دعوت جو خط مبارڪ حضرت حاطب بن ابي بلتعنه رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي ذريعي موڪليو. مقوقس پاڻ سڳورن جي خط مبارڪ جو تمام گهڻو احترام ڪيو ۽ مؤدبانہ جواب پڻ لکيو، پر اسلام نه آندائين. هن پاڻ سڳورن جي لاءِ نهايت قيمتي سوکڙيون جن ۾ هڪ عدد اڇو خچر، هڪ حبشي غلام ۽ ٻه ٻانهيون پڻ موڪليون. هڪ جو نالو ’ماريه‘ ۽ ٻيءَ جو نالو ’سيرين‘ هو. اهي ٻئي سڳيون پيئڻ هيون. انهن ٻنهي ٻانهين مان هڪ بيبي ماريه قبطيه رضی اللہ تعالیٰ عنہا نبي ڪريم ﷺ جن جي حرم ۾ آئي ۽ ”اُم المؤمنين“ بڻي، جن مان حضور ﷺ جن کي ”ابراهيم“ نالي پٽ پيدا ٿيو. جڏهن ته سيرين حضرت حسان بن ثابت انصاري رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي گهر آئي.

۵- روم جو بادشاهه قيصر: روم يورپ ۾ آهي. اهو به فارس (ايران) وانگر پنهنجي وقت جو عظيم ملڪ ۽ سپر پاور ملڪ هو. روم جي بادشاهن کي ان وقت ”قيصر“ چئبو هو. نبي ڪريم ﷺ جي وقت روم

جو بادشاهه قيصر ”هرقل“ هو. هرقل تائين اسلام جي دعوت پهچائڻ لاءِ نبي ڪريم ﷺ جو ايلچي حضرت
 دحيه الكلبي رضي الله تعالى عنه بڻيو.

حضور ﷺ جن جي طرفان روم جي بادشاهه هرقل ڏانهن موڪليل خط جو عڪس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. اِلَى هِرَقْلَ
 عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.
 اَمَّا بَعْدُ: فَاِنِّي اَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْاِسْلَامِ اَسْلِمْ
 تَسْلِمًا يُؤْتِكَ اللَّهُ اَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ فَاِنِ
 تَوَلَّيْتَ فَاِنَّ عَلَيْكَ اِثْمُ الْاَرِيسِيِّنَ وَ
 يَا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ
 شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُونَ

قيصر روم هرقل ڏانهن موڪليل خط مبارڪ
 جي موجوده لکڻي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

محمد جي طرفان، جيڪو الله جو پانهو ۽ رسول آهي.
 هي خط هرقل جي نالي آهي، جيڪو روم جو رئيس
 اعظم آهي. اُن تي سلامتي هجي، جيڪو هدايت جي
 واٽ وٺي. اما بعد! آءٌ توکي اسلام جي دعوت ڏانهن
 سڏيان ٿو. اسلام آڻ ته سلامت رهندين. الله تعاليٰ
 توکي ٻيڻو اجر ڏيندو ۽ جيڪڏهن تون مڃيو ته ملڪ
 وارن جو گناهه تنهنجي مٿان هوندو. اي اهل ڪتاب!
 هڪ اهڙي ڳالهه ڏانهن اچو، جيڪا اسان ۽ توهان جي
 وچ ۾ برابر آهي، اها هيءَ ته اسين الله کان سواءِ
 ڪنهن کي نه پوڄيون ۽ اسان مان ڪو ڪنهن کي
 (الله کي ڇڏي) خدا نه بڻائي ۽ جيڪڏهن توهان تقيا
 مڃيو ته شاهد رهجو ته اسين مڃيون ٿا.

قيصر روم هرقل ڏانهن موڪليل خط مبارڪ
 جو ترجمو

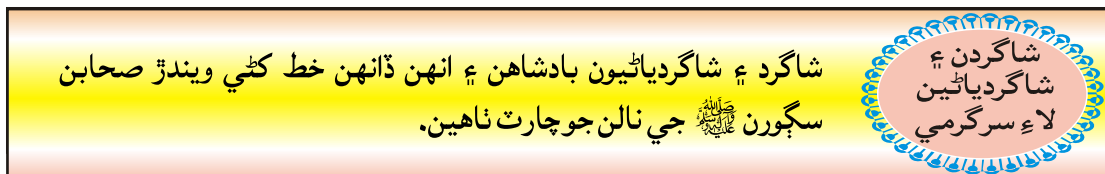
حضرت دحيه الكلبي رضي الله عنه بصرى جي بادشاهه ذريعي هرقل کي نبي ڪريم ﷺ جو خط مبارڪ موڪليو. هرقل کي جڏهن اهي خط مليو ته هو ان وقت بيت المقدس ۾ موجود هو. هن حضرت دحيه الكلبي رضي الله عنه کي سڌاريو ۽ اسلام بابت ڪجهه معلومات ورتائين ۽ ڪجهه سوال پڻ پڇيائين. هرقل حڪم ڏنو ته جيڪڏهن ڪو عرب جو رهاڪو هجي ته ان کي حاضر ڪيو وڃي. ان وقت حضرت ابوسفينان رضي الله عنه جنهن ان وقت تائين اسلام قبول نه ڪيو هو، واپار جي سلسلي ۾ هڪ قافلي وارن سان اتي موجود هو. حضرت ابوسفينان رضي الله عنه ۽ ان جي ساٿين کي هرقل جي درٻار ۾ آندو ويو. هرقل کانئس اسلام ۽ نبي ڪريم ﷺ بابت ڪجهه سوال پڇيا. حضرت ابوسفينان رضي الله عنه جيڪا حقيقت هئي اها صحيح طور بيان ڪئي ۽ نبي ڪريم ﷺ جي ڪردار جي تعريف ڪئي. هرقل جواب ۾ چيو ته ”جيڪو ڪجهه توڻي آيو آهي، جيڪڏهن اهو صحيح آهي ته تمام جلدي منهنجي هن بادشاهي تي ان جو قبضو ٿي ويندو. جيڪڏهن آءُ عرب ۾ هجان ها ته ان شخص جا پير ڌوئان ها.“

هرقل حضرت دحيه الكلبي رضي الله عنه جي ڏاڍي عزت ڪئي ۽ ڪجهه سوکڙيون ڏئي کيس روانو ڪيو. عيسائين جي ڊپ ۽ حڪومت جي ڪسجڻ جي ڊپ کان اسلام قبول ڪرڻ جي سعادت کان محروم رهيو. ان کان سواءِ پاڻ سڳورن رضي الله عنه جن ڀڃڻي جي بادشاهه هوڏه بن علي کي پڻ پنهنجو خط مبارڪ حضرت سليط بن عمرو العامري رضي الله عنه ذريعي موڪليو هو. ان مان اسان کي هي سبق مليو ته حضور ڪريم ﷺ جي سيرت طيبه جي روشنيءَ ۾ اسلام جي دين جي ڦهلاءَ لاءِ اسان به ٻين کي زباني دعوت ڏيڻ سان گڏوگڏ خطن ذريعي اسلام جي دعوت ۽ تبليغ ذريعي ڪوشش ڪري پنهني جهانن جي ڪاميابي ماڻيون.

- اسان جي پياري نبي ڪريم ﷺ صلح حديبيه کان پوءِ اسلام جو پيغام ٻين ملڪن تائين پهچائڻ جو ارادو فرمايو.
- جن بادشاهن وٽ خط موڪليا ويا، انهن مان ڪجهه جا نالا هي آهن: حبشه جو بادشاهه، بحرین جو بادشاهه، فارس (ايران) جو بادشاهه، مصر جو بادشاهه ۽ قيصر روم جو بادشاهه.

- نجاشي حضور ﷺ جن جي خط مبارڪ کي پڙهي احتراماً اُٿي بيٺو ۽ خط مبارڪ کي چميو ۽ ايمان آندائين.
- بحرين جو بادشاهه مُنذر بن ساوي خط مبارڪ پڙهي ڏاڍو متاثر ٿيو ۽ ايمان جي دولت سان مالا مال ٿيو.
- مصر جو بادشاهه مقوقس خط مبارڪ جو نهايت احترام ڪيو ۽ حضور ﷺ جن وٽ قيمتي سوکڙيون موڪليائين، پر ايمان نه آندائين.
- فارس (ايران) جي بادشاهه خط مبارڪ کي ڦاڙي ڇڏيو.
- قيصر روم جو بادشاهه هرقل کي جڏهن خط مبارڪ مليو ته حضور ﷺ بابت حضرت ابوسفیان (رضي الله عنه) کان ڪجهه سوال ڪيائين ته کيس اسلام جي ڳالهين بابت يقين ٿي پيو، پر هن ايمان نه آندو.
- خطن جي ذريعي اسلام جي دعوت جي ڪوشش ڪرڻ.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضور ﷺ جن ملڪن جي بادشاهن کي خط لکيا، انهن مان ٽن بادشاهن جا نالا لکو.
- ۲- حبشه جي بادشاهه حضور ﷺ جي خط تي ڪهڙو اظهار ڪيو؟
- ۳- نبي پاڪ ﷺ جي خط مبارڪ جي جواب ۾ خسرو پرويز ڇا چيو ۽ سندس انجام ڪهڙو ٿيو؟
- ۴- ڪهڙن ملڪن جي بادشاهن خط مبارڪ پڙهي اسلام قبول ڪيو؟
- ۵- مصر جي بادشاهه حضور ڪريم ﷺ جن لاءِ ڪهڙيون سوکڙيون موڪليون؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

۱- بادشاهن وٽ خطن لکڻ جو سلسلو شروع ٿيو:

- (الف) سنه ۵ هه جي آخري (ب) سنه ۶ هه جي آخري
(ج) سنه ۸ هه جي آخري (د) سنه ۹ هه جي آخري

۲- خسرو پرويز کي قتل ڪيو:

- (الف) سندس زال (ب) سندس وزير
(ج) سندس پٽ (د) سندس ڀاءُ

۳- حبشه جي دربار ۾ حضور ﷺ جن ايلچي بڻائي موڪليو:

- (الف) حضرت دحيه الكلبي رضي الله عنه کي (ب) حضرت علاء بن الحضرمي رضي الله عنه کي
(ج) حضرت عمرو بن أميه رضي الله عنه کي (د) حضرت حاطب بن ابی بلتعنه رضي الله عنه کي

۴- هرقل بادشاهه هو:

- (الف) مصر جو (ب) فارس جو
(ج) روم جو (د) عراق جو

۵- حضرت عمرو بن أميه رضي الله عنه کي خط ڏئي موڪليو ويو:

- (الف) بحرين جي بادشاهه ڏانهن (ب) مصر جي بادشاهه ڏانهن
(ج) فارس جي بادشاهه ڏانهن (د) حبشه جي بادشاهه ڏانهن

۳. خال ڀريو:

- (۱) حبشه جي بادشاهه کي _____ چئبو هو.
(۲) بحرين _____ ۾ هڪ ننڍي رياست هئي.
(۳) فارس جي بادشاهه کي _____ کي چئبو هو.
(۴) نبي ڪريم ﷺ مصر جي بادشاهه مقوقس کي _____ جي ذريعي خط مبارڪ موڪليو.
(۵) روم جي بادشاهن کي اُن وقت _____ چئبو هو.

۲. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۲	کالم-۱
فارس هو.	۱- حبشه جي بادشاهه کي
قتل ڪيو ويو.	۲- ايران جو پراڻو نالو
نجاشي چئبو هو.	۳- خسرو پرويز کي
بحرين ملڪ جو بادشاهه هو.	۴- حبشه جو موجوده نالو
ايتھوپيا آهي.	۵- مندر بن ساوی

استادن لاءِ هدايتون

- حضور ﷺ جن، جن ملڪن جي بادشاهن ڏانهن خط لکيا، انهن ملڪن کي نقشي ۾ ڳولي شاگردن ۽ شاگردياتين جي سامهون واضح ڪريو.
- استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردياتين کان دين جي دعوت بابت خط تيار ڪرائين.

حضور ﷺ جن جي مھر مبارڪ جو عڪس، جيڪا پاڻ سڳورا
اسلامي دعوت ۽ تبليغ جي سلسلي ۾ مختلف بادشاهن وٽ
خط مبارڪ موڪلڻ وقت لڳائيندا هئا.

۳- غزوہ خیبر

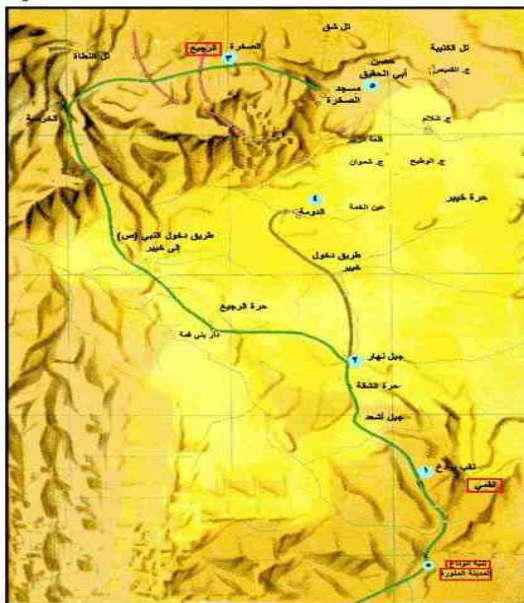
- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته اهي:
- غزوہ خیبر جي پس منظر کان واقف ٿي وضاحت ڪري سگهندا.
 - غزوہ خیبر جي واقعن ۽ نتيجن کي ڄاڻي، ٻڌائي سگهندا.
 - حضرت علي رضی اللہ عنہ جي بهادري ۽ غزوہ خیبر جي فتح جا تفصيل سمجھي بيان ڪري سگهندا.
 - سيرت طیبہ جي روشنيءَ ۾ غزوہ خیبر جي واقعن مان سبق سکي، دين جي سريلنديءَ لاءِ ڪوشش ڪري سگهندا.

پسمنظر: خیبر جي بستي مدیني منورہ جي اتر ۾ تقریباً ۱۲۵ میل (۲۰۰ ڪلوميٽر) جي فاصلي تي هئي. نهايت ئي سرسبز ۽ شاداب علائقو هو. ڪافي حصو ڪڇيءَ جي باغن تي مشتمل هو. هن بستيءَ ۾ يهودي آباد هئا. اهي هميشه اسلام دشمني ۽ سازش ۾ ڏڌل رهندا هئا. يهودي اسلام کي ڪمزور ڪرڻ ۽ نقصان پهچائڻ جو ڪوبه موقعو هٿن مان وڃائڻ نه ڏيندا هئا.

يهودين ۽ بنو غطفان قبيلي جي اسلام دشمني: مديني منوره ۾ يهودين جو هڪ قبيلو ”بنو نضير“ آباد هو، جيڪو هر ڏينهن اسلام جي خلاف سازشون ڪندو رهندو هو. نبي ڪريم ﷺ جن بنو نضير قبيلي کي اسلام مخالف سازش جي ڪري مديني منوره مان ڪڍي ڇڏيو ته ان قبيلي پڻ خيبر ۾ وڃي پناهه ورتي ۽ ان کي پنهنجو مرڪز بڻايو.

خيبر جي ويجهو ئي هڪ ٻيو قبيلو ”بنو غطفان“ آباد هو. اهو قبيلو پڻ اسلام دشمنيءَ ۾ اڳرو رهندو هو. اسلام دشمنيءَ ۾ هي به يهودين جو ساٿاري بڻجي پيو. اهي قبيلو اسلام دشمنيءَ تي متحد ٿي اسلام جي خلاف سازش ۾ مصروف ٿي پيا. وٽن مضبوط قلعا، بيشمار جنگي ساز و سامان ۽ گهڻي مقدار ۾ کاڌي پيٽي جا ذخيرا هئا. نبي ڪريم ﷺ جن کي جڏهن يهودين جي انهن ارادن جي خبر پئي ته پاڻ سڳورن ﷺ پنهنجي مشهور صحابي حضرت عبدالله بن رواحه رضي الله عنه کي گجھي نموني تحقيق ڪرڻ لاءِ خيبر موڪليو. حضرت عبدالله بن رواحه رضي الله عنه گجھي نموني سان خبرون گڏ ڪيون ۽ انهن سازش جي تصديق ڪئي.

واقعا:

• حضور ﷺ جي خيبر ڏانهن روانگي: جڏهن

حضور ﷺ کي يهودين جي سازش جي پڪ ٿي ته پاڻ سڳورن ﷺ سازش جي خاتمي جو پڪو پُھ ڪيو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ حُدَيْبِيه جو معاهدو ڪرڻ کان پوءِ جڏهن واپس مديني طَيِّبَه آيا ته ذِي الْحِجَّ جو پورو مهينو ۽ محرم سنه ۷ھ جي ڪجهه ڏينهن کان پوءِ ئي پاڻ سڳورن ﷺ خيبر وارن لاءِ جهاد جو اعلان فرمايو ۽ اهو پڻ فرمايائون ته جيڪي صحابه سڳورا رضي الله عنه صلح حُدَيْبِيه ۾ مون سان گڏ هئا، اهي هن جهاد ۾ شريڪ ٿين. انهيءَ ڪري محرم سنه ۷ھ

۾ پاڻ سڳورا رضي الله عنه غزوه خيبر لاءِ روانا ٿيا. پاڻ سڳورن ﷺ سان ۱۲۰۰ پيادا ۽ ۲۰۰ سوارن جا دستا گڏ هئا. هن غزوه ۾ اهي صحابه سڳورا رضي الله عنه به شامل هئا، جن مڪي دور ۾ حبشه ڏانهن هجرت ڪئي هئي. هن غزوه ۾ اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ اُمِّ سَلَمَه ۽ ٻيون ڪيتريون ئي عورتون به شريڪ هيون.

• رئيس المنافقين عبدالله بن ابي بن سلول مسلمانن جي خلاف جاسوسي ڪندي يهودين کي پنهنجن مُخبرن ذريعي چورائي موڪليو ته حضرت محمد (ﷺ) توهان سان جنگ ڪرڻ لاءِ اچي رهيو آهي. نه ته انهن جو تعداد وڌيڪ آهي ۽ نه ئي انهن وٽ جنگي سامان ۽ هٿيار وڌيڪ آهن، انهيءَ ڪري کين چيپاڻي ڇڏيو ۽ انهن کي ختم ڪريو.

• **حضور ﷺ جن جي حڪمت عملي:** نبي ڪريم ﷺ پنهنجي لشڪر سان گڏ مديني منوره مان نڪري ان جاءِ تي پهتا، جتي بنو غطفان جو قبيلو آباد هو. پاڻ سڳورن ﷺ حڪمت عملي اپنائيندي ٿورو اڳتي وڌي وڃي ”وادي ربيع“ ۾ ترسيا. فوجي نقطه نظر سان هيءُ علائقو اهڙو هو، جو بنو غطفان ۽ خيبر جي وچ ۾ هو. انهيءَ ڪري پاڻ سڳورن ﷺ جن يهودين جي لاءِ وڌيڪ تازي ايندڙ مدد جو رستو بند ڪري ڇڏيو. جڏهن ته ان وقت بنو غطفان جا ڏهه هزار ماڻهو يهودين جي مدد لاءِ تيار ويٺا هئا.

خيبر تي ڪاهه: رات جي وقت اسلامي لشڪر خيبر جي هنڌ تي پهتو. ان وقت خيبر وارا اڳهور نند ۾ سٺا پيا هئا. جڏهن صبح جو جاڳيا ۽ ٻني ٻاري لاءِ نڪتا ته اوچتو هر طرف کان اسلامي لشڪر کي ڏسي، ڊپ ۾ شهر ڏانهن ڊوڙ لڳا ۽ چيائون ته محمد (ﷺ) پنهنجي لشڪر سميت اچي چڪو آهي. ڊوڙندي پنهنجن قلعن ۾ پناهه ورتائون. يهودين جا ڪل آٺ قلعو هئا، جن مان هڪ قلعو ”ناعمر“ پڻ هو، جنهن ۾ يهودين کاڌي پيئي جو سامان گڏ ڪري رکيو هو. مسلمانن اڳ ۾ ان قلعي تي حملو ڪيو. الله تعاليٰ جي مدد سان ناعمر قلعو سولائيءَ سان فتح ٿيو. ان کان پوءِ ٻيا ننڍا وڏا قلعو فتح ٿيندا ويا.

خيبر جو قلعو ”قموص“

حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي بهادري:

يهودين جو سڀ کان مضبوط ۽ وڏو قلعو ”قموص“ هو، جنهن ۾ بهادر ۽ دلير پهلوان ۽ وڏا سردار رهندا هئا. مسلمانن ڪيترا ئي ڀيرا ان قلعي تي ڪاهه ڪئي، پر ڪامياب نه ٿي سگهيا. يهودين جو مشهور پهلوان ”مرحَب“ هن قلعي جي حفاظت تي مقرر هو. حضور ﷺ جن فرمايو ته ”آءٌ سڀاڻي جهنڊو اهڙي شخص کي

ڏيندس، جيڪو الله تعاليٰ ۽ سندس رسول ﷺ سان محبت ڪري ٿو ۽ جنهن سان الله تعاليٰ ۽ سندس رسول پڻ محبت ڪن ٿا. صبح ٿيڻ کان پوءِ صحابه سڳورا رضوانه الله عليهم اجمعين جي خدمت ۾ حاضر ٿيا. هر ڪنهن جي اها خواهش هئي ته جهنڊو کيس ملي. حضور ﷺ جن حضرت علي رضوانه الله عليه کي گهرايو. ان وقت سندن اکيون اُٿي پيون هيون. پاڻ سڳورن پنهنجو لعاب مبارڪ حضرت علي رضوانه الله عليه جي اکين ۾ وڌو ته سندن اکيون هڪدم نيڪ ٿي ويون. پوءِ حضور ﷺ جن حضرت علي رضوانه الله عليه کي جهنڊو ڏئي مرحب جي مقابلي لاءِ موڪليو. اسلامي روايت موجب حضرت علي رضوانه الله عليه مرحب کي اڳ ۾ اسلام جي دعوت ڏني، جنهن کي مرحب وڏي هٿ سان ٺڪرائي هي شعر پڙهندو اڳتي وڌيو:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرُ أَنِّي مَرْحَبٌ شَاكِي السِّلَاحِ بَطْلُ حُجْرَبٌ

إِذَا اللَّيْثُ أَقْبَلَتْ تَلَهَّبُ

”خير کي خبر آهي ته آءٌ مرحب آهيان، هٿيار پهري، بهادر ۽ تجربيڪار. جڏهن شينهن گجگوڙ جي حالت ۾ ايندا آهن.“

حضرت علي رضوانه الله عليه مرحب جي مقابلي ۾ هي شعر پڙهندي اڳتي وڌيا:

أَنَا الَّذِي سَمَّيْنِي أُهْمِي حَيْدَرُهُ كَلَيْتَ غَابَاتٍ كَرِيهِ الْمُنْظَرُهُ

أَوْفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السُّنْدَرُهُ

”آءٌ اهو شخص آهيان، جو منهنجي ماءُ منهنجو نالو حيدر (شينهن) رکيو آهي، جهنگ جي شينهن وانگر خوفناڪ، آءٌ انهن کي صاع جي بدران نيزي جي آڻيءَ تي پورو ڪندس.“

پوءِ جلدي حضرت علي رضوانه الله عليه مرحب جي مٿي تي تلوار جو اهڙو ته زوردار ڌڪ هنيو جو هو اتي ئي مري ويو. سندس قتل ٿيندي ئي يهودين جا حوصلا ختم ٿي ويا، پر ان جي باوجود اهي مختلف قلعن ۾ بند ٿي مسلمانن سان مقابلو ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا رهيا، پر مسلمان هر هنڌ کين شڪست ڏيندا رهيا. حضور ﷺ ڪتيبه علائقي جو پڻ گهيرو ڪيو. ۱۲ ڏينهن جي گهيرو کان پوءِ دشمن بيوس ٿي پيو.

نتيجا: غزوہ خیبر مان هي نتيجا حاصل ٿيا؛

- يهودين پنهنجا باغ، زمين ۽ سموري ملڪيت ڇڏي، پنهنجن ٻارن ٻچن سميت خيبر ڇڏي ويڃڻ جو فيصلو ڪيو.
 - مسلمانن کي تمام گهڻو غنيمت جو مال هٿ آيو، جنهن مان اڌ غنيمت جو مال مسلمانن ۾ برابر ورهايو ويو ۽ اڌ سرڪاري خزاني ۾ جمع ڪرايو ويو.
 - غنيمت جو مال ورهائڻ کان پوءِ صحابي سڳورا ﷺ خوشحال ٿي پيا.
 - يهودين رسول الله ﷺ کي درخواست ڪئي ته پاڻ سڳورا ﷺ اسان کي پنهنجي علائقي ۾ رهڻ ڏين، اسين زمين، باغن ۽ ٻنين جو ڪم ڪنداسين ۽ انهن جي سار سنڀال ڪنداسين، رسول الله ﷺ جن يهودين جي اها درخواست منظور فرمائي ۽ اهو فيصلو فرمايائون ته ٻنين ۽ ميون جي اڏاوت يهودين کي ملندي.
 - غزوہ خیبر ۾ ڪل ۹۳ يهودي هلاڪ ٿيا، جڏهن ته ڪجهه مسلمان شهيد ٿيا.
 - غزوہ خیبر کان پوءِ اسلام اڃا وڌيڪ تيزيءَ سان پکڙڻ لڳو ۽ ماڻهو ٽولن جا ٽولا اسلام ۾ داخل ٿيڻ لڳا.
- غزوہ خیبر مان اسان کي هي سبق ملي ٿو ته الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جي خلاف بغاوت ڪرڻ ۽ انهن جي خلاف سازشن ۾ مصروف رهڻ دنيا ۽ آخرت ۾ خوري ۽ ذلت جو سبب بڻبو آهي. ڇاڪاڻ ته عزت ۽ غلبو الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول لاءِ ئي آهي. انهيءَ ڪري اسان کي گهرجي ته اسين هروقت الله تعاليٰ ۽ سندس رسول الله ﷺ جي تابعداري، دين جي سربلندي ۽ سندن راضي حاصل ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪريون، ته جيئن ٻنهي جهانن ۾ ڪاميابي ماڻي سگهون.

- خيبر هڪ بستيءَ جونالو آهي، جيڪا مديني جي اتر ۾ ۲۰۰ ڪلوميٽر جي فاصلي تي آهي.
- خيبر ۾ يهودي آباد هئا، اهي هميشه اسلام دشمني ۽ سازشن ۾ رڌل هوندا هئا.
- مديني جي ويجهو قبيلو غطفان آباد هو. اهو پڻ اسلامي دشمنيءَ ۾ اڳرو هو.
- خيبر ۾ يهودين وٽ مضبوط قلعا، بيشمار جنگي ساز سامان ۽ گهڻي مقدار ۾ کاڌي پيستي جا ذخيرو موجود هئا.

- حضور ﷺ يهودين جي ارادن کان آگاهه ٿيڻ کان پوءِ ڳجهي نموني سان مشهور صحابي حضرت عبدالله بن رواحه رضه کي تحقيق ڪرڻ لاءِ خيبر موڪليو.
- صلح حديبيه کي ڪجهه ڏينهن گذرڻ کان پوءِ حضور ﷺ خيبر وارن جي خلاف جهاد ڪرڻ جو اعلان فرمايو. پاڻ سڳورن صاحبن سڳورن سان گڏ محرم سنه ۷هه ۾ غزوه خيبر لاءِ روانا ٿيا.
- يهودين جا ۸ قلعاهئا. مسلمانن اڳ ۾ ”ناعمر“ قلعي تي حملو ڪيو، جيڪو سولائيءَ سان فتح ٿي ويو. ان کان پوءِ ننڍا وڏا قلعاه فتح ٿيندا ويا.
- يهودين جو سڀ کان وڏو قلعو ”قموص“ هو، جيڪو سولائيءَ سان فتح نه پيو ٿئي. رسول الله ﷺ حضرت علي رضه کي اتي مقابلي لاءِ موڪليو. حضرت علي رضه يهودين جي بهادر پهلو ان مرحب سان مقابلو ڪيو ۽ کيس قتل ڪري ڇڏيو. مرحب جي قتل ٿيڻ سان اهو قلعو پڻ فتح ٿيو.
- غزوه خيبر ۾ ۹۳ يهودي هلاڪ ٿيا، جڏهن ته ڪجهه مسلمان شهيد ٿيا.

غزوه خيبر ۾ حضرت علي رضه مرحب جي سامهون جيڪو شهر پڙهيو هو، اهو ترجمي سان پنهنجي ڪاپين ۾ لکو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- قبيله بنونضير خيبر کي پنهنجو مرڪز ڇو بڻايو هو؟
- ۲- حضور ﷺ خيبر جي يهودين خلاف جهاد جو اعلان ڇاڪاڻ فرمايو؟
- ۳- يهودين جو سڀ کان وڏو ۽ مضبوط قلعو ڪهڙو هو؟
- ۴- حضرت علي رضه ۽ مرحب جي وچ ۾ ڪهڙن شعرن جي ڏي وٺ ٿي؟
- ۵- غزوه خيبر مان اسان کي ڪهڙو سبق حاصل ٿيو؟

۲. صحیح جواب تي □ جو نشان لڳايو:

۱- خیبر مدیني جي ڏکڻ ۾ آهي:

- (الف) ۲۰۰ ڪلوميٽر جي فاصلي تي (ب) ۳۰۰ ڪلوميٽر جي فاصلي تي
(ج) ۴۰۰ ڪلوميٽر جي فاصلي تي (د) ۵۰۰ ڪلوميٽر جي فاصلي تي

۲- حضور ﷺ جنهن واديءَ ۾ ترسيا، اها هئي:

- (الف) وادي طائف (ب) وادي ربيع
(ج) وادي بطحاء (د) وادي عسفان

۳- حُديبيه کان واپسيءَ دوران حضور ﷺ جن مدیني ۾ ترسيا:

- (الف) ۱۰ ڏينهن (ب) ۱۲ ڏينهن
(ج) ۱۵ ڏينهن (د) ذوالحج جو پورو مهينو ۽
محرم جا ڪجهه ڏينهن

۴- غزوه خیبر ۾ حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جون اکيون اُٿيون ته حضور ﷺ جن سندن اکين ۾:

- (الف) پاڻي وڌو (ب) پنهنجو لعاب مبارڪ وڌو
(ج) ماڪي وڌي (د) سُرمو وڌو

۳. خال ڀريو:

- (۱) غزوه خیبر ۾ سڀ کان پهريان _____ قلعي تي حملو ڪيو ويو.
(۲) حضور ﷺ غزوه خیبر لاءِ محرم _____ ۾ روانا ٿيا.
(۳) يهودين جا ڪل _____ قلعا هئا.
(۴) عبدالله بن أبيءَ کي _____ چئبو آهي.
(۵) خیبر جي ويجهو هڪ ٻيو قبيلو _____ آباد هو.

۴. صحيح ڄمڻن جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- خيبر جا يهودي هميشه اسلام دشمني ۽ سازشن ۾ رُڌل هوندا هئا.
☐	☐	۲- قبيلو ”بنو غطفان“ مسلمانن جو خليف هو.
☐	☐	۳- حضور ﷺ خيبر وارن جي خلاف جهاد جو اعلان فرمايو.
☐	☐	۴- غزوہ خيبر ۾ حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ مرحب کي قتل ڪيو.
☐	☐	۵- غزوہ خيبر ۾ ۹۳ مسلمان شهيد ٿيا.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- خيبر جي ويجهو هڪ ٻيو قبيلو	۹۳ يهودي هلاڪ ٿيا.
۲- يهودين جو سڀ کان مضبوط	بنو غطفان پڻ آباد هو
۳- حضور ﷺ جن کي تباهه	مرحب سان مقابلو ڪري، کيس قتل ڪيو.
۴- غزوہ خيبر ۾ ڪل	۽ وڏو قلعو ”قَمُوص“ هو.
۵- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ يهودين جي بهادر پهلو	علائقي جو پڻ گهرو ڪيو.

استادن لاءِ هدايتون

استاد صاحب قَمُوص قلعي جي فتح بابت شاگردن ۽ شاگردياتين کي وڌيڪ تفصيل بابت آگاهه ڪن.

آخلاق ۽ ادب

دين اسلام ۾ عقيدن ۽ عبادتن کان پوءِ اخلاق ۽ ادبن جي وڏي اهميت آهي. **آخلاق** ”خُلُق“ جو جمع آهي. ”خُلُق“ انهن عادتن کي چئبو آهي، جيڪي مضبوط ۽ پڪيون هجن. اهي سُنيون به ٿي سگهن ٿيون ۽ خراب به. سُنين عادتن کي ”آخلاقِ حَسَنَه“ ۽ خراب عادتن کي ”آخلاقِ سَيِّئَه“ چئبو آهي. ”آخلاق“ مان مراد اها سڪيا آهي، جن جو تعلق پنهنجي ذات کي سڌارڻ ۽ پاڪ صاف ڪرڻ سان هجي. مثال طور طهارت ۽ پاڪيزگي، صداقت ۽ امانت جون خوبيون. اهڙيءَ طرح اها سڪيا، جن جو تعلق ٻانهن جي حقن ۽ فرضن سان هجي. مثال طور والدين، اولاد، استادن ۽ پاڙيسرين جا حق. ادب جي معنيٰ آهي عمدہ تربيت، رنگ ڍنگ، ڪنهن ڪم ڪرڻ جو طريقو. ”ادب“ مان مراد اهي ڳالهيون ۽ ڪم آهن، جيڪي سٺا ۽ ساراهه جوڳا هجن. مثال طور رهڻي ڪهڻي، کاڌي پيئي، اُٿڻ ويهڻ، سلام ۽ گفتگوءَ جا ادب وغيره.

دنيا جي سڀني مذهبن ۾ اخلاق کي مذهب جو بنياد چيو ويو آهي. اسلام اخلاقِ حَسَنَه کي پنهنجي سڪيا ۾ تمام گهڻي اهميت ڏني آهي. حضرت آدم عليه السلام کان، الله تعاليٰ جي آخري نبي حضرت محمد ﷺ تائين سمورن نبين سڳورن عليه السلام سُنن اخلاقن جي سڪيا ڏني آهي ۽ پنهنجي امت کي خراب اخلاقن کان بچائڻ ۽ محفوظ رکڻ جي ڪوشش ڪئي آهي. هڪ حديث ۾ حضور ﷺ پنهنجي بعثت جو مقصد اخلاق کي سنوارڻ ٻڌائيندي، فرمايو آهي:

بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ
”آءٌ سُنن اخلاقن جي تڪميل لاءِ موڪليو ويو آهيان.“

اخلاق ۽ ادب جي باب ۾ طهارت ۽ پاڪيزگي، صداقت، امانت، احسان، ملڪ ۽ ملت لاءِ ايتار جو جذبو، والدين، اولاد، استادن ۽ پاڙيسرين جا حق (حقوق العباد) جي سکيا جا سبق شامل ڪيا ويا آهن. هي اهي سبق آهن، جن جو تعلق اخلاق حسنہ، اوصاف محمودہ، سُنَنِ صفتن ۽ ادبن سان آهي، ته جيئن شاگرد ۽ شاگردڀاڻيون انهن کان واقف ٿي قرآن مجيد ۽ سُنَّت نبوي جي روشنيءَ ۾ انهن تي عمل ڪن ۽ سماجي زندگيءَ ۾ سچا ۽ بااخلاق مسلمان بنجڻ جي ڪوشش ڪن ۽ حقوق العباد جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ کان پوءِ انهن جا حق پورا ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا رهن ته جيئن سماجي زندگيءَ ۾ سڀ ماڻهو عزت، سکون ۽ خوشحال زندگي گذاري سگهن.

ڪراچي يونيورسٽي: سنڌ جي مشهور تعليمي درسگاهه.

۱- طهارت ۽ پاڪيزگي

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:
- طهارت ۽ پاڪيزگيءَ جي معنيٰ، مفهوم ۽ اهميت کان واقف ٿي، تفصيل سان بيان ڪري سگهندا.
- پاڪ صاف رهڻ جي فائدين کان آگاهه ٿي، پاڻ پاڪ ۽ صاف رهڻ جي ڪوشش ڪندا.
- طهارت ۽ پاڪيزگيءَ تي عمل ڪندي سماجي زندگيءَ ۾ پاڪيزه مسلمان بڻجڻ جي ڪوشش ڪندا.
- ماحول جي گدلاڻ کان بچڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

طهارت جي معنيٰ ۽ مفهوم: طهارت جي معنيٰ آهي پليدي، مير ۽ گندگيءَ کان پاڪ ٿيڻ. هي لفظ لغوي معنيٰ جي اعتبار سان عام آهي. هر قسم جي پاڪائي لاءِ ”طهارت“ جو لفظ استعمال ٿئي ٿو. عربيءَ ۾ ”طهارت“ جي مقابلي ۾ ”نجاست“ جو لفظ استعمال ٿيندو آهي، جنهن جي معنيٰ آهي پليدي، گندگي. طهارت مان هر قسم جي پاڪيزگي مراد آهي. جسم، لباس، ڳالهه ٻولهي، سوچ، خيال ۽ چوڌاري ماحول جي پاڪيزگي ۽ صفائيءَ لاءِ اهو لفظ ڪم ايندو آهي.

طهارت ۽ پاڪيزگيءَ جي اهميت: اسلامي روايتون زندگيءَ جي هر حصي ۾ نروار آهن. دين اسلام اسان کي جيڪي اصول ۽ ضابطا ڏنا آهن، انهن تي عمل ڪري اسين هڪ اعليٰ ۽ مثالي سماج جو بنياد رکي سگهون ٿا. اهوئي سبب آهي ته اسلام ۾ پاڪيزگي ۽ صفائيءَ تي زور ڏنو ويو آهي ۽ ان جي اهميت پڻ ٻڌائي وئي آهي. لباس انسان جو آئينو آهي. جيڪڏهن صاف سترو لباس هوندو، ته هر ڪنهن جي نگاهه جو مرڪز بڻبو. جڏهن ته ميري ۽ گندي لباس سان انساني شخصيت تي اڳرائي ٿي ٿا. جسم، لباس، گهر ۽ علائقي کي گندگيءَ ۽ غلاظت کان پاڪ رکڻ اسان سڀني جو فرض آهي، ڇاڪاڻ ته اهي سڀ طهارت ۽ پاڪيزگيءَ جو حصو آهن. طهارت ۽ پاڪيزگي الله تعاليٰ کي پسند آهي. الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ (التوبه: آيت ۱۰۸)

”۽ الله پاڪ رهڻ وارن کي دوست رکندو آهي.“

طهارت ۽ پاڪيزگيءَ جي اهميت کي نظر ۾ رکيو وڃي ته ان ۾ به اسلام جي وڏي حڪمت رکيل آهي. اسين جسماني طور تي پاڪ ۽ صاف رهنداسين، گهر ۽ پاڙي کي صاف سترو رکنداسين ته صفائيءَ جو اثر اسان جي دليين تي پوندو اسان جون بربون عادتون صاف ٿي پونديون. اسان جي ظاهر جواثر باطن تي پوندو. ان سان گڏوگڏ ڪوڙ سارين بيمارين کان محفوظ رهنداسين. پاڪيزگي ۽ صفائيءَ جي ايتري قدر اهميت ٻڌائي وئي آهي، جونيبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو آهي:

الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ

”طهارت (پاڪيزگي) ايمان جو حصو آهي.“

اسان جا پيارا نبي ڪريم ﷺ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ ۾ اعلى نمونو هئا ۽ پنهنجي امت کي پاڪ ۽ صاف رهڻ جو حڪم فرمايو اٿائون. ڇاڪاڻ ته پاڻ سڳورن ﷺ کي خبر هئي ته جسماني صحت جو دارومدار صفائي ۽ پاڪيزگيءَ تي آهي. پاڪ صاف رهڻ جي ڪري دل ۽ دماغ تندرست رهي ٿو ۽ سٺيون ڳالهيون سوچ ۾ اچن ٿيون، جن جي ذريعي الله تعالى جي ويجهڙائي حاصل ٿئي ٿي. اسلام اسان جي لاءِ صفائي، پاڪيزگي ۽ طهارت متعلق ڪجهه اهم رهنما اصول مقرر ڪيا آهن، جن تي عمل ڪندي اسين دين ۽ دنيا ٻنهي ۾ ڪامياب ٿي سگهون ٿا.

طهارت جا اصول ۽ فائدا:

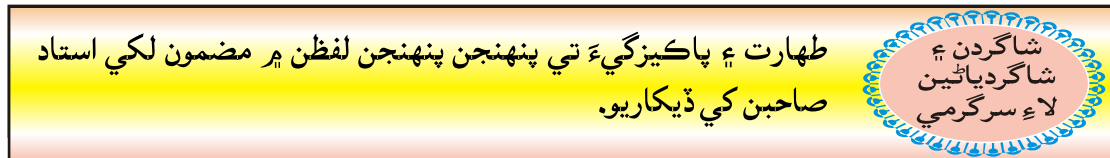
- طهارت ۽ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ سان انسان گهڻين بيمارين کان بچي ٿو.
- طهارت ۽ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ سان انسان الله تعالى جو محبوب بڻجي ٿو.
- نماز جهڙي اهم عبادت جو دارومدار طهارت ۽ پاڪيزگيءَ تي آهي. طهارت ۽ پاڪيزگيءَ کان سواءِ الله تعالى وٽ نماز صحيح ۽ قبول نٿي ٿئي.
- طهارت ۽ پاڪيزگي اختيار ڪندڙ کي ماڻهو پسند ڪن ٿا ۽ صفائي نه رکندڙ شخص کان ماڻهو نفرت ڪن ٿا.

- مسجد ۾ باوضو رهندڙ (طهارت واري) شخص لاءِ ملائڪ دعائون ڪندا رهن ٿا. ناپاڪي اختيار ڪرڻ جي صورت ۾ ملائڪ ان کان پري ٿي وڃن ٿا ۽ ان لاءِ دعائون ختم ٿي وڃن ٿيون.
 - اسلام وات ۽ ڏندن جي صفائيءَ تي ڀڄڻ زور ڏنو آهي. ڏندن جي اهميت ۽ فضيلت بابت ڪوڙ ساريون حديثون بيان ڪيون ويون آهن. نبي ڪريم ﷺ جن جو فرمان بارڪ آهي ته ”ڏندن ڪرڻ وات جي صفائي ۽ رب جي رضا جو سبب آهي“.
 - لباس صاف سنو ۽ پاڪ صاف هئڻ گهرجي.
 - اسلام جتي جسم ۽ لباس جي صفائيءَ تي زور ڏنو آهي، اتي ذهني، باطني ۽ روحاني پاڪيزگيءَ جو سبق پڻ ڏنو آهي.
 - صاف سترو ۽ پاڪيزه ماحول، سٺي صحبت ۽ خراب ماحول کان پاسو ڪرڻ هڪ طرف انساني عادت ۽ طور طريقن ۽ خيالن تي سٺو اثر پوي ٿو ته ٻئي طرف ماڻهوءَ کان سٺا ڪم نروار ٿين ٿا.
 - طهارت ۽ پاڪيزگي اپنائڻ سان چوڌاري ماحول ساف سترو رهي ٿو. ماحولياتي گدلاڻ ۾ به گهٽتائي ٿئي ٿي.
- اسان کي اهو سبق حاصل ٿيو ته طهارت، پاڪيزگي ۽ صفائيءَ جو خاص خيال رکڻ ۽ قرآن مجيد ۽ پياري نبي ڪريم ﷺ جي سکيا ۽ حديثن مبارڪن تي دل ۽ جان سان عمل ڪريون ۽ دنياوي ۽ آخرت جي زندگيءَ کي ڪامياب بڻايون.

- اسلام زندگيءَ جي هر حصي ۾ هدايتون ڏنيون آهن، انهن مان ”طهارت ۽ پاڪيزگي“ به شامل آهي.
- اسلام طهارت، پاڪيزگي ۽ صفائيءَ بابت وڏو تاڪيد ڪيو آهي.
- طهارت ۽ پاڪيزگيءَ ۾ بدن، لباس، گهر، پاڙو ۽ علائقو شامل آهي انهن سڀني کي صاف رکڻ ۽ انهن کي مير ۽ گندگيءَ کان بچائڻ گهرجي.
- الله تعاليٰ پاڪيزگي ۽ صفائيءَ کي پسند فرمائي ٿو. انهيءَ ڪري قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمايائين ”الله پاڪ رهندڙن کي پسند فرمائي ٿو“.

- حضور ﷺ صفائيءَ جو تمام گهڻو تاڪيد فرمايو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ طهارت کي ايمان جو حصو قرار ڏنو آهي.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- طهارت ۽ پاڪيزگيءَ مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- طهارت ۽ پاڪيزگيءَ جي اهميت بيان ڪريو.
- ۳- پاڪ ۽ صاف رکڻ جا ڪي به ٻه فائدا بيان ڪريو.
- ۴- حضور ﷺ طهارت ۽ پاڪيزگيءَ متعلق ڇا ارشاد فرمايو آهي؟
- ۵- طهارت ۽ پاڪيزگيءَ متعلق اسلام جي رهنما اصولن مان ڪي به ٽي اصول ٻڌايو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- طهارت ۽ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ سان انسان بچي ٿو:

(الف) غُربت کان	(ب) بيمارين کان
(ج) برين عادت کان	(د) سُستيءَ کان
- ۲- ڏنڊ ڏيڻ سان صاف ٿين ٿا:

(الف) ڪن ۽ وات	(ب) نڪ ۽ ڪن
(ج) وات ۽ ڏنڊ	(د) هٿ ۽ منهن

۳- اسان سڀني کي طهارت ۽ پاڪيزگي بابت:

- (الف) خاص خيال رکڻ گهرجي
(ب) اهميت نه ڏيڻ گهرجي
(ج) نفرت ڪرڻ گهرجي
(د) خاص خيال نه رکڻ گهرجي

۴- مسجد ۾ وضوءَ سان رهندڙ شخص لاءِ دعا ڪندا آهن

- (الف) انسان
(ب) جن
(ج) ملائڪ
(د) جانور

۵- طهارت ۽ پاڪيزگي لاءِ حديث آهي:

- (الف) اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ
(ب) الطُّهُورُ شَطْرُ الْاِيْمَانِ
(ج) لَا اِيْمَانَ لِمَنْ لَا اَمَانَةَ لَهُ
(د) لَا دِيْنََ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) عربيءَ ۾ طهارت جي مقابلي ۾ _____ لفظ استعمال ٿيندو آهي.
(۲) طهارت مان هر قسم جي _____ مراد آهي.
(۳) اسلام ۾ پاڪيزگي ۽ _____ تي زور ڏنو ويو آهي.
(۴) اسان جي پياري نبي ﷺ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ ۾ _____ هئا.
(۵) طهارت ۽ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ سان انسان _____ بچي پوي ٿو.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- طهارت جي معنيٰ پليدي، مير ۽ گندگي آهي.
☐	☐	۲- لباس، گهر ۽ علائقي کي گندگي ۽ کان پاڪ رکڻ اسان جو فرض آهي.
☐	☐	۳- طهارت ۽ پاڪيزگي اختيار ڪرڻ سان انسان بيمار ٿيندو آهي.
☐	☐	۴- نماز جهڙي اهم عبادت جو دارومدار طهارت ۽ پاڪيزگيءَ تي آهي.

۵. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۲	کالم-۱
آئينو هوندو آهي.	۱- الله تعالى پاڪ صاف رهندڙن کي
حصو آهي.	۲- لباس انسان جو
طهارت ۽ پاڪيزگي جو خاص خيال ڪريون.	۳- نبي ڪريم ﷺ پنهنجي امت کي
پسند ڪري ٿو.	۴- طهارت ايمان جو
پاڪيزگي اختيار ڪرڻ جو حڪم ڏنو آهي.	۵- اسان کي گهرجي ته

استادن لاءِ هدايتون

شاگردن ۽ شاگردياتين جي وچ ۾ ”طهارت ۽ پاڪيزگي“ جي موجوده دور ۾ فائدن ۽ نه ڪرڻ جي صورت ۾ نقصانن جي موضوع تي تقريبي مقابلي جو اهم ڪارڻ ڪريو.

۲- صداقت

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- صداقت جي معنٰی، مفهوم ۽ اهميت کي سمجهي، وضاحت ڪري سگهندا.
- سچائيءَ بابت قرآني آيتن ۽ حديث نبوي کان واقف ٿي ان کي لکي سگهندا.
- سچائيءَ جي سماجي اهميت (فائدين) کان واقف ٿي عمل ڪري سگهندا ۽ عملي زندگيءَ ۾ نيڪ سماج بنائڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.

صداقت جي معنٰی ۽ مفهوم: صداقت ”صدق“ مان ورتل آهي، جنهن جي معنٰی آهي سچ ڳالهائڻ، ڳالهه کي حقيقت مطابق بيان ڪرڻ. عام طور تي ”صداقت“ جي معنٰی سچائي ۽ راست بازي ڪئي ويندي آهي. صداقت مان مراد ڪوبه شخص ڳالهه کي ائين بيان ڪري، جيئن اها حقيقت ۾ هجي. جيڪڏهن ڪنهن به ڳالهه کي حقيقت جي خلاف بيان ڪبو ته ان کي عربيءَ ۾ ”کذب“ چئبو آهي، جنهن جي معنٰی آهي ”ڪوڙ“. سچ ڳالهائيندڙ کي ”صادق“ چئبو آهي ۽ ڪوڙ ڳالهائيندڙ کي ”کاذب“ چئبو آهي.

صداقت جي اهميت: قرآن مجيد ۾ ڪيترين ئي جاين تي توحيد ۽ عبادت کان پوءِ اخلاقيات تي خاص زور ڏنو ويو آهي. ايسٽائين جونبي ڪريم ﷺ پنهنجي بعثت جو مقصد سنن اخلاقن جي تڪميل چيو آهي. سنن اخلاقن مان هڪ اهم خلق ”صداقت“ به آهي. قرآن مجيد ۽ حديث مبارڪن ۾ صداقت جو وڏو تاڪيد ٿيل آهي. هڪ هنڌ الله تعاليٰ ارشاد فرمايو آهي:

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (سورة الزمر: آيت ۳۳)

”۽ جنهن سچي ڳالهه آندي ۽ کيس سچو ڄاتو. اهي ئي پرهيزگار آهن.“

صداقت انساني خوبين مان هڪ اهم خوبي آهي. صداقت تمام نيڪين جو سرچشمو آهي. ان جي

ڪري انسان ۾ سڀئي اخلاقي خوبيون گڏ ٿين ٿيون ۽ سڀئي اخلاقي برايون ختم ٿين ٿيون. انسان ۾ سچ ڳالهائڻ جي عادت هوندي ته اها عادت کيس هر بري ڪم کان روڪيندي رهندي. اها صفت ٻين اخلاقي صفتن وانگر نبي ڪريم ﷺ ۾ نهايت اعلى درجي تي موجود هئي. پاڻ سڳورا ﷺ بعثت کان اڳ به ”صادق“ جي نالي سان سڏيا ويندا هئا. نبوت ملڻ کان پوءِ نبي ڪريم ﷺ جا سخت مخالف به پاڻ سڳورن ﷺ جي سچائيءَ جي شاهدي ڏيندا رهيا. الله تعالى جو هر نبي ۽ پيغمبر سچائيءَ جي اعلى مرتبي تي فائز هوندو آهي. هڪ حديث مبارڪ ۾ نبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو: ”مؤمن جي اندر سڀني خرابين جي موجود هئڻ جو امڪان آهي سواءِ خيانت ۽ ڪوڙ جي“. هن حديث مبارڪ مان هي مفهوم نڪتو ته جيستريون به برائيتون آهن، اهي خيانت ۽ ڪوڙ جي مقابلي ۾ گهٽ آهن. خيانت ۽ ڪوڙ سڀني برائين جي مقابلي ۾ وڌيڪ آهي. مؤمن کي هميشه صداقت اختيار ڪرڻ گهرجي. الله تعالى به اهڙن ماڻهن کي پسند ڪندو آهي ۽ اهڙن ماڻهن سان گڏ رهڻ جو حڪم ڏنو آهي. الله تعالى فرمائي ٿو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (سورة التوبه: آيت 119)

”اي ايمان وارو! الله کان ڊڄو ۽ سچن سان گڏ هجو.“

صداقت جا فائدا: ڪوڙ کان نفرت ڪرڻ ۽ سچ ڳالهائڻ جي ڪيتري اهميت آهي، ان جو اندازو نبي ڪريم ﷺ جي دور جي هن واقعي مان ڪري سگهجي ٿو ته پاڻ سڳورن ﷺ جي خدمت ۾ هڪ شخص حاضر ٿيو ۽ چيائين ته اي الله جا رسول (ﷺ)! منهنجي اندر چار بريون عادتون آهن: (1) چوري ڪرڻ (2) شراب پيئڻ (3) بدڪاري ڪرڻ ۽ (4) ڪوڙ ڳالهائڻ. آءٌ ڪهڙيءَ ريت انهن برائين مان چوٽڪارو حاصل ڪري سگهان ٿو. پاڻ سڳورن ﷺ ان شخص کي صرف اهو چيو ته ”ڪوڙ نه ڳالهائڻ جو وعدو ڪر“. ان شخص پاڻ سڳورن ﷺ سان اهو وعدو ڪيو.

ان شخص کي رات جي وقت ۾ هرهر چوري، بدڪاري ۽ شراب پيئڻ جو خيال پئي آيو. پر اهو خيال ڪندي هو انهن برائين کان رڪجي ويو ته جيڪڏهن رسول الله ﷺ جن پڇندا ته ڪين ڪهڙو جواب ڏيندس؟ جيڪڏهن سچ ڳالهائيم ته شراب پيئڻ ۽ ٻين برائين جي سزا لاڳو ٿيندي. جيڪڏهن آءٌ پاڻ سڳورن ﷺ سان ڪوڙ ڳالهائيم ته اها وعدي جي پڇڙي ٿيندي. صبح جو جڏهن اهو شخص رسول الله ﷺ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿيو ته عرض ڪيائين ته اي الله جا رسول (ﷺ)! ڪوڙ کان بچڻ جي ڪري منهنجيون سڀئي

برايون ختم ٿي ويون.

مسلمانن کي هدايت ڪئي وئي آهي ته زندگيءَ جي سڀني معاملن ۾ صداقت جي عادت اختيار ڪئي وڃي. خاص طور تي ڪاروبار ۽ واپار جي معاملي ۾ سچائي اختيار ڪرڻ نهايت اهم آهي. حديثن مبارڪن ۾ واپار ۾ سچ ڳالهائڻ جي فضيلت ۽ ڪوڙ ڳالهائڻ تي وعيد ٿيل آهي. صداقت اختيار ڪرڻ سان الله تعاليٰ ڪاروبار ۾ برڪت عطا فرمائيندو آهي. سچي واپاريءَ جو اسلام ۾ وڏو درجو ٻڌايو ويو آهي. پاڻ سڳورن ﷺ ارشاد فرمايو آهي:

”سچو ۽ امانتدار واپاري قيامت جي ڏينهن نئين سان گڏ هوندو.“

صداقت جي سماجي اهميت ۽ فائدا:

- سچي ماڻهوءَ کي سماج ۾ اهم درجو حاصل آهي.
- سچي شخص جي ڳالهين تي هر هڪ اعتبار ڪندو آهي.
- صداقت جي عادت اپنائڻ سان انسان سڀني برائين کان بچي ٿو.
- صداقت جي وات اختيار ڪرڻ سان ايمان ۽ نيڪيءَ جو جذبو اڀري ٿو.
- صداقت اختيار ڪرڻ سان دل مطمئن رهي ٿي، جڏهن ته ڪوڙ پريشاني ۽ بي چينيءَ جو سبب آهي.
- ڪوڙي شخص جي ماڻهن وٽ ڪابه عزت نه هوندي آهي.
- صداقت چوڻڪاري جو ذريعو آهي، جڏهن ته ڪوڙ تباهيءَ ڏانهن وٺي ويندڙ آهي.
- صداقت جي صفت اختيار ڪرڻ جنت ڏانهن وٺي ويندي آهي ۽ ڪوڙ جي عادت سان انسان جهنم جو حقدار بڻبو آهي.

ان مان اسان کي هي سبق مليو ته اسان پنهنجي زندگيءَ ۾ سچائي ۽ صداقت کي شامل ڪري الله تعاليٰ جي حڪمن ۽ حضور ﷺ جي سنت مبارڪه کي اختيار ڪريون. انهيءَ ۾ ئي اسان سڀني جي ڪاميابي آهي ۽ سماج جي معاشي ۽ اخلاقي ترقيءَ جو دارومدار آهي.

- صداقت جي معنيٰ سچائي آهي. اخلاق حسنه ۾ سچائي هڪ اعلى صفت آهي.
- اسلام اسان کي سچ ڳالهائڻ جو خاص تاڪيد ڪيو آهي ۽ ڪوڙ ڳالهائڻ کان سختيءَ سان جهليو آهي.
- صداقت جي واٽ اختيار ڪرڻ سان ايمان ۽ نيڪيءَ جو جذبو اُڀري ٿو.

قرآن مجيد جي آيت جا لفظ ”يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ“
۽ ترجمو خوشخطي سان لکي ڪلاس ۾ لڳايو.

شاگردن ۽
شاگردياتين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- صداقت مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- صداقت بابت قرآن پاڪ جي ڪنهن به آيت جو ترجمو لکو.
- ۳- حضور ﷺ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿي هڪ شخص ڇا چيو؟
- ۴- صداقت جا ڪي به ٽي فائدا بيان ڪريو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- اسلام اسان کي رهڻ جو حڪم ڏنو آهي:
- (الف) بهادرن سان گڏ
- (ب) واپارين سان گڏ
- (ج) سچن سان گڏ
- (د) ڪوڙن سان گڏ

۲- نبوت کان اڳ حضور ﷺ جن مشهور هئا:

- (الف) صداقت ۾ (ب) شجاعت ۾
(ج) دولت ۾ (د) واپار ۾

۳- سچ ڳالهائيندڙ کي چئبو آهي:

- (الف) کاذب (ب) صادق
(ج) امين (د) تاجر

۳. خال ڀريو:

- (۱) قرآن مجيد ۽ حديثن مبارڪن ۾ جوڙو ۽ تاڪيد ڪيو ويو آهي.
(۲) سچ ڳالهائڻ انبياء جي آهي.
(۳) سچي مسلمان ۾ خيانت ۽ جهڙيون خرابيون پيدا نه ٿي سگهنديون آهن.
(۴) ڪاروبار ۽ تجارت جي معاملي ۾ اختيار ڪرڻ تمام ضروري آهي.

۴. صحيح ڄمڻ جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻ جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- سچي شخص کي سماج ۾ اهم درجو حاصل آهي.
☐	☐	۲- صداقت جي عادت اختيار ڪرڻ سان انسان سڀني برائين کان بچي ٿو.
☐	☐	۳- ڪوڙ جي وات اختيار ڪرڻ سان ايمان ۽ نيڪي جو جذبو اڀرندو آهي.
☐	☐	۴- ڪوڙ جي صفت اختيار ڪرڻ جنت ڏانهن وٺي ويندي آهي.
☐	☐	۵- اخلاق حسنه ۾ ڪوڙ هڪ اعليٰ صفت آهي.

۵. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۲	کالم-۱
سڀئي اخلاقي خوبيون گڏ ٿينديون آهن. جوامڪان آهي سواءِ خيانت ۽ ڪوڙ جي. ڪاروبار ۾ برڪت عطا فرمائيندو آهي. ڪوڙ ڳالهائيندڙ کي ”کاذب“ چئبو آهي. ”صداقت“ يعني سچائي به آهي.	۱- سچ ڳالهائيندڙ کي ”صادق“ ۽ ۲- سُنن اخلاقن مان هڪ اهم خوبي ۳- صداقت جي ڪري انسانن ۾ ۴- مؤمن جي اندر سڀئي خوبيون موجود هئڻ ۵- صداقت اختيار ڪرڻ سان الله تعاليٰ

شاگردن ۽ شاگردپاڻين آڏو سچائيءَ بابت حديثن ۾ بيان ڪيل فضيلتون بيان ڪريو.

۳- امانت

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي؛
- امانت جي معنيٰ، مفهوم ۽ اهميت کان آگاهه ٿي ان کي بيان ڪري سگهندا.
- قرآن مجيد ۽ حديثن مبارڪن مان امانت بابت آيل حڪمن تي عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا ۽ نيڪ سماج بڻائڻ ۾ ڪردار ادا ڪري سگهندا.

امانت جي معنيٰ ۽ مفهوم: امانت جو لفظ ”امن“ مان ورتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي سڪون، اطمینان ۽ امان. ”ایمان“ جو لفظ پڻ ”امن“ مان نڪتل آهي. امانت مان مراد هي آهي ته انسان پنهنجي ڪاروبار ۾ صاف ۽ ایماندار هجي ۽ ڪنهن جو ڪنهن جي مٿان ڪيترو ئي حق هجي، هو ان کي پوري ديانت ۽ ایمانداريءَ سان ذرو ذرو ادا ڪري. الله تعالیٰ پنهنجن ٻانهن تي جيڪا شريعت مقرر فرمائي آهي، ان تي امانت جو لفظ استعمال ڪيو آهي. امانت جي مقابلي ۾ ”خیانۃ“ جو لفظ اچي ٿو. خیانت جي معنيٰ آهي امانت ۾ هيراقيري ڪرڻ، وعدي کي پورو نه ڪرڻ.

اسلام ديني حڪمن ۽ دنياوي معاملن ٻنهي ۾ پنهنجي پيروي ڪارن کي اعليٰ اخلاقي قدر اختيار ڪرڻ تي زور ڏنو آهي، جن ۾ هڪ ”امانت“ پڻ آهي. اسلام ۾ امانت مان مراد ڪو شخص پنهنجي ڪابه شيءِ ڪنهن ٻئي شخص وٽ هن شرط سان رکرائي ته آءٌ ضرورت وقت توکان اها واپس وٺندس ۽ رکندڙ اها شيءِ ان جي اصل مالڪ کي بنا ڪنهن ڪوٽ جي واپس ڪري ته اهو عمل ”امانت“ چئبو آهي. اهڙي شخص کي ”امین“ يا ”امانتدار“ چئبو آهي. اسلام ۾ لفظ ”امانت“ وسيع معنيٰ ۽ مفهوم ۾ ورتو ويندو آهي. هيٺيون ڳالهائون امانت ۾ اچن ٿيون:

- پاڻ ۾ ڏيئي لپيئي هجي يا سونپيل ذميداريون.
- ڪنهن جو ڪو اهم پيغام پهچائڻ هجي يا ڪو اهم مشورو ڏيڻو هجي.

- شاگردن لاءِ امانت جون گهڻيون صورتون آهن، انهن مان هڪ صورت اها به آهي ته هو پنهنجي تعليم محنت سان پرائي ۽ نقل (ڪاپي) ڪرڻ کان پنهنجو پاڻ کي بچائي.

امانت جي اهميت ۽ انبياء ﷺ: قرآن پاڪ ۾ امانت جي اهميت بابت هڪ هنڌ تي الله تعاليٰ ارشاد فرمائي ٿو:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا (سورة النساء: آيت ۵۸)

”بيشڪ الله اوھان کي حڪم ٿو ڪري ته امانتون سندن مالڪن کي پهچائي ڏيو.“

انبياء ﷺ اخلاق حسنہ جي جن اعلى درجن تي فائز هوندا آهن، انهن مان هڪ خوبي ”امانت“ پڻ آهي. اهي سچا ديانتدار ۽ امين هئا. الله تعاليٰ جو دين انهن وٽ الله تعاليٰ جي طرفان امانت هو. جيڪو هنن نهايت ديانتداريءَ سان پنهنجين پنهنجين امتن کي پهچايو. اهو فرض ۽ امانت رسول الله ﷺ جن کي پڻ سونپي وئي. حضور ﷺ جن به هر طرح جي تڪليفن ۽ مصيبتن کي برداشت ڪندي، اها امانت پنهنجي امت کي پهچائي. حضور ﷺ دين جي امانت پهچائڻ ۾ ترجيتري به گهٽ وڌائيءَ لاءِ تيار نه ٿيا. امانت جي سلسلي ۾ حضور ﷺ هن درجي تي پهتل هئا جو مڪي جا مشرڪ پاڻ سڳورن ﷺ کي ”امين“ جي لقب سان سڏيندا هئا. اسلام اچڻ کان پوءِ حضور ﷺ سان سخت دشمنيءَ جي باوجود مڪي جا مشرڪ پنهنجون امانتون حضور ﷺ جن وٽ رکندا هئا. ايسنائين جو هجرت جي رات جڏهن ڪافرن حضور ﷺ جن کي شهيد ڪرڻ لاءِ سندن گهر جو گهيرو ڪيو ته پاڻ سڳورن ﷺ حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي حڪم ڏنو ته جن ماڻهن جون امانتون مون وٽ رکيل آهن، اهي صبح جو مالڪن جي حوالي ڪجو ۽ پوءِ مديني ڏانهن اچجو.

امانتداريءَ کي اسلام هڪ اعلى ۽ عمدي صفت چيو آهي ۽ اهڙن ئي ماڻهن جي باري ۾ الله تعاليٰ ارشاد فرمايو آهي:

”۽ جيڪي پنهنجين امانت جي ۽ پنهنجي انجام جي رعايت ڪندڙ آهن. ۽ جيڪي پنهنجين نمازن جي نگاه رکندا آهن. اهي اُهي ئي وارث آهن. جيڪي بهشت جا وارث ٿيندا، اهي منجهس سدائين رهڻ وارا آهن.“ (المؤمنون: آيت ۸-۱۰)

اسلام امانت ۾ خيانت ڪرڻ کان جهليو آهي. الله تعاليٰ جو ارشاد آهي:

”اي مؤمنو! الله ۽ پيغمبر جي خيانت نه ڪريو ۽ اوهين ڄاڻي وائي پاڻ ۾ امانت جي خيانت نه ڪريو.“ (الانفال: آيت ۲۷)

يعني الله تعاليٰ جي حڪمن ۽ فرضن تي عمل ڪريو ۽ رسول الله ﷺ جي سنت جي تابعداري ڪريو. الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول ﷺ جي ڳالهين تي نه هلڻ ڄڻ ته امانت ۾ خيانت آهي. پاڻ سڳورن ﷺ هڪ حديث ۾ ارشاد فرمايو آهي:

”منافق جون ٽي نشانيون آهن (۱) جڏهن به ڳالهائيندو، ڪوڙ ڳالهائيندو (۲) ڪنهن سان وعدو ڪندو ته وعده خلاف ڪندو ۽ (۳) جيڪڏهن وٽس ڪا امانت رکي ويندي ته ان ۾ خيانت ڪندو.“ هڪ حديث ۾ نبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو آهي:

لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ

”جنهن ۾ امانت ناهي، ان ۾ ايمان ناهي.“

امانت جا قسم / صورتون:

- امانت جو تعلق صرف جائداد ۽ مالي شين تائين محدود ناهي، جيئن عام طور تي سمجهيو ويندو آهي، پر ان جو تعلق مالي، اخلاقي ۽ قانوني امانتن تائين پکڙيل آهي.
 - جيڪڏهن ڪا شيءِ اوهان وٽ رکي وڃي ته گهرڻ تي ان شخص کي جيئن جو تيسڻ ڏيڻ امانت آهي.
 - جيڪڏهن توهان جو ڪنهن تي ڪو حق آهي ته ان کي ادا ڪرڻ امانت آهي.
 - ڪنهن جي راز جي توهان کي خبر هجي ته ان کي لڪائڻ به امانت آهي.
 - ڪنهن مجلس ۾ ٿيل ڳالهه کي انهيءَ مجلس تائين محدود رکڻ امانت آهي.
 - ڪنهن کي صحيح مشورو ۽ درست ووت ڏيڻ به امانت آهي.
 - ملازم شخص پنهنجي وقت کي پوري ديانداريءَ سان پنهنجي ڪم ۾ لڳائي، اها به امانت آهي.
 - سونپيل ذميدارين کي پورو ڪرڻ به امانت آهي.
- ان مان اسان کي هي سبق مليو ته اسان به امانت جو پورو خيال رکون. جيڪڏهن ڪنهن اسان وٽ ڪا امانت رکي آهي ۽ جنهن به حالت ۾ رکي آهي، ان کي ساڳي شڪل ۾ اصل مالڪ تائين موٽايون ته جيئن ڪنهن جي حق تلفي نه ٿئي ۽ سماج ۾ محبت، سکون ۽ اطمينان پيدا ٿئي.

- امانت جو لفظ ”امن“ مان ورتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي سکون، اطمینان ۽ امان. ”ایمان“ جو لفظ پڻ ”امن“ مان نڪتل آهي.
- اسلام ۾ امانت جو مطلب اهو آهي ته ڪنهن شخص وٽ ڪابه شيءِ رکي وڃي، جڏهن اها واپس گهري ته بغير ڪنهن ڪوٽ جي ۽ بغير ڪنهن استعمال جي پنهنجي مالڪ کي اها شيءِ واپس ڪئي وڃي. اهو عمل ”امانت“ چئبو آهي. جنهن شخص ۾ اها خوبي موجود هجي، ان کي ”امين“ يا ”امانتدار“ چئبو آهي.
- اخلاقي حسنه ۾ ”امانت“ جو شمار هڪ اعليٰ خوبيءَ ۾ ٿئي ٿو.
- سڀئي انبياءُ عليه السلام ”امانت“ جي صفت سان موصوف هئا. هر نبي عليه السلام الله تعاليٰ جي دين پهچائڻ ۾، جيڪو پڻ هڪ امانت آهي، بغير ڪنهن گهاتي وڌي جي دين جي امانت ماڻهن تائين پهچائي. هر نبي عليه السلام ائين ئي ڪيو.
- اسان جي پياري نبي ڪريم ﷺ جن ۾ امانت جي صفت اعليٰ درجي تي موجود هئي. نبوت ملت کان اڳ پاڻ سڳورن ﷺ کي ”صادق“ ۽ ”امين“ جي لقب سان سڏيو ويندو هو.
- الله تعاليٰ ۽ سندس رسول ﷺ امانت تي ڏاڍو زور ڏنو آهي.

”امانت“ جي موضوع تي تقريبي مقابلي جو بندوبست ڪريو. تقرير ۾ پهرئين، ٻئي ۽ ٽئين نمبر جو فيصلو پنهنجن استادن کان ڪرايو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- امانت مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- اسلام کان اڳ ماڻهو نبي ڪريم ﷺ کي ڪهڙي لقب سان سڏيندا هئا؟
- ۳- امانت متعلق ڪنهن قرآني آيت جو ترجمو لکو.
- ۴- شاگرد ڪهڙي طرح امانتدار بڻجي سگهي ٿو؟
- ۵- امانت جي صفت تي عمل ڪرڻ جو ڪو هڪ فائدو بيان ڪريو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

۱- حضور ﷺ منافق جون نشانيون بيان ڪيون آهن:

(الف) ٻه	(ب) ٽي
(ج) پنج	(د) ست

۲- امانت چئبو آهي:

(الف) ڪنهن کان ڪا شيءِ وٺڻ	(ب) ڪنهن کي ڪا شيءِ وڪڻڻ
(ج) ڪنهن کان ڪا شيءِ وٺي واپس نه ڏيڻ	(د) ڪنهن وٽ ڪا شيءِ رکي اهائي واپس وٺڻ

۳- جنهن شخص ۾ امانت جي صفت موجود هجي، ان کي چئبو آهي:

(الف) صديق	(ب) شريف
(ج) شفيق	(د) امين

۳. خال ڀريو:

- (۱) الله تعاليٰ توهان کي حڪم ڏئي ٿو ته امانت وارن کي _____ حوالي ڪريو.
- (۲) جنهن ۾ امانت ناهي، ان ۾ _____ ناهي.
- (۳) منافق جي نشانيون مان هڪ نشاني امانت ۾ _____ ڪرڻ آهي.
- (۴) انبياء ﷺ الله تعاليٰ جو دين پنهنجين امتن تائين نهايت _____ سان پهچايو.

۴. صحيح ڄمڻ جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻ جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- اسلام ۾ لفظ ”امانت“ وسيع معنيٰ ۽ مفهوم ۾ ورتو ويندو آهي.	☐	☐
۲- ڪنهن جي راز کي لڪائڻ امانت ۾ شمار ناهي.	☐	☐
۳- ڪنهن جو حق ادا ڪرڻ امانت آهي.	☐	☐
۴- امانت جي مقابلي ۾ ”ديانت“ جو لفظ ايندو آهي.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم ۱	ڪالم ۲
۱- امانت مان مراد آهي ته انسان پنهنجي	”خيانت“ جو لفظ ايندو آهي.
۲- امانت جي مقابلي ۾	ترجيتري گهاتي واڌي تي تيار نه هئا.
۳- حضور ﷺ جن دين جي امانت پهچائڻ ۾	ڪاروبار ۾ صاف ۽ ايماندار هجي.
۴- امانت جو تعلق صرف جائيداد ۽	پڻ امانت آهي.
۵- حوالي ٿيل ذميدارين کي پورو ڪرڻ	مالي شين تائين محدود ناهي.

استادن لاءِ هدايت

استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردياڻين آڏو واضح ڪن ته حضرت جبريل عليه السلام کي به ”امين“ چئبو آهي. ڪين اهو به ٻڌائين ته حضرت جبريل عليه السلام کي ”امين“ ڇو چئبو آهي؟

۴- احسان

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:
- احسان لفظ جي معنیٰ ۽ مفہوم ڄاڻي ان جي وضاحت ڪري سگهندا.
 - احسان جي اهميت کان آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
 - احسان جا فائدا ٻڌائي سگهندا ۽ احسان وارين خوبين کي اختيار ڪري سماج ۾ امن، سکون، محبت ۽ پائيچاري جي فضا قائم ڪرڻ جي عملي ڪوشش ڪندا.

احسان جي معنیٰ ۽ مفہوم: احسان ”حسن“ مان ورتل آهي، جنهن جي معنیٰ آهي سُنائي، خوبي ۽ ڀلائي. احسان مان مراد هي آهي ته ٻين سان اهڙو نیک سلوڪ ڪرڻ، جنهن مان ان جي دل خوش ٿئي ۽ ان کي آرام ۽ سکون ملي. قرآن مجید ۾ ”عدل“ سان گڏ ”احسان“ جو لفظ آيل آهي. الله تعالیٰ جوارشاد آهي:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ (سورة النحل: آيت ۹۰)

”بيشڪ الله انصاف ۽ ڀلائي ڪرڻ ۽ مائٽي وارن کي ڏيڻ جو حڪم ڪري ٿو.“

عدل جي معنیٰ برابريءَ جي رعايت رکڻ ۽ واجب حق جو ادا ڪرڻ آهي. پر احسان جو مطلب هي آهي ته ڪنهن کي واجب حق ادا ڪرڻ کان وڌيڪ ڏجي.

اسلام زندگيءَ جي هر معاملي ۾ انسانن جي رهنمائي فرمائي آهي، خاص طور تي مسلمانن کي مخاطب ڪري کين نیک ڪم ڪرڻ جي هدايت ڪئي آهي. جن سُنن ڪمن کي اختيار ڪرڻ جو حڪم ڏنو آهي، انهن مان هڪ ”احسان“ ڪرڻ پڻ آهي.

احسان جي اهميت: احسان پاڻ هڪ اهڙي نيڪي آهي، جنهن ۾ رواداري، برداشت، سٺو سلوڪ ۽ معاف ڪرڻ اهي سڀئي نيڪيون ان ۾ شامل آهن. اصل ۾ احسان الله تعالیٰ جي صفتن مان هڪ جامع صفت آهي. الله تعالیٰ اسان تي هر لمحی احسان فرمائيندو رهندو آهي. انسان هر روز ڪيتريون ئي غلطيون ۽ گناهه ڪري

تو پر الله تعالى جي ذات انهن کي نظر انداز ڪري اسان کي معاف ڪري ٿي. اسان کي به اها خوبي اختيار ڪرڻ جو تاڪيد ڪيو ويو آهي. جيئن الله تعالى فرمائي ٿو:

ترجمو: ”۽ چڱائي ڪريو، چو ته الله چڱائي ڪندڙن کي دوست رکندو آهي.“ (سورة البقره: آيت ۱۹۵)

بيءَ جاءِ تي الله تعالى جو ارشاد آهي:

”۽ الله توکي جيڪي ڏنو آهي تنهن سان آخرت جي گهرجي پلائي طلب ڪر.“ (التقصص: آيت ۷۷)

نبي ڪريم ﷺ جن جي حياتي مبارڪ ۾ ڪيترائي واقعا اهڙا آهن، جيڪي احسان سان لاڳاپو رکن ٿا. هڪ ڀيري حضور ڪريم ﷺ جن وٽ هڪ ڳوٺاڻو آيو، جنهن جو ڪجهه قرض پاڻ سڳورن ﷺ تي هو. هن انتهائي تيز ۽ سخت لهجي ۾ پاڻ سڳورن ﷺ سان ڳالهائڻ شروع ڪيو ۽ پنهنجو قرض گهرڻ لڳو. صحابه سڳورن ﷺ سندس ان گستاخيءَ تي کيس دڙڪا ڏنا ۽ چيائونس ته توکي خبر ناهي ته تون ڪهڙيءَ هستيءَ سان ڳالهائي رهيو آهين؟ ڳوٺاڻو چوڻ لڳو ته آءٌ ته پنهنجو حق گهري رهيو آهيان. پاڻ سڳورن ﷺ صحابن سڳورن ﷺ کي فرمايو ته هن کي ڳالهائڻ جو حق آهي، ڇاڪاڻ ته قرض ڏيندڙن کي ڳالهائڻ جو حق ڏنو ويو آهي. پوءِ پاڻ سڳورن ﷺ صحابه سڳورن ﷺ کي هن شخص جو قرض ادا ڪرڻ جو فرمان جاري ڪيو ۽ ان جي حق کان وڌيڪ ادا ڪرڻ جو حڪم ڏنائون.

پاڻ سڳورن ﷺ جن جي پوري زندگي ماڻهن تي احسان ڪندي گذري. فتح مڪه جي موقعي تي جاني دشمنن ۽ خون جي پياسن کي پاڻ سڳورن ﷺ معاف فرمائي، انهن مٿان احسان ڪيو ۽ کين فرمايائون ته توهان سڀني کي معاف ڪري ڇڏيو.

هڪ ڀيري پاڻ سڳورن ﷺ ارشاد فرمايو: ”ان شخص تي احسان ڪر، جنهن توهان بوائي ڪئي آهي.“

أمر المؤمنين حضرت عائشه رضى الله عنها فرمائي ٿي ته ”پاڻ سڳورن ﷺ جن ڪڏهن به ڪنهن کان ذاتي بدلون ورتو، پاڻ هميشه هر ڪنهن کي معاف ڪندا هئا.“

احسان ڪرڻ جا فائدا:

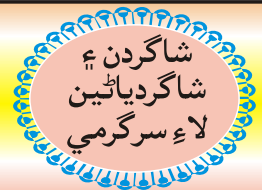
- احسان ڪرڻ سان هڪ طرف مسڪين ماڻهن جي ضرورت پوري ٿئي ٿي ته ٻئي طرف پاڻ ۾ محبت جو ذريعو آهي. احسانمند شخص احسان ڪندڙ سان پيار ۽ خلوص سان تابعدار بڻجي پوي ٿو.

- احسان جي صفت اختيار ڪرڻ سان ٻانهو الله تعالى وٽ محبوب بنجي ٿو.
 - ڪنهن سان احسان ڪرڻ نفرتن کي ختم ڪرڻ جو اهم ذريعو آهي.
 - هر هڪ کي احسان جي صفت اختيار ڪرڻ سان سماج نيڪ، سکون وارو ۽ امن جو گڙھ بڻجي سگهي ٿو.
 - احسان ڪرڻ سان سماج ۾ پاڻ ۾ محبت ۽ پائيچارو پيدا ٿئي ٿو.
 - احسان ڪندڙ شخص سماج ۾ عزت ۽ احترام جي نظر سان ڏٺو ويندو آهي.
 - احسان ڪندڙ ٻئي جي مدد ڪرڻ سان گڏ دلي سکون پڻ حاصل ڪندو آهي.
 - احسان ڪندڙ سنڌ نبوي تي عمل ڪندو آهي.
 - احسان ڪندڙ کي ماڻهو مرڻ کان پوءِ سُنن لفظن ۾ ياد ڪندا آهن.
 - احسان ڪرڻ جو اصل فائدو هي آهي ته ڪنهن سان احسان ڪري، جتايو نه وڃي.
- احسان جون مختلف صورتون:** احسان جون مختلف صورتون آهن، جن مان ڪجهه هي آهن:
- محتاج ۽ نادار ماڻهن، جن ۾ پهريان حقدار مائت آهن، انهن جي مالي مدد ڪرڻ.
 - ڪنهن کي تڪليف مان چوٽڪارو ڏيارڻ.
 - جيڪڏهن ڪنهن جو ڪنهن جي مٿان حق هجي ته ان کي سٺي نموني ادا ڪرڻ.
 - ڏوهارين جون غلطيون معاف ڪرڻ ۽ ڪاوڙ کي پيئڻ.
 - ڪنهن غريب يا ويجهي مائت کان ڪا اهڙي حرڪت ٿئي، جنهن سان ناراضگي پيدا ٿئي ته ان کي معاف ڪرڻ ۽ ان سان پلائي ڪندو رهڻ.
 - پاڙيسرين ۽ ويجهن مائتن سان سٺي سلوڪ سان پيش اچڻ به احسان آهي.
 - ڪنهن قرضدار جو قرض لاهڻ.
 - شاگردن کي امتحان جي تياري ڪرائڻ ۾ مدد ڪرڻ به احسان آهي.
- ان مان اسان کي هي سبق مليو ته احسان جي اعلى صفت کي اختيار ڪندي، انسان ذات ۽ الله تعالى جي ٻي مخلوق سان احسان واري صفت تي عمل ڪري، سماج کي پرسڪون ۽ ڪامياب بڻايون.

- احسان جو مطلب هي آهي ته ڪنهن کي واجب حق ادا ڪرڻ کان وڌيڪ ڏجي يا ڪنهن جي غلطي کي معاف ڪجي.
- سڀ کان وڌيڪ احسان ڪندڙ الله تعاليٰ جي ذات آهي. احسان الله تعاليٰ جي صفت آهي. هن صفت کي اختيار ڪندي ٻانهو الله تعاليٰ وٽ محبوب بڻجي وڃي ٿو.
- احسان اها اعلىٰ ۽ جامع نيڪي آهي، جنهن ۾ رواداري، برداشت، سُنوسلوڪ ۽ معافي اهي سڀ نيڪيون هن ۾ شامل آهن.
- قرآن مجيد ۾ ٻين سان احسان ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي. الله تعاليٰ فرمائي ٿو: ”۽ چڱائي ڪريو، چوڻهه الله چڱائي ڪندڙن کي دوست رکندو آهي.“
- حضور ﷺ جن جي سموري زندگي ٻين سان احسان ڪرڻ جي مثالن سان ڀريل آهي. فتح مڪي جي دوران پاڻ سڳورن ﷺ مڪي جي سڀني مشرڪن، جن پاڻ سڳورن ﷺ ۽ صحابن سڳورن ﷺ کي تڪليفن ڏيڻ ۾ ڪا به ڪسر نه ڇڏي هئي ۽ پاڻ سڳورن ﷺ جي جان جا دشمن بڻيا هئا، انهن تي احسان ڪندي کين معاف ڪري ڇڏيو.

شاگرد ۽ شاگردياتيون پنهنجي زندگيءَ جي واقعن مان احسان جو ڪو خاص واقعو پنهنجي پنهنجي ڪاپيءَ تي لکي استاد صاحبن کي ڏيکارين.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- احسان مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- الله تعاليٰ احسان بابت قرآن مجيد ۾ ڇا ارشاد فرمايو آهي؟
- ۳- نبي ڪريم ﷺ جن جي حياتي مبارڪ مان احسان جو ڪو به واقعو بيان ڪريو.
- ۴- شاگرد جي حيثيت ۾ توهان پنهنجي ساٿين تي ڪيئن احسان ڪري سگهو ٿا؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- فتح مڪه جي موقعي تي حضور ﷺ پنهنجي جاني دشمنن کي:
(الف) قيد ڪري ڇڏيو
(ب) معاف ڪري ڇڏيو
(ج) قتل ڪري ڇڏيو
(د) شهر نيڪال ڪري ڇڏيو
- ۲- احسان جو مطلب آهي:
(الف) پنهنجي ڳالهه جتائڻ
(ب) پالائيءَ جي بدران برائي ڪرڻ
(ج) واجب حق کان وڌيڪ ادا ڪرڻ
(د) مجبوريءَ جي حالت ۾ قرض ڏيڻ
- ۳- الله تعاليٰ احسان ڪندڙن کي:
(الف) ناپسند ڪري ٿو
(ب) مڻس ڪري ٿو
(ج) پسند ڪري ٿو
(د) سزا ڏئي ٿو

۳. خال ڀريو:

- (۱) اصل ۾ احسان الله تعاليٰ جي صفتن مان هڪ _____ آهي.
- (۲) ۽ الله توکي جيڪي ڏنو آهي تنهن سان آخرت جي گهرجي _____ طلب ڪر.
- (۳) بيشڪ الله _____ ڪرڻ جو حڪم ڏنو آهي.

۴. صحيح ڄمڻن جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- عدل جي معنيٰ آهي برابري جي رعايت رکڻ ۽ واجب حق ادا ڪرڻ.	☐	☐
۲- احسان جو مطلب آهي ڪنهن کي حق ادا ڪرڻ کان روڪڻ.	☐	☐
۳- ڪنهن سان احسان ڪرڻ نفرت ڪرڻ جو اهم سبب آهي.	☐	☐
۴- حضور ﷺ جن جي سموري زندگي ماڻهن تي احسان ڪندي گذري.	☐	☐
۵- الله تعاليٰ احسان ڪندڙن کي دوست رکندو آهي.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- احسان جو مطلب آهي ته ڪنهن کي	الله تعاليٰ جي صفتن مان هڪ صفت آهي.
۲- اصل ۾ احسان	ماڻهن تي احسان ڪندي گذري.
۳- حضور ﷺ جن جي سموري زندگي	محبت ۽ پائيچارو پيدا ٿئي ٿو.
۴- احسان ڪرڻ سان سماج ۾ پاڻ ۾	تياري ڪرائڻ ۾ مدد ڪرڻ به احسان آهي.
۵- شاگردن کي امتحان ۾	واجب حق ادا ڪرڻ کان وڌيڪ ڏيڻ.

استادن لاءِ هدايت

استاد صاحب شاگردن ۽ شاگرد پائين کي احسان ۽ عدل جي وچ ۾ فرق کي واضح طور سمجهاڻين

۵- ملڪ ۽ ملت لاءِ ايشار جو جذبو

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته اهي:

- ايشار جي معنيٰ ۽ مفهوم ڄاڻي بيان ڪري سگهندا.
- ملڪ ۽ ملت لاءِ ايشار ۽ قربانيءَ جي جذبي جي فضيلت بابت آگاهه ٿي ٻڌائي سگهندا.
- اسلام ۾ ايشار جي جذبي ۽ وطن جي محبت جي اهميت کان آگاهه ٿي وضاحت ڪري سگهندا.
- اسلامي تاريخ ۽ پاڪستاني تاريخ ۾ ملڪ ۽ ملت لاءِ ايشار ۽ قربانيءَ جا جيڪي جذبا ڏسڻ ۾ آيا آهن، اهي لکي سگهندا.
- ملڪ ۽ ملت لاءِ ايشار ۽ قربانيءَ جا طريقا ڄاڻي، انهن تي عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري سگهندا.
- ملڪ ۾ امن، سکون ۽ خوشحالي آڻڻ لاءِ عمل جوڳيون تجويزون ڏئي سگهندا ۽ روزمره جي زندگيءَ ۾ انهن تي عمل ڪري سگهندا.

ايشار جي معنيٰ ۽ مفهوم: ”ايشار“ جي معنيٰ

آهي ”ترجيح ڏيڻ“ ايشار مان مراد آهي ته پنهنجي ضرورت کي قربان ڪندي، ٻين جي ضرورتن جو خيال رکڻ ۽ انهن کي پورو ڪرڻ مثال طور تي پنهنجو پاڻ کي بڪيو رکي، ٻين بڪايلن کي ڪارائڻ، پاڻ کي تڪليف ۾ رکي، ٻئي جي سکون ۽ آرام جو خيال رکڻ، پنهنجو پاڻ کي هيٺ ڪري ٻئي کي اهميت ڏيڻ ۽ وڃرائڻ واري واٽ اختيار ڪندي پنهنجو مال الله تعاليٰ جي واٽ ۾ خرچ ڪرڻ. جيئن الله تعاليٰ جو فرمان مبارڪ آهي:

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ (آل عمران: ۹۲)

”جڳائيءَ کي ايسين ڪڏهن نه پهچندؤ، جيسين جن شين کي دوست رکندا آهيو تن مان خرچ نه ڪريو“.

يعني ايشار هران ڪم کي چئبو آهي، جيڪو ٻين کي فائدو پهچائڻ جي نيت سان ڪيو وڃي. يا ڪو اهڙو ڪارنامو سرانجام ڏنو وڃي، جنهن ۾ ملڪ ۽ ملٽ جي بهتري هجي ۽ ان سان قوم جي هرفرد کي فائدو پهچي. اسان جي پياري نبي ڪريم حضرت محمد ﷺ جن جي پوري حياتي مبارڪ اهڙن بيشمار واقعن سان ڀريل آهي. صرف اهو نه، پر پاڻ سڳورن ﷺ جن جا ساٿي صحابه سڳورا ﷺ به ايشار جي جذبي سان مالا مال ٿي ملڪ ۽ ملٽ لاءِ خدمت ڪرڻ لاءِ اڳراهندا هئا.

ملڪ ۽ ملٽ لاءِ ايشار جا مثال: دين اسلام ايشار جو سبق سيکاريندي، آگاهه ڪيو آهي ته سڀ کان وڏو ايشار اهو آهي ته ملڪ ۽ ملٽ جي فائدي لاءِ پنهنجي ذاتي فائدين کي قربان ڪيو وڃي ته جيئن ملٽ جي ماڻهن کي اجتماعي فائدو پهچي. اسلامي تاريخ ۾ ايشار ۽ قربانيءَ جا بيشمار واقعا ڀريل آهن. ايشار جو سڀ کان وڏو مظاهرو مديني جي انصارن مڪي جي مهاجرن لاءِ ڪيو هو. حضور ﷺ انصارن ۽ مهاجرن ۾ ڀائپيءَ جو رشتو قائم ڪيو ته انصارن خوشيءَ سان مهاجرن کي نه صرف پنهنجن گهرن ۾ رهايو، پر پنهنجين ملڪيتن ۾ به ڪين شريڪ ڪيو. الله تعاليٰ جو ارشاد آهي:

وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ (الحشر: ۹)

”۽ ٻين کي پاڻ کان ترجيح ڏيندا آهن توڻيڪ ڪين ڪو احتياج به هوندو آهي“.

جيڪڏهن ايشار جو جذبو ڏسڻو هجي ته يرموڪ جي جنگ کي ياد ڪريو، جڏهن ڪجهه مجاهد زخمي ٿي پيا ۽ اُڃ جي سختيءَ سبب تڙپڻ لڳا ۽ پاڻي گهري رهيا هئا. هڪ مجاهد جواتان گذرڻ تي ته انهن کيس پاڻي پيئارڻ لاءِ چيو. اهو مجاهد پاڻي پيئارڻ لاءِ جهڪيو ته زخمي مجاهد پاسي واري مجاهد ڏانهن اشارو ڪيو ته هو به اُڃ جي ڪري تڙبي رهيو آهي، اڳ ۾ ان کي پاڻي پيئاريو. جڏهن مجاهد ان زخميءَ وٽ پهتو ته ان زخمي مجاهد ٽئين مجاهد ڏانهن اشارو ڪيو ۽ چيو ته پاڻي هن کي پيئاريو. جڏهن مجاهد ان وٽ پهتو ته اهو سخت زخمي هو ۽ الله جي وات ۾ شهيد ٿي چڪو هو. جڏهن هو واپس ٻئي مجاهد وٽ پهتو ته اهو به شهيد ٿي چڪو هو ۽ جڏهن سڀ کان پهرئين زخمي مجاهد وٽ پهتو ته اهو به الله جي وات ۾ شهيد ٿي چڪو.

هو. ايشار جو اهڙو اعلى مثال جنهن ۾ پنهنجي جان قربان ڪرڻي پوي، تمام گهٽ ملي ٿو.

اهڙيءَ طرح حضرت ابوطليحہ انصاري رضي الله عنه جو قصو جيڪو حديث پاڪ ۾ آهي جو هڪ ڀيرو هڪ شخص مسجد نبوي ﷺ ۾ حاضر ٿيو، اهو بڪايل هو. حضور ﷺ جن فرمايو: ”اڄ رات جيڪو شخص هن کي مهمان بڻائيندو، الله تعاليٰ ان تي رحم فرمائيندو.“ اها نيڪي حضرت ابوطليحہ انصاري رضي الله عنه کي حاصل ٿي. هوان مهمان کي پنهنجي گهروني ويو. زال کان پڇيائين ته گهر ۾ ڪاٺ لاءِ ڪجهه آهي؟ زال ٻڌايو ته ٻارن لاءِ ڪجهه ڪاڌو آهي. هن چيو ته ٻارن کي بڪيو سمهاري ڇڏ، اسان ٻئي به بڪيا رهنداسين. جڏهن ڪاڌو ڪاٺ جو وقت ٿئي ته تون ڏيئو وسائي ڇڏجانءِ. ڪاڌي ڪاٺ وقت اسان مهمان سان گڏ ڪاٺ جو بهانو ڪنداسين ته جيئن هو سمجهي ته اسان به هن سان گڏ ڪاٺي رهيا آهيون. هنن ائين ئي ڪيو. صبح جو جڏهن اهو صحابي رسول الله ﷺ جن جي خدمت ۾ حاضر ٿيو ته پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو ته الله تعاليٰ توهان جي ان سٺي سلوڪ مان ڏاڍو خوش ٿيو آهي.“

ملڪ ۽ ملت لاءِ ايشار ۽ قربانيءَ جو هڪ مثال ۱۹۴۷ع ۾ ڏسڻ ۾ آيو. جڏهن تاريخ جي سڀ کان وڏي هجرت ٿي رهي هئي ۽ مسلمان مهاجرن لاءِ قافلا هندوستان کان هجرت ڪري پاڪستان اچي رهيا هئا ته پاڪستان، خاص طور تي سنڌ جي مقامي رهاڪن هندوستان جي مهاجرن لاءِ پنهنجيون دليون کولي ڇڏيون ۽ انهن کي هر طرح جو آرام ۽ سک پهچائي بي مثال ايشار جو مظاهرو ڪيو.

اسان جي پياري ملڪ تي جڏهن به ڏکيو وقت آيو آهي، ته ماڻهن نه صرف مالي طور تي ايشار جو مظاهرو ڪيو آهي، پر پنهنجون جانيون به ملڪ جي عزت تي نچاور ڪرڻ ۾ نه ڪيڀاڻو آهي. جنهن جو زنده مثال ۱۹۶۵ع جي جنگ آهي، جنهن ۾ ماڻهن نه رڳو پنهنجي گهرن جو سامان وڪڻي ملڪي بچاءَ لاءِ ڏنو، پر قطارن ۾ بيهي زخمي سپاهين لاءِ رت ڏيڻ جي مدد ڪندار هيا.

ملڪ ۾ جڏهن به ڪا آفت مثال طور سامونڊي طوفان يا ٻوڏ آئي آهي ته ملڪ جا ماڻهو عام طور تي ۽ سنڌ جا ماڻهو خاص طور تي پنهنجن متاثرين جي مدد لاءِ هميشه اڳ اڳڙا هيا آهن. جيئن سنڌ جي بدين شهر جي علائقي ۾ ۱۹۹۹ع ۾ ٻوڏ جي آفت ۽ ۲۰۱۱ع ۾ مسلسل مينهن جي آفت ۾ سنڌ جي ماڻهن متاثرن جي دل کولي مدد ڪئي. اهي سڀ ملڪ ۽ ملت جي لاءِ ايشار جا بهترين مثال آهن. ان کان سواءِ ملڪ تي دشمن جي حملي وقت پاڪستاني فوج سان ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي، انهن جي اخلاقي، جسماني ۽ مالي مدد ڪرڻ پڻ ايشار ۾ شامل آهي.

سنه ۲۰۰۵ع ۾ ڪشمير ۽ اترئين علائقن ۾ جيڪو زلزلو آيو هو، ان ۾ ماڻهن پنهنجو تن، من ۽ ڏن سڀ ڪجهه قربان ڪري، متاثرين جي ڏکن ۾ شريڪ ٿيا. زنده قومون هميشه ايشار جي جذبي سان ڀريل هونديون آهن.

هن مان اسان کي اهو سبق مليو ته جڏهن به ملڪ ۽ ملت تي ڏکيو وقت اچي، ته اسين پوري قوم گڏجي پنهنجي ضرورتن کي قربان ڪري، ايشار جو بيمثال مظاهرو ڪريون ۽ اسلاف جي ايشار ۽ قربانيءَ وارن جذبن جي روشنيءَ ۾ ملڪ ۽ ملت جي سلامتي، امن ۽ سکون، پائيداري، ترقي ۽ خوشحاليءَ کي وڌائڻ لاءِ هروقت تيار رهون.

- ايشار جي معنيٰ آهي ”ترجيح ڏيڻ“ ايشار مان مراد آهي ته پنهنجي ضرورت کي قربان ڪندي، ٻين جي ضرورتن کي پورو ڪرڻ ۽ کين فائدو پهچائڻ.
- اسلام جتي ٻين سُنن اخلاقن تي زور ڏنو آهي، اتي ايشار جي عادت اختيار ڪرڻ جو تاڪيد پڻ ڪيو آهي.
- حضرت ابوطليحہ رضي الله عنه جي مهمان نوازي ۽ غزوه يرموڪ ۾ شهيد ٿيندڙ مجاهدن جي قرباني، ايشار لاءِ روشن واٽ آهي.
- سنه ۱۹۴۷ع ۾ ايشار جو جذبو ڏسڻ ۾ آيو، جڏهن هندوستان مان ماڻهو هجرت ڪري پاڪستان اچي رهيا هئا ته سنڌ جي مقامي رهاڪن مهاجرن لاءِ پنهنجيون دليون کولي ڇڏيون.
- سنه ۱۹۶۵ع جي جنگ، سنه ۱۹۹۹ع ۾ بدين ۾ طوفان، سنه ۲۰۰۵ع ۾ ڪشمير ۾ زلزلي، سنه ۲۰۱۰ع جي ٻوڏ ۽ سنه ۲۰۱۱ع ۾ مينهن جي آفتن ۾ سنڌ جي ماڻهن جو ايشار و سارڻ جو ڳوڻا ٺاهي.

شاگر ۽ شاگردياتيون پنهنجي زندگيءَ جي واقعن مان ”ايشار“ تي ذهن ستن جو مضمون لکي پنهنجن استادن کي ڏيکارين.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- ايشار مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- مديني جي انصار ايشار جو مظاهرو ڪهڙي ريت ڪيو؟
- ۳- جنگ ڀرڻ ۾ ايشار جي مظاهري جو مثال بيان ڪريو.
- ۴- ملڪ ۽ ملت تي ڏکيو وقت اچڻ تي اسان ڪهڙي طرح ايشار ڪري سگهنداسين؟
ڪي به صورتون لکو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- ايشار جي لغوي معنيٰ آهي:
(الف) انصاف ڪرڻ
(ب) نرمي ڪرڻ
(ج) ترجيح ڏيڻ
(د) سخاوت ڪرڻ
- ۲- ايشار جو سڀ کان وڏو مظاهرو مديني جي انصارن ڪيو:
(الف) قباء جي رهاڪن لاءِ
(ب) مڪي جي مهاجرن لاءِ
(ج) حبشه جي رهاڪن لاءِ
(د) وادي عسفان جي رهاڪن لاءِ
- ۳- جيڪڏهن ايشار جو جذبو ڏسڻو هجي ته ياد ڪريو:
(الف) قادسيه جي جنگ کي
(ب) دومة الجندل جي جنگ کي
(ج) عين التمر جي جنگ کي
(د) ڀرموڪ جي جنگ کي

۳. خال ڀريو:

- (۱) حضور ﷺ مهاجرن ۽ انصار ۾ _____ جو رشتو قائم ڪيو.
- (۲) حضور ﷺ جن فرمايو ته اڄ رات جيڪو شخص هن کي _____ بڻائيندو ته الله تعاليٰ ان تي رحم فرمائيندو.
- (۳) زندهه قومون هميشه ايشار جي جذبي سان _____ رهنديون آهن.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- ”ايشار“ جي لغوي معنيٰ آهي ”ترجیح ڏيڻ“.	☐	☐
۲- پاڻ کي فائدو پهچائڻ جي نيت سان جيڪو ڪم ڪيو وڃي، ان کي ايشار چئبو آهي.	☐	☐
۳- ايشار جو سڀ کان وڏو مظاهرو مديني جي انصارن مهاجرن لاءِ ڪيو.	☐	☐
۴- اسلام ايشار جي عادت اختيار ڪرڻ جو تاڪيد ڪيو آهي.	☐	☐
۵- جيڪڏهن ايشار جو جذبو ڏسڻو هجي ته ڄڻين جي جنگ کي ڏسو	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- سنه ۲۰۰۵ع ۾ پاڪستان ۾ زلزلو	بيهي زخمي سپاهين لاءِ رت ڏني.
۲- يرموڪ جي جنگ ۾ ايشار جويي مثال مظاهرو	تي ترجيح ڏيڻ کي ”ايشار“ چئبو آهي.
۳- سنه ۱۹۶۵ع جي جنگ ۾ ماڻهن قطارن ۾	ڪشمير ۽ ڏاکڻين علائقن ۾ آيو.
۴- بين جي ضرورتن کي پنهنجي ضرورت	ڪجهه زخمي مجاهدن ڪيو.

استادن لاءِ هدايت

قرآن مجيد جي آيت ”وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ“ جو ترجمو بيان ڪندي شاگردن ۽ شاگردياتين کي وڌيڪ تفصيل کان آگاهه ڪريو.

۶- حقوق العباد

(والدين - اولاد - استاد - پاڙيسري)

حقوق العباد جو مفهوم: ”حقوق“ جمع آهي ”حق“ جو جنهن جي معنيٰ آهي ثابت ٿيندڙ شيءِ. يعني اهڙي شيءِ جيڪا لازمي ۽ ضروري هجي. ”العباد“ جمع آهي ”عبد“ جو جنهن جي معنيٰ آهي ٻانهو ۽ غلام. ”حقوق العباد“ جي معنيٰ ٿي ٻانهن جا حق يعني اهي معاملو جيڪي ٻانهن جا هڪ ٻئي مٿان لاڳو ٿين. ”حقوق العباد“ جي مقابلي ۾ ”حقوق الله“ آهن يعني الله تعاليٰ جا حق، جيڪي ٻانهن تي لاڳو ٿين.

حقوق العباد مان مراد الله تعاليٰ جي مخلوق يعني انسانن جا حق آهن، جن کي ادا ڪرڻ سان اسان جو سماج راحت، امن، محبت ۽ سکون جي لائق بڻجن ٿو ۽ اهي حق ادا نه ڪرڻ جي صورت ۾ سماج بدامني، فساد، دشمني ۽ ٻين براين جو شڪار ٿيندو. حقوق العباد ۾ جن ماڻهن کي شامل ڪري سگهجي ٿو. انهن ۾ خاص طور تي والدين، مڙس، زال، ٻار، ڀاءُ ڀيڻ، ٻيا ويجهو مائٽ، استاد، پاڙيسري ۽ عام شهري شامل آهن. اسلام انهن سڀني جا حق مقرر ڪيا آهن ۽ انهن جي حقن ادا ڪرڻ جو حڪم ڪيو آهي.

(الف) والدين جا حق

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجن ٿا ته اهي:

- والدين جي حقن ۽ انهن جي اهميت بابت معلومات پڙهي بيان ڪري سگهندا.
- والدين جي حقن جي ادائگي تي عمل ڪري سگهندا.
- والدين جا حق پورا ڪري گهر ۽ سماج کي سٺو بڻائي سگهندا.

انسان جڏهن دنيا ۾ اک کولي ٿو ته سندس واسطو سڀ کان اڳ ۾ جن ماڻهن سان پوي ٿو اهي سندس والدين يعني ماءُ ۽ پيءُ آهن. والدين پنهنجي اولاد جي پرورش لاءِ گهڻيون تڪليفون ڏيندا ۽ پنهنجي اولاد جي سکون ۽ آرام لاءِ هر وقت تڪليفون برداشت ڪندا آهن.

والدين جي حقن جي اهميت: اسلام اولاد کي والدين سان نيڪي ڪرڻ جو حڪم ڏنو آهي. نه رڳو اهو، پر الله تعاليٰ والدين جي حقن جو ذڪر پنهنجي عبادت جي حڪم سان گڏ ڪيو آهي. قرآن مجيد ۾ الله تعاليٰ ارشاد فرمائي ٿو:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا (البقرة: آيت ۸۳)

”۽ جڏهن بني اسرائيلن کان انجام ورتوسون ته الله کان سواءِ ٻئي ڪنهن جي عبادت نه ڪريو ۽ ماءُ پيءُ سان چڱائي ڪريو.“

بيءَ جاءِ تي الله تعاليٰ ارشاد فرمايو آهي:

إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝

(بني اسرائيل: آيت ۲۳)

”جيڪڏهن ٻنهي مان ڪو هڪڙو تنهنجي آڏو پُڙيائيءَ کي پهچي يا ٻئي ته کين تون آف (به) نه چئج ۽ نڪي کين جهٽڪج ۽ ساڻن چڱي ڳالهه ڳالهائج.“

جيڪڏهن والدين مشرڪ به هجن ته به انهن سان سنو سلوڪ ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي. البت جيڪڏهن والدين اولاد کي شرڪ ڪرڻ تي مجبور ڪن ته انهن جي ڳالهه نه مڃڻ گهرجي، پر ٻين دنياوي معاملن ۾ ساڻن سنو سلوڪ ڪرڻ گهرجي.

بيون به ڪيتريون ئي حديثون والدين جي حقن جي اهميت کي روشن ڪن ٿيون مثلاً:

- حضور ﷺ جن ارشاد فرمايو آهي ته ”رب جو راضي پويءَ جي راضي ۾ آهي.“
- ٻي حديث ۾ آهي ته پاڻ سڳورن ﷺ جن فرمايو: ”اهو شخص خوار ٿئي، خوار ٿئي، خوار ٿئي. صحابن پڇيو ته ڪيراي الله جا رسول؟ پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو: ”جنهن جي زندگيءَ ۾ والدين يا انهن مان ڪو هڪ پوڙهو ٿي وڃي ۽ اهو شخص انهن جي خدمت نه ڪري جنت ۾ داخل ٿيڻ کان محروم رهي.“ اسلام ماءُ جا حق ادا ڪرڻ تي خاص زور ڏنو آهي، ڇاڪاڻ ته هوءَ ٻارن جي پرورش ۾ پيءُ جي مقابلي ۾ وڌيڪ تڪليفون سهندي آهي

- حضور ﷺ جن وٽ هڪ صحابي رضی اللہ تعالیٰ عنہ آيو ۽ جهاد تي وڃڻ جي خواهش ظاهر ڪيائين ۽ پاڻ سڳورن ﷺ کان اجازت گهريائين. پاڻ سڳورن ﷺ جن ان کان پڇيو ته ڇا تنهنجا ماءُ پيءُ زندهه آهن؟ صحابي عرض ڪيو ته جي ها اي الله جا رسول! حضور ﷺ جن ارشاد فرمايو ته وڃ، انهن جي خدمت ڪر. اهو تنهنجو فرض آهي.“

والدين جي حقن جا ڪجهه اهم نڪتا:

- والدين سان نرميءَ سان پيش اچڻ.
 - والدين جي هر حڪم جي فرمانبرداري ڪرڻ.
 - والدين جي هر جائز ضرورت کي وس آهر پورو ڪرڻ.
 - والدين سان پيار ۽ محبت واري لهجي ۾ ڳالهائڻ.
 - والدين جي حق ۾ خير جي دعا ڪرڻ.
 - انهن جي وفات کان پوءِ سندن لاءِ الله تعالیٰ کان بخشش جي دعا ڪندو رهڻ.
 - جڏهن والدين پوڙهائپ جي عمر کي پهچن ته انهن جي خدمت جو خيال رکڻ ۽ انهن جي سامهون ”اُف“ نه چوڻ.
 - والدين کان پنهنجي لاءِ دعا ڪرائيندو رهڻ.
- قرآني آيتن ۽ حديثن جي مطالعي مان اسان کي خبر پئي ٿي ته والدين جو ادب ڪرڻ اولاد جي مٿان فرض آهي. انهن جي هر جائز ضرورت جو خيال رکڻ گهرجي ۽ خدمت ۾ ڪابه ڪسر نه ڇڏڻ گهرجي. خاص طور تي جڏهن اهي پوڙهائپ جي عمر کي پهچن.
- ان مان اسان کي هي سبق مليو ته والدين جو بيحد گهڻو ادب، احترام ۽ فرمانبرداري ڪجي ته جيئن الله تعالیٰ ۽ سندس رسول ﷺ اسان کان خوش ٿين ۽ الله تعالیٰ اسان کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪاميابي عطا فرمائي.

- حقوق العباد مان مراد انسانن جا حق آهن. انسانن جا هڪ ٻئي تي حق لاڳو ٿين ٿا، انهن کي پورو ڪرڻ فرض آهي.
- حقوق العباد ۾ والدين، مڙس، زال، ٻارن، ويجهن مٿن مائٽن، استادن، پاڙيسرين ۽ عام شهرين جا حق شامل آهن.
- الله تعاليٰ جي حقن کان پوءِ سڀ کان وڌيڪ اهميت والدين جي حقن جي آهي.

- اوهان پنهنجي والدين جي ڪهڙيءَ ريت خدمت ڪندا آهيو؟ واري واري سان پنهنجن ساٿين کي ٻڌايو.
- هن سبق ۾ بيان ڪيل قرآن مجيد جي ٻي نمبر آيت جي روشنيءَ ۾ والدين جي حقن جا نڪتو لکيو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حقوق العباد مان ڇا مراد آهي؟
- ۲- قرآن مجيد والدين سان پوڙهپ جي حالت ۾ ڪهڙو سلوڪ ڪرڻ جو حڪم ڪيو آهي؟
- ۳- حضور ﷺ والدين جي باري ۾ ڇا فرمايو آهي؟
- ۴- ”اهو شخص خوار ٿئي، خوار ٿئي، خوار ٿئي“ هي لفظ حضور ﷺ جن ڪنهن بابت فرمايا آهن؟
- ۵- اسلام ماءُ جي حقن کي پيءُ جي حقن تي ترجيح ڇو ڏني آهي؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- قرآن مجيد جي هدايتن مطابق والدين سان سلوڪ ڪريو:
- (الف) بُرو (ب) مناسب
(ج) سٺو (د) نامناسب
- ۲- جيڪڏهن ماءُ پيءُ پوڙهائپ جي عمر کي پهچن ته انهن سان مخاطب ٿجي:
- (الف) رڙين سان (ب) ڌڙڪي سان
(ج) ناراضگيءَ سان (د) ادب سان
- ۳- حديث جي روشنيءَ ۾ رب جو راضيو آهي:
- (الف) پيءُ جي راضي ۾ (ب) ڀاءُ جي راضي ۾
(ج) چاچي جي راضي ۾ (د) پيٽ جي راضي ۾
- ۴- جيڪڏهن والدين مشرڪ به هجن ته انهن سان سلوڪ ڪرڻ گهرجي:
- (الف) بُرو (ب) سٺو
(ج) ڪڏهن سٺو ڪڏهن بُرو (د) نه سٺو، نه بُرو

۳. خال ڀريو:

- (۱) ۽ والدين سان _____ ڪريو.
- (۲) جيڪڏهن والدين غيرمسلم يا مشرڪ به هجن ته به انهن سان _____ ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي.
- (۳) والدين جو ادب ڪرڻ اولاد تي _____ آهي.
- (۴) حضور ﷺ جن وٽ هڪ صحابي آيو ۽ _____ تي وڃڻ جو مشورو ورتائين.

۴. صحيح ڄمڻن جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- ”حقوق العباد“ جي معنيٰ آهي الله تعالى جا حق.
☐	☐	۲- اسلام اولاد کي والدين سان نيڪيءَ سان پيش اچڻ جو حڪم ڏنو آهي.
☐	☐	۳- جيڪڏهن والدين مشرڪ هجن ته انهن سان سٺو سلوڪ نه ڪجي.
☐	☐	۴- اسلام ماءُ جا حق ادا ڪرڻ جو وڌيڪ حڪم ڏنو آهي.
☐	☐	۵- دنياوي معاملن ۾ والدين سان سٺي رويي سان پيش اچجي.

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- حق جي معنيٰ آهي	الله تعالى جي مخلوق يعني انسانن جا حق آهن.
۲- حقوق العباد مان مراد	نيڪيءَ سان پيش اچڻ جو حڪم ڏنو آهي.
۳- اسلام اولاد کي والدين سان	ثابت ٿيندڙ شيءِ.
۴- جيڪڏهن والدين مشرڪ به هجن ته به	سندن احترام ۽ فرمانبرداري ڪجي.
۵- والدين جو بيحد ادب ۽	انهن سان سٺو سلوڪ ڪجي.

استادن لاءِ هدايت

استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي والدين جي فرمانبرداري ۽ نافرمانيءَ جو انجام واقعن جي روشنيءَ ۾ سمجھائين.

(ب) اولاد جا حق

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- والدين تي اولاد جا جيڪي حق آهن، انهن بابت آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
- اسلامي تاريخ مان اولاد جي بهترين تعليم ۽ تربيت جا واقعا ڄاڻي سگهندا ۽ بحث ڪري سگهندا.
- اولاد کي سماج ۾ ڪارائتو ۽ سغوشهري ڪيئن بڻائجي، ان بابت ڄاڻ حاصل ڪري، بيان ڪري سگهندا.
- اولاد جي سٺي تربيت ۽ بهترين تعليم بابت آگاهه ٿي بيان ڪري، ان تي عمل ڪري سگهندا.

تعارف: اسلام جهڙي طرح اولاد تي والدين جا حق مقرر ڪيا آهن، اهڙي ريت والدين تي پڻ پنهنجي اولاد جا حق مقرر فرمايا آهن، جن کي پورو ڪرڻ جو والدين کي تاڪيد ڪيو ويو آهي. دور جا هليت جي نهايت ظالماڻين رسمن مان هڪ رسم ٻارن کي ماري ڇڏڻ ۽ ٻارڙين کي قبرن ۾ زندهه پورڻ به هئي. والدين ٻارن کي پنهنجن بتن جي راضي لاءِ ڪُهندا هئا، بک ۽ تنگدستيءَ جي رسم کان پڻ ٻارن ۽ ٻارڙين کي قتل ڪيو ويندو هو. اسلام اچي انهن غلط ۽ ظالماڻين رسمن کي ختم ڪيو. الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمايو:

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ (الانعام: ۱۴۰)

”جن پنهنجي اولاد کي بنا علم جي بيوقوفي ڪري ڪُٺو، سي بيشڪ نقصان وارا ٿيا.“

اهڙي طرح ٻي آيت ۾ الله تعاليٰ ارشاد فرمايو آهي:

”۽ پنهنجن ٻارن کي سڃاڻيءَ جي ڊپ کان نه ڪُهو، اسين کين ۽ (خود) اوهان کي روزي ڏيندا آهيون،

بيشڪ انهن کي ڪُهڻ وڏو ڏوهه آهي.“ (بني اسرائيل: ۳۱)

اولاد جا حق: اولاد والدين جي لاءِ الله تعاليٰ جي طرفان هڪ وڏي نعمت آهي. والدين کي گهرجي ته هوان نعمت تي الله تعاليٰ جو شڪر ادا ڪن. ٻار معصوم ۽ گلن وانگر هوندا آهن. اسان جا پيارا نبي ڪريم ﷺ ٻارن سان بيحد پيار ڪندا هئا. پاڻ سڳورن ﷺ ٻارن ۽ ٻارڙين جي پرورش بابت ڪافي هدايتون ڏنيون آهن.

- هڪ موقعي تي پاڻ سڳورن ﷺ جن فرمايو ته پيءُ جو پنهنجي ٻار کي ڪو ادب سيکارڻ هڪ صاع صدقو ڪرڻ کان بهتر آهي.
- هڪ ڀيري حضور ڪريم ﷺ فرمايو ته ڪوبه پيءُ پنهنجي ٻار کي ان کان وڌيڪ ڪو تحفو نٿو ڏئي سگهي جو هو کيس سٺي تعليم ڏئي.
- نبي ڪريم ﷺ جن چوڪرين بابت ارشاد فرمايو آهي ته جيڪو شخص ٻن چوڪرين جي پرورش ڪندو، ايسٽائين جواهي عقلمنديءَ واري عمر کي پهچن، ان وقت پاڻ سڳورن ﷺ پنهنجون ٻه آڱريون ملائيندي فرمايو ته قيامت جي ڏينهن ان شخص جو رتبو هيئن هوندو يعني هو ۽ آءٌ ايئن گڏ هوندا سين، جيئن هي ٻئي آڱريون مليل آهن.

اسلامي تعليم موجب والدين جو فرض آهي ته:

- جيتري سندس طاقت ۽ حيثيت هجي، ان مطابق پنهنجي اولاد جي بهترين پرورش ڪن.
- انهن جي خوراڪ، لباس ۽ ٻين جسماني ضرورتن جو خيال رکن.
- سٺي پرورش سان گڏوگڏ انهن جي سٺي تعليم، تربيت ۽ اخلاقي تربيت ڏانهن به ڌيان ڏين.
- ضرورت ۽ طاقت مطابق انهن جي اعلى تعليم جو خيال رکن ۽ انهن کي ديني تعليم تي به خاص توجهه ڏين ته جيئن وڏا ٿي هون صرف سٺا مسلمان ثابت ٿين، پر سٺا انسان ۽ ملڪ ۽ سماج لاءِ سٺا شهري ۽ مفيد انسان ثابت ٿين.
- پنهنجي اولاد کي نيڪ بنائڻ، نيڪ صحبت اختيار ڪرڻ جي هر ممڪن تربيت ڏني وڃي. الله تعاليٰ جو ارشاد آهي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا (التحریم: ۲)

”اي ايمان وارو! پاڻ کي ۽ پنهنجي گهرجي ڀاتين کي باهه کان بچايو.“

- جيڪڏهن ڪنهن کي هڪ کان وڌيڪ اولاد هجي ته هر هڪ سان هڪ جهڙو ۽ برابريءَ وارو سلوڪ ۽ رويو رکجي. هڪ حديث ۾ آهي ته هڪ صحابي پنهنجي چوڪرن مان ڪنهن هڪ کي هڪ باغ ملڪيت ۾ ڏنو ۽ حضور ﷺ جي خدمت ۾ آيو ۽ چيائين ته اي الله جا رسول (ﷺ)! آءٌ هن ملڪيت ڏيڻ ۾ اوهان کي شاهد ڪريان ٿو. حضور ﷺ جن ان کان پڇا ڪئي ته ڇا تو سڀني چوڪرن کي هڪ هڪ باغ ڏنو آهي؟ هن عرض ڪيو ته نه، تڏهن پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو آءٌ اهڙي ظالماڻي بخشش تي شاهد نه بڻبڻس.

- جيڪڏهن طاقت هجي ته ٻارن جو عقيدو پڻ ڪجي.
- گهر ۾ انهن کي سنو ۽ پاڪيزه ماحول فراهم ڪريو ۽ انهن جي تعليم ۽ تربيت جي حوالي سان ڪوتاهي نه ڪريو. ته جيئن اهي سٺن اخلاقن سان سينگارجن ۽ اسلامي سکيا سندن دل ۽ دماغ ۾ پڪي ٿئي.
- چوڪرين ۽ چوڪرن سان هڪ جهڙو سلوڪ ڪريو. ڪنهن کي ڪنهن جي مٿان ترجيح نه ڏيو، نه ته اهي احساس محروميءَ جو شڪار ٿيندا.
- ننڍن ٻارن جي معمولي شرارتن ۽ ڪوتاهين کي نظرانداز ڪيو وڃي. اولاد کي هروڀرو روڪڻ، ٽوڪڻ، دڙڪوڏڻ ۽ مارڻ ڪٽڻ سان انهن جي عزت نفس مجروح ٿيندي آهي، خاص طور تي دوستن جي سامهون اولاد تي تنقيد انهن جي ذهني واڌ ويجهه تي اثرانداز ٿيندي آهي.
- ٻارن جي جسماني تربيت لاءِ انهن کي راند روند جو ڀرپور موقعو ڏيو.
- انهن جي ڪاميابين تي ڪين همت افزائيءَ طور انعام به ڏيو ته جيئن سندن حوصله افزائي ٿئي.
- ٻارن کي پيار ۽ محبت ڏيو. ها جيڪڏهن انهن ۾ ڪا تعليمي ڪوتاهي يا اخلاقي تربيت جي کوٽ ڏسو ته والدين جو فرض آهي ته انهن کان پڇاڻو ڪن ۽ ڪين تنبيهه ڪن ته جيئن انهن جي اصلاح ٿي سگهي.

- اسلام جهڙيءَ طرح اولاد تي والدين جا حق مقرر ڪيا آهن، اهڙيءَ طرح والدين جا پڻ اولاد جي مٿان ضروري حق مقرر ڪيا آهن.
- اولاد جي حقن مان والدين تي اهو حق پڻ آهي ته انهن جي پرورش، تربيت، تعليم ۽ شادي جو سٺي طريقي سان بندوبست ڪن.
- پنهنجي اولاد لاءِ ديني تعليم جو بندوبست ۽ سنو ماحول مهيا ڪن.
- والدين کي پنهنجي پوري اولاد سان هڪ جهڙو سلوڪ ڪرڻ گهرجي.

قرآن مجيد جي آيت ”وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيراً“ ترجمي سان چارٽ تي لکي ڪلاس ۾ لڳايو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- اسلام جاهليت جي دور جي جن رسمن کي ختم ڪيو، انهن مان ڪي به ٻه بيان ڪريو.
- ۲- والدين تي اولاد جي حقن مان ڪي به ٽي حق بيان ڪريو.
- ۳- هڪ کان وڌيڪ اولاد هئڻ جي صورت ۾ اسلام انهن سان ڪهڙو سلوڪ ڪرڻ جو حڪم ڏنو آهي؟
- ۴- اولاد کي بنا سبب روڪڻ توڪڻ، دڙڪا ڏيڻ ۽ مارڻ سان انهن تي ڪهڙو اثر پوندو؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- اولاد والدين جي لاءِ الله تعاليٰ جي طرفان آهي:
(الف) زحمت
(ب) مصيبت
(ج) خشيت
(د) نعمت
- ۲- ننڍن ٻارن جي معمولي شرارتن تي:
(الف) ڪين معاف ڪريو
(ب) ڪين سزا ڏيو
(ج) ڪين انعام ڏيو
(د) سندن حال تي چڏي ڏيو
- ۳- اولاد کي بنا سبب روڪڻ توڪڻ، دڙڪا ڏيڻ ۽ مارڻ ڪٿڻ سان:
(الف) سندن حوصله افزائي ٿيندي آهي
(ب) سندن تربيت ٿيندي آهي
(ج) سندن عزت نفس مجروح ٿيندي آهي
(د) ڪين خوشي ٿيندي آهي
- ۴- ٻارن جي جسماني تربيت لاءِ انهن کي موقعا ڏيو:
(الف) کاڌي پيئي جا
(ب) راند روند جا
(ج) پڙهائيءَ جا
(د) ڊرامن جا

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) ٻار معصوم ۽ _____ وانگر هوندا آهن.
- (۲) اسان جا پيارا نبي ڪريم ﷺ ٻارن سان بيحد _____ ڪندا هئا.
- (۳) چوڪرن ۽ چوڪرين سان _____ سلوڪ ڪريو.
- (۴) ننڍن ٻارن جي معمولي شرارتن تي کين _____ ڪيو وڃي.

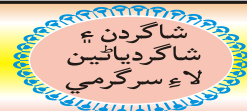
۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☒ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- جيڪڏهن طاقت هجي ته والدين اولاد جو عتيقو ڪن.	☐	☐
۲- اولاد ماءُ پيءُ لاءِ زحمت هوندي آهي.	☐	☐
۳- دوستن جي سامهون اولاد تي تنقيد ڪجي ۽ مارڻ گهرجي.	☐	☐
۴- ٻارن کي گهرن ۾ سنو ۽ پاڪيزه ماحول ڏجي.	☐	☐
۵- هر اولاد سان هڪ جهڙو سلوڪ نه ڪجي.	☐	☐

۵. ڪالمر ۱- جي لفظن کي ڪالمر ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالمر ۱	ڪالمر ۲
۱- اسلام والدين تي پنهنجي اولاد	اولاد کي اعلى تعليم ڏيارجي.
۲- اولاد والدين لاءِ	الله تعاليٰ جي طرفان وڏي نعمت آهي.
۳- ضرورت ۽ طاقت موجب	۽ سنو ماحول مهيا ڪجي.
۴- والدين کي پنهنجي سموري اولاد لاءِ	برابريءَ وارو سلوڪ رکڻ گهرجي.
۵- پنهنجي اولاد لاءِ ديني تعليم	جا حق مقرر فرمايا آهن.

شاگردن ۽ شاگردياڻين کان اولاد جي حقن تي خيالن جي ڏي وٺ ڪرائي وڃي.

(ج) اُستادن جا حق

- هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:
- استاد جي درجي ۽ خدمتن کي سمجهي بيان ڪري سگهندا.
 - استادن جي حقن کي ڄاڻي بيان ڪري سگهندا ۽ زندگيءَ ۾ عملي طور تي اهي اختيار ڪري سگهندا.
 - استاد سماج لاءِ ڪهڙيءَ طرح ڪارائتو ۽ اهميت وارو شهري ٿئي ٿو، ان ڳالهه کي سمجهي سگهندا.

تعارف: اسلام اهو واحد دين آهي، جنهن زندگيءَ جي هر معاملي ۾ رهنمائي فرمائي آهي. ان جو تعلق نجی زندگيءَ سان هجي يا سماجي زندگيءَ سان، عبادتن متعلق هجي يا اخلاقيات، يا سياسيات سان. انهن سڀني مسئلن ۾ قرآن مجيد ۽ حديث مبارڪن ۾ انهن جي وضاحت موجود آهي. استاد جنهن شعبي سان تعلق رکي ٿو، اسلام انهن کي اعلى مرتبو ڏنو آهي. ايسٽائين جو استاد کي روحاني پيءُ چيو ويو آهي. جيئن ته استاد تعليم جي پيشي سان لاڳاپيل آهي، شاگردن جي تعليمي، ۽ اخلاقي تربيت جو ذميدار آهي، انهن کي ملڪ ۽ سماج جو مفيد ۽ ڪارائتو شهري بنائڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪري ٿو. انهيءَ ڪري سماج ۾ استاد کي عزت ۽ احترام جي نظر سان ڏٺو ويندو آهي. نبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو:

إِنَّمَا بُعِثْتُ مُعَلِّمًا

”مون کي مُعَلِّم بڻائي موڪليو ويو آهي.“

اهڙيءَ طرح پاڻ سڳورن ﷺ جو ارشاد مبارڪ آهي:

الْعُلَمَاءُ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ

”عالم نبيين جا وارث آهن.“

حضرت علي رضي الله عنه فرمايو ته:

”جنهن مون کي هڪ حرف به سيکاريو، ان مون کي پنهنجو غلام بڻايو.“

حضرت لقمان پنهنجي پٽ کي نصيحت ڪندي فرمايو ته ”پنهنجي استاد جي، والدين کان به وڌيڪ عزت ۽ احترام ڪندو ڪر“.

استادن جا حق ۽ ادب:

- استاد شاگردن لاءِ روحاني پيءُ هوندو آهي، انهيءَ ڪري پيءُ وانگر سندس ادب ڪرڻ گهرجي.
 - پنهنجو آواز استاد جي آواز کان بلند نه ڪجي.
 - استاد جي حڪمن جي فرمانبرداري ڪرڻ گهرجي.
 - استاد سان ملڻ وقت سلام ۾ اڳرائي ڪجي.
 - استاد جي سامهون وڌيڪ ڪلڻ ۽ غير ضروري ڳالهين ڪرڻ کان پاسو ڪجي.
 - شاگردن جي اخلاقي تربيت کي سامهون رکندي، جيڪڏهن استاد ڌڙڪو ڏئي ته ان جي ڌڙڪي کي نرميءَ سان برداشت ڪجي.
 - ڪلاس / جماعت ۾ ڪا اهڙي حرڪت نه ڪريو، جنهن کان استاد ناراض ٿئي.
 - پنهنجن استادن جي عزت ۽ احترام ڪريو.
 - سندن ڏنل علم توهه سان ٻڌو ۽ پڙهو.
 - ڪلاس ۾ ڪا اهڙي حرڪت نه ڪجي، جنهن سان تعليمي ماحول ۽ سکيا ۾ رڪاوٽ اچي.
 - انهن سان هميشه ادب سان پيش اچجي.
- علم، ادب جو نالو آهي. انهيءَ ڪري شاگرد پنهنجي استاد جو جيترو وڌيڪ ادب ڪندڙ اوترو ئي وڌيڪ علم جي زيور سان سينگاريا. مغربي ملڪن ۾ به استاد کي اعليٰ ۽ بلند درجو ڏنو ويو آهي، پر اسلام ته استاد کي پيغمبرن سان نسبت جو جيڪو رتبو بخشيو آهي، اهو سڀني کان وڌيڪ آهي. جنهن سماج ۾ استاد جي عزت ۽ حقن جو خيال رکيو ويندو آهي، اهو سماج سدائين ترقي ڪندو آهي ۽ اتي سٺا شهري پيدا ٿيندا آهن.
- ان مان اسان کي هيءُ سبق مليو ته پنهنجن استادن جو والدين وانگر سچي دل سان محبت، ادب ۽ احترام ڪريو ۽ انهن جي فرمانبرداري ڪريو.

- اسلام اهو دين آهي، جنهن زندگيءَ جي هر شعبي ۾ رهنمائي فرمائي آهي.
- سماج ۾ استادن جو اهم مقام آهي. اهي جنهن پيشي سان لاڳاپيل آهن، اهو نهايت اعليٰ ۽ اوچو آهي.
- اسان جي پياري نبي ڪريم ﷺ جن جو فرمان آهي ته ”مون کي مُعلِّم بڻائي موڪليو ويو آهي“.
- مغربي تهذيب ۽ ثقافت ۾ به استاد کي احترام جي نظر سان ڏٺو ويندو آهي، پر اسلام جيڪو کيس رتبو بخشيو آهي، اهو سڀني کان مٿانهون آهي.
- مجلس ۾ استادن کي عزت ۽ احترام سان مٿانهون درجو ڏنو وڃي.

شاگرد ۽ شاگردياڻيون پنهنجن پنهنجن لفظن ۾ ”استادن جي ادب“ تي مضمون لکي، پنهنجن استادن کي ڏيکارين.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- مُعلِّم بابت حضور ﷺ جي حديث بيان ڪريو.
- ۲- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو استاد متعلق قول بيان ڪريو.
- ۳- استاد جي ڪن به ٽن حقن ۽ ادبن جو مختصر طور بيان ڪريو.
- ۴- سٺا شهري ڪهڙي سماج ۾ پيدا ٿيندا آهن؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمايو ته جنهن مون کي هڪ حرف به سيکاريو، ان مون کي:
- (الف) پنهنجو پيءُ بڻايو
(ب) پنهنجو غلام بڻايو
(ج) پنهنجو دوست بنايو
(د) پنهنجو دشمن بڻايو
- ۲- اسلام استاد کي جيڪو رتبو بخشيو آهي، اهو:
- (الف) انتهائي اعليٰ ۽ برتر آهي
(ب) مناسب آهي
(ج) برابريءَ وارو آهي
(د) غير مناسب آهي
- ۳- مغربي تهذيب ۽ ثقافت ۾ استاد کي ڏنو ويندو آهي:
- (الف) عام نگاهه سان
(ب) مذاق جي نگاهه سان
(ج) احترام جي نگاهه سان
(د) ڪاوڙ جي نگاهه سان
- ۴- جهڙي سماج ۾ استاد جي عزت ۽ حقن جو خيال رکيو ويندو آهي، اهو سماج هميشه:
- (الف) ترقي ناهي ڪندو
(ب) سٺا شهري پيدا ناهي ڪندو
(ج) فساد پيدا ڪندو آهي
(د) ترقي ڪندو آهي

۳. خال ڀريو:

- (۱) سماج ۾ استاد کي _____ جي نظر سان ڏٺو ويندو آهي.
- (۲) مغربي ملڪن ۾ به استاد کي اعليٰ ۽ _____ ڏٺو ويندو آهي.
- (۳) استاد سان هميشه _____ سان پيش اچڻ گهرجي.
- (۴) شاگرد پنهنجي استاد جو جيترو وڌيڪ ادب ڪندو، اوترو ئي وڌيڪ _____ جي زيور سان سينگاربو.
- (۵) اسلام استاد کي _____ سان نسبت جو رتبو بخشيو آهي.

۴. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۱	کالم-۲
۱- اسلام اهو واحد دين آهي، جنهن ۲- پنهنجو آواز استاد جي آواز کان ۳- شاگرد جيترو وڌيڪ استاد جو ادب ڪندو ۴- مغربي تهذيب ۽ ثقافت ۾ استاد کي	بلند نه ڪجي. اوترو وڌيڪ علم جي زيور سان سينگاريلو. نهايت احترام جي نظر سان ڏٺو ويندو آهي. زندگيءَ جي هر شعبي ۾ رهنمائي فرمائي آهي.

استاد صاحبن کي گهرجي ته شاگردن ۽ شاگردياڻين کي استاد جي مرتبي تي مناسب وقتن ۾ ليڪچر ڏيڻ جو اهم ڪم ڪن ته جيئن سندن ذهن ۾ استاد جو مرتبو مضبوط ٿئي.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

دمشق (شام) جي هڪ قديم يونيورسٽيءَ جو ڏيک

(د) پاڙيسرين جا حق

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- پاڙيسرين جي حقن ۽ ان جي اهميت بابت ڄاڻي ٻڌائي سگهندا.
- پاڙيسرين جي باري ۾ نبي ڪريم ﷺ جن جا ارشاد بيان ڪري سگهندا.
- پاڙيسرين سان سٺن ناتن جي اهميت لکي سگهندا.
- پاڙيسرين سان سٺي سلوڪ ڪرڻ جي باري ۾ آگاهه ٿي عمل ڪري سگهندا.

تعارف: پاڙيسرين جي باري ۾ اسلام جا حڪم نهايت واضح طور تي ٻڌايا ويا آهن. انهن سان بهتر تعلقات قائم ڪرڻ ۽ انهن جي حقن ادا ڪرڻ تي به زور ڏنو ويو آهي.

قرآن مجيد ۽ حديثن مبارڪن ۾ ڪيترن ئي هنڌن تي پاڙيسرين سان سهڻي سلوڪ سان پيش اچڻ ۽ انهن جي حقن جي خيال رکڻ جي اهميت بيان ڪئي وئي آهي. الله تعاليٰ قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ (النساء: ۳۶)

۽ الله جي عبادت ڪريو ۽ ساڻس ڪنهن شيءِ کي شريڪ نه ڪريو ۽ ماءُ پيءُ سان ۽ مٽيءَ وارن سان ۽ چورن ۽ مسڪينن ۽ مٽيءَ واري پاڙيچي ۽ ڌارئي پاڙيچي ۽ ويجهي سنگتيءَ سان چڱائي ڪريو.

پاڙيسريءَ جو مفهوم: جنهن جو گهر توهان جي گهر جي ڀرسان هجي. چوڌاري ۽ پاڙي جا گهر سڀ پاڙي

۾ شمار آهن. حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته نبي ڪريم ﷺ فرمايو:

”پاڙي جي حقن جو دائرو ساڄي کاٻي، اڳيان پٺيان چاليهن گهرن تائين وسيع هوندو آهي.“

پاڙيسريءَ جا قسم: قرآن مجيد پاڙيسرين جا ٽي قسم بيان ڪيا آهن:

(۱) مائٽ پاڙيسري (۲) اوڀرو پاڙيسري (۳) ويجهو ويهندڙ پاڙيسري.

ان جون هيٺيون صورتون آهن:

- ويجهو ويهندڙن ۾ هڪ مدرسي جا ٻه شاگرد
- هڪ سفر ۾ ساٿي
- هڪ ڪارخاني جا ٻه ملازم
- هڪ استاد جا ٻه شاگرد
- هڪ دڪان تي ٻه خريدار

اهي سڀئي پاڙيسري ۾ داخل آهن. انهن سڀني جا حق پاڙي وارن جهڙا آهن.

پاڙيسريءَ جي حقن جي اهميت: پاڙيسرين جي حقن بابت نبي ڪريم ﷺ کان ڪيترين ئي حديثون

بيان ٿيل آهن، جن مان پاڙيسرين جي حقن جي اهميت واضح ٿئي ٿي. هڪ ڀيري نبي ڪريم ﷺ جن حضرت عائشه رضی اللہ عنہا کي فرمايو ته ”جبريل عليہ السلام مون کي پاڙيسرين جي حقن بابت ايتري قدر تڪيد ڪيو آهي، جو مون کي گمان ٿيڻ لڳو ته انهن کي وراثت ۾ شامل نه ڪيو وڃي.“

اسان جا پيارا نبي ڪريم ﷺ پاڙيسرين جو ڏاڍو خيال رکندا هئا. پاڻ سڳورن ﷺ تي پيرا قسم کڻي ارشاد فرمايو ته ”اهو شخص مؤمن نه هوندو.“ صحابه سڳورن پڇيو ته ڪيراي الله جا رسول (ﷺ)؟ پاڻ سڳورن ﷺ فرمايو ته اهو شخص، جنهن جو پاڙيسري ان جي شر کان محفوظ نه هجي.

هڪ ڀيرو حضور ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو ته ”اهو شخص هرگز مؤمن نٿو ٿي سگهي، جيڪو پاڻ ته پيٽ پري کاڌو کائي پرسندس پاڙيسري بکيو رهي.“ تنهن ڪري جڏهن ”ميوا وٺو ته ڪجهه پاڙيسريءَ جي گهر موڪليو. جيڪڏهن نه موڪلي سگهيو ته انهن کي لکايو ۽ ٻارن کي ٻاهر نه ڪڍو ته جيئن پاڙيسريءَ جا ٻار ڏسي ريس نه ڪن.“

پاڙيسريءَ جا حق: اسلام پاڙيسرين جا حق ادا ڪرڻ تي ڏاڍو زور ڀريو آهي.

- پاڙيسرين جي ڏک سک ۾ شريڪ ٿي انهن جي ڏک سک ۾ برابر جا حصيدار بڻجڻو.
- پاڙيسرن جي آرام ۽ سکون جو هروقت خيال رکڻو ۽ ڪا به اهڙي ڳالهه نه ڪرڻو، جنهن سان پاڙيسريءَ کي تڪليف ڏسڻي پوي.
- جيڪڏهن پاڙيسري مدد جو حقدار هجي ته ان جي وس آهر مدد ڪرڻو.

- پاڙيسريءَ جي حقن جو پورو پورو خيال رکڻ.
 - غريب پاڙيسرين کي به برابر جو درجو ڏيو ته جيئن سندن عزت نفس مجروح نه ٿئي ۽ اهي احساس ڪمٽريءَ ۾ مبتلا نه ٿين.
 - کاڌي پيئڻي جي شين مان ڪجهه حصو پاڙيسرين وٽ موڪليندا رهڻ، ته جيئن الله تعاليٰ اسان کان راضي رهي.
- اسان کي ان مان اهو سبق مليو ته اسان به پنهنجن پاڙيسرين جو وس آهر خيال رکون. انهن کي هر قسم جي تڪليف پهچڻ نه ڏيون. انهن جي ڏک سک ۾ شريڪ ٿيون. جيترو ٿي سگهي، انهن جي امن، سکون ۽ آرام جو خال رکون، ته جيئن اسان جو پاڙو شهر ۽ سماج خوشگوار بڻجي سگهي.

- اسلام پاڙيسرين جي حقن بابت نهايت واضح هدايتون ڏنيون آهن.
- گڏ ويهندڙن ۾ هڪ مدرسي جا ٻه شاگرد، هڪ سفر جا ٻه ساٿي ۽ هڪ ڪارخاني جا ٻه ملازم ۽ هڪ استاد جا ٻه شاگرد اهي سڀ پاڙيسريءَ ۾ شامل آهن.

استاد جي نگرانيءَ ۾ شاگرد ۽ شاگردياڻون پاڙيسريءَ جي حقن تي خيالن جي ڏي وٺ ڪن.

شاگردن ۽
شاگردياڻين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
- ۱- پاڙيسري ڪنهن کي چئبو آهي؟
 - ۲- پاڙيسريءَ جي حقن بابت قرآن مجيد اسان جي ڪهڙي رهنمائي فرمائي ٿو؟
 - ۳- حضور نبي ڪريم ﷺ جي پاڙيسرين بابت ڪنهن به هڪ حديث جو ترجمو بيان ڪريو.
 - ۴- پاڙيسرين جي حقن مان ڪي به ٻه حق بيان ڪريو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

۱- پاڙيسرين سان پيش اچڻ گهرجي:

- (الف) سُني سلوڪ سان
(ب) بي رُخيءَ سان
(ج) بدسلوڪيءَ سان
(د) ڪاوڙ سان

۲- غريب پاڙيسرين کي به برابريءَ جو درجو ڏيو، ته جيئن اُهي:

- (الف) خوش رهن
(ب) احساس محروميءَ جو شڪار ٿين
(ج) پریشان ٿين
(د) ڏکي ٿين

۳- پاڙيسريءَ کي تڪليف ڏيندڙ:

- (الف) خوش رهندو آهي
(ب) جنت ۾ ويندو
(ج) مسلمان نٿو ٿي سگهي
(د) سٺو شهري بڻجندي

۳. خال پُر ڪريو:

(۱) اهو شخص هرگز مؤمن نٿو ٿي سگهي، جيڪو پاڻ ته پيٽ پري ڪاڌو کائي، پر سندس پاڙيسري _____ رهي.

(۲) نبي ڪريم ﷺ جن فرمايو ته ”پاڙيسريءَ جو دائرو اڳيان پٺيان _____ تائين وسيع هوندو آهي.“

(۳) پاڙيسريءَ جي هر ڌڪ ۽ خوشيءَ ۾ _____ ٿيڻ گهرجي.

(۴) ڪاڌي پيتي جي شين مان ڪجهه _____ پاڙيسرين وٽ موڪلڻ گهرجن.

۴. کالم ۱- جي لفظن کي کالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

کالم-۲	کالم-۱
ان جي وس آهر مدد ڪجي. جا به شاگرد اهي سڀ پاڙيسريءَ ۾ شامل آهن. تمام واضح طور بيان ڪيا ويا آهن. انهن جي ڏک ۽ سک ۾ برابر جا حصيدار بڻجڻو. ته جيئن سندس عزت نفس مجروح نه ٿئي.	۱- پاڙيسرين بابت اسلام جا احڪام ۲- پاڙيسرين جي ڏک ۽ سک ۾ شريڪ ٿي ۳- جيڪڏهن پاڙيسري مدد جو حقدار هجي ته ۴- غريب پاڙيسرين کي به برابر جو درجو ڏيو ۵- هڪ ڪارخاني جا ٻه ملازم ۽ هڪ استاد

استادن لاءِ هدايت

استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردياڻين کان وقت بوقت پڇندا رهن ته اڄ توهان ڪهڙيءَ طرح پاڙيسريءَ جا حق ادا ڪيا آهن.

هدايت جا سرچشما / مشاهير اسلام

الله تعالیٰ انسانن جي هدايت لاءِ پنهنجا نبي ۽ رسول ﷺ موڪليا، جيڪي پنهنجي پنهنجي امتن کي صحيح وات ٻڌائيندا رهيا ۽ دين جي تبليغ ڪندا رهيا. سڀني کان آخر ۾ الله تعالیٰ اسان جي آخري نبي، حضرت محمد مصطفيٰ ﷺ کي رسول بڻائي موڪليو، جيڪي سڀني انبياء جا سردار آهن. پاڻ سڳورن ﷺ جن توحيد جي ڦهلاءَ ۽ پيٽڪيل انسانيت کي صحيح وات تي آڻڻ لاءِ آخري دم تائين ڀرپور ڪوشش فرمائيندا رهيا. انهيءَ سلسلي ۾ پاڻ سڳورن ﷺ تمام گهڻيون تڪليفون ۽ مصيبتون برداشت ڪيون. حضور ﷺ جن جي محنت ۽ ڪوششن جي نتيجي ۾ سٺن ماڻهن جي جماعت تيار ٿي، جن پڻ دين جي تبليغ جي سلسلي ۾ ڀرپور ڀرو حق ادا ڪيو ۽ قربانيون ڏنيون.

صحابن سڳورن مان اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت خديجه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ۽ حضرت علي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جا نالا اسلام ۾ چمڪندڙ تارن جي حيثيت رکن ٿا. حضرت خديجه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا اها عورت آهي، جنهن سڀ کان اڳ اسلام جي دعوت کي قبول ڪيو. ٻارن ۾ حضرت علي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جي شخصيت اها آهي، جنهن سڀ کان اڳ ۾ اسلام قبول ڪرڻ ۾ گوڙ ڪئي. انهن ٻنهي شخصيتن جون اسلام جي سربلنديءَ لاءِ وڏيون خدمتون آهن.

صحابن سڳورن رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کان پوءِ دين جي تبليغ جي سلسلي ۾ اولياءِ ڪرام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ جو وڏو اهم ڪردار رهيو آهي. هنن دين کي پکيڙڻ لاءِ وڏي محنت ڪئي. سندن ڪردار ۽ گفتار ماڻهن لاءِ هدايت جي روشني بڻيو. انهن مان هڪ حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ آهي، جنهن جي هاڪ پري پري تائين پکڙيل آهي.

اهڙيءَ طرح اسلامي جرنيلن ۾ ڪجهه اهڙا ماڻهو گذريا آهن، جن جي بهادري ۽ جرئت جي نتيجي

۾ اسلام پڪڙيو ۽ اسلامي فتحون حاصل ٿيون. انهن ۾ طارق بن زياد رضي الله عنه جونالو بلندين تائين پهتل آهي. هي اهي شخصيتون آهن، جن جا ديني ڪارناما اسان لاءِ هدايت جي واٽ آهن. سندن ڪردار اسان جي لاءِ ڪاميابيءَ جو سبب آهي.

هن باب ۾ اُمُ المؤمنين حضرت خديجه رضي الله عنها، چوٿين خليفن حضرت علي رضي الله عنه، حضرت داتا گنج بخش علي هجوڙي رحمته الله عليه ۽ اندلس جي فاتح طارق بن زياد رحمته الله عليه جي شخصيتن جو ذڪر ڪيو ويو آهي.

اُمُ المؤمنين حضرت خديجه رضي الله عنها، خليفه المسلمين حضرت علي رضي الله عنه، حضرت داتا گنج بخش علي هجوڙي رحمته الله عليه ۽ جرنيل اسلام، اندلس جي فاتح طارق بن زياد رحمته الله عليه جي طرفان الله تعاليٰ جي نالي تي ڪيل ڪرڻ ۽ دين کي پڪيڙڻ جي سلسلي ۾ ڪيل خدمتن کان شاگرد ۽ شاگردياڻيون آگاهه ٿي سگهندا ۽ انهن کي هدايت جي واٽ بڻائيندي، پنهنجي عملي زندگيءَ ۾ انهن جي طريقي تي هلڻ جي پريور ڪوشش ڪندا، ته جيئن الله تعاليٰ جونالو بلند به ٿئي ۽ نيڪ سماج جي تڪميل پڻ ٿئي.

سنڌ جي مشهور تعليمي درسگاهه - سنڌ يونيورسٽي اولڊ ڪمپس - حيدرآباد

حضرت خديجه ؑ

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- حضور ﷺ جن تي سڀ کان اڳ حضرت خديجه ؑ ايمان آندو، ان بابت آگاهه ٿي سگهندا.
- اُمُ المؤمنين حضرت خديجه ؑ جي پاڪيزه زندگيءَ متعلق واقف ٿي سگهندا.
- نبي ڪريم ﷺ ۽ اسلام لاءِ حضرت خديجه ؑ جيڪي اهم خدمتون ڪيون، انهن کي بيان ڪري سگهندا.

تعارف: حضرت خديجه ؑ جي ولادت قريش جي هڪ معزز خاندان ۾ ٿي. سندن والد محترم جو نالو ”حُوَيْلِد“ آهي. پاڻ نهايت ئي نيڪ خاتون هئي. اهوئي سبب آهي، جو اسلام قبول ڪرڻ کان اڳ ئي عرب ۾ ”طاهره“ (پاڪ) جي لقب سان مشهور هئي.

ڪاروبار: اسلام قبول ڪرڻ کان اڳ حضرت خديجه ؑ جو وڏي پئماني تي واپار هو. پاڻ ماڻهن کي پنهنجو مال واپار لاءِ ڏيندي هئي. واپار لاءِ کين ڪنهن اهڙي شخص جي تلاش هئي، جيڪو ڏيتي لپيتي ۽ ڊيانٽ ۽ امانت ۾ پنهنجو مٿ پاڻ هجي.

نبي ڪريم ﷺ جن جي هاڪ انهن ڏينهن ۾ مڪه مڪرمه ۾ ”صادق“ ۽ ”امين“ جي لقب سان عام هئي. جڏهن حضرت خديجه ؑ تائين پاڻ سڳورن جي هاڪ پهتي ته پاڻ ﷺ حضور ڪريم ﷺ جن کي چورايو ته منهنجي واپار جو سامان ڪٿي شام ڏانهن وڃن. پاڻ سڳورن ﷺ اها آڇ قبول فرمائي ۽ واپاري قافلي سان سامان ڪٿي شام ڏانهن روانا ٿيا. حضرت خديجه ؑ ويندي وقت پنهنجو هڪ ٻانهو ”ميسره“ پڻ قافلي سان گڏ موڪليو. حضور ﷺ جن واپار جو سامان سٺي نفعي تي وڪڻي، واپس مڪه مڪرمه پهتا.

نڪاح: ”ميسره“ ٻانهو، جيڪو قافلي ۾ پاڻ سڳورن ﷺ سان گڏ هو، واپسيءَ تي حضور ﷺ جن جي ڊيانٽ، امانت، پاڪيزگي ۽ اعلى ڪردار جي ساراهه حضرت خديجه ؑ سان بيان ڪئي. بي بي سڳوري ﷺ اڳ ۾

ٺي نبي ڪريم ﷺ جن جي ڪردار، ديانت، شرافت ۽ اخلاق جي تعريف ٻڌي چڪي هئي، ٻانهي جون اهڙيون ڳالهيون ٻڌي اڃا به وڌيڪ متاثر ٿي. ڪافي غور ويچار کان پوءِ حضرت خديجه رضى الله عنها حضور ﷺ جن کي شاديءَ جو نياپو موڪليو، جنهن کي پاڻ سڳورن ﷺ پنهنجي چاچي حضرت ابوطالب جي مشوري کان پوءِ قبول فرمايو. پاڻ سڳورن ﷺ جن جو نڪاح حضرت ابوطالب ٺي پڙهايو. نڪاح وقت حضرت خديجه رضى الله عنها جي عمر چاليهه سال ۽ حضور ﷺ جن جي عمر مبارڪ پنجويهه سال هئي.

حضرت خديجه رضى الله عنها جو ڪردار ۽ سيرت: نڪاح کان پوءِ حضرت خديجه رضى الله عنها جي ڪردار ۽ سيرت ۾ اڃا به وڌيڪ نڪار پيدا ٿيو. بي بي سڳوري رضى الله عنها اسلام جي لاءِ پنهنجي سموري دولت ۽ جائيداد وقف ڪري ڇڏي. حضرت خديجه رضى الله عنها اسلام جي اها واحد خاتون آهي، جنهن سڀني کان اڳ اسلام قبول ڪيو. اسلام جي تبليغ جي سلسلي ۾ مڪي جي مشرڪن جا ظلم، ڏاڍ ۽ سختيون به برداشت ڪيائين ۽ ان سان گڏ هڪ سگهڙ زال جو ڪردار سهڻي طريقي سان نڀائيندي رهي. حضرت علي رضی اللہ عنہ کان روايت آهي ته مون رسول الله ﷺ جن کان ٻڌو ته:

”سڀ کان وڌيڪ عزت ۽ فضيلت واري عورت مريم بنت عمران آهي ۽ سڀ کان وڌيڪ عزت ۽ فضيلت واري عورت خديجه بنت خويلد آهي.“

قريش جڏهن نبي ڪريم ﷺ ۽ سندن خاندان جي ماڻهن کي شعب ابي طالب ۾ قيد ڪيو ۽ انهن سان بائيڪاٽ ڪيو ته انهيءَ دوران اُمّ المؤمنين حضرت خديجه رضى الله عنها نبي ڪريم ﷺ جن جو ڀرپور ساٿ ڏيڻ ۾ هر قسم جون تڪليفون برداشت ڪيون.

حضرت خديجه رضى الله عنها جي قبر مبارڪ

زال جي حيثيت ۾: حضرت خديجه رضى الله عنها جو نبي ڪريم ﷺ جن سان ساٿ تقريباً پنجويهه سالن تائين رهيو. نبوت جي ڏهين سال جڏهن حضرت خديجه رضى الله عنها جي عمر مبارڪ پنجهڻ سال ٿي، ته سندن انتقال ٿيو. انهيءَ سال پاڻ سڳورن ﷺ

جي چاچي حضرت ابوطالب جو پڻ انتقال ٿيو. انهن ٻنهي هستين جي انتقال جي ڪري پاڻ سڳورا ﷺ تمام گهڻو ڏکارا ٿيا ۽ انهيءَ سال کي ”عام الحزن“ يعني ڏک جو سال چيو ويو. حضرت خديجه رضى الله عنها جو مرتبو

اسلام ۾ وڏي حيثيت وارو هو. بي بي سڳوري رضي الله عنها جا ڪيترائي م رتبا هئڻ سان گڏوگڏ هڪ مُنفرد مرتبو اهو آهي ته نبي ڪريم ﷺ جن کي سمورو اولاد سواءِ حضرت ابراهيم رضي الله عنه جي، حضرت خديجه رضي الله عنها جي پيٽ مبارڪ مان ٿيو.

اسان کي ان مان اهو سبق مليو ته دين اسلام جي ترقي ۽ ڦهلاءَ لاءِ الله تعاليٰ جي نالي کي بلند ڪرڻ جي سلسلي ۾ جيڪڏهن مصيبتون ۽ تڪليفون اچن ته انهن کي حوصلي سان برداشت ڪندار هون ۽ انهن تي صبر ڪريون ۽ اسلام جي وات ۾ اسان هر شيءِ قربان ڪرڻ لاءِ تيار ٿيون. ان ۾ ئي اسان جي دنياوي ۽ آخرت جي ڪاميابي آهي.

- اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت خديجه رضي الله عنها جو تعلق قريش جي هڪ معزز خاندان سان هو. اسلام آڻڻ کان اڳ پاڻ ”طاهره“ جي لقب سان مشهور هيون.
- حضرت خديجه رضي الله عنها جو اسلام کان اڳ وڏي پيماني تي واپاري ڪاروبار هو.
- حضور ﷺ جن جي ديانت، صداقت ۽ امانت جي هاڪ مڪه مڪرمه ۾ عام هئي. جڏهن اها هاڪ بيبي صاحبه رضي الله عنها تائين پهتي ته هن نبي ڪريم ﷺ جن کي نڪاح جو نياپو ڪيو. جنهن کي پاڻ سڳورن رضي الله عنهم جن قبول فرمايو.
- نڪاح وقت حضور ﷺ جن جي عمر مبارڪ پنجويهه سال ۽ حضرت خديجه رضي الله عنها جي عمر چاليهه سال هئي.
- اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت خديجه رضي الله عنها پنهنجي سموري دولت اسلام لاءِ وقف ڪري ڇڏي.
- حضرت محمد ﷺ جو سمورو اولاد حضرت ابراهيم رضي الله عنه کان سواءِ حضرت خديجه رضي الله عنها جي پيٽ مبارڪ مان ٿيو.

غار حراء مان نبوت کان پوءِ پاڻ سڳورا رضي الله عنها پنهنجي گهر آيا ۽ پنهنجي پريشاني ظاهر فرمايائون. انهيءَ موقعي تي حضرت خديجه رضي الله عنها ڪهڙن لفظن ۾ حضور ﷺ کي تسلي ڏني؟ سيرت جي ڪنهن معتبر ڪتاب جو مطالعو ڪريو ۽ حضرت خديجه رضي الله عنها جا اهي لفظ پنهنجي ڪاپين ۾ لکي پنهنجن استادن کي ڏيکارو.

شاگردن ۽
شاگردياتين
لاءِ سرگرمي

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضرت خديجه رضي الله عنها جو خانداني پسمنظر بيان ڪريو.
- ۲- حضرت خديجه رضي الله عنها کي پنهنجي واپاري معاملن لاءِ ڪهڙي قسم جي شخص جي ضرورت هئي؟
- ۳- حضرت خديجه رضي الله عنها جو ڪردار اسلام جي خدمت جي حوالي سان ڪيئن رهيو؟
- ۴- حضرت علي رضي الله عنه حضور ﷺ کان اُمُ المؤمنين حضرت خديجه رضي الله عنها بابت ڪهڙي حديث مبارڪ پڙهي؟

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- ”ميسره“ نالي شخص حضرت خديجه رضي الله عنها جو هو:

(الف) ڀاءُ	(ب) پاڙيسري
(ج) ٻانهو	(د) مائٽ
- ۲- حضرت خديجه رضي الله عنها جون ڪا پڙهايو:

(الف) حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه	(ب) حضرت حمزه رضي الله عنه
(ج) حضرت ابوطالب	(د) حضرت عباس رضي الله عنه
- ۳- حضرت خديجه رضي الله عنها جي انتقال وقت عمر هئي:

(الف) ۵۵ سال	(ب) ۶۵ سال
(ج) ۷۰ سال	(د) ۷۵ سال
- ۴- حضور ﷺ جو سمورو اولاد حضرت خديجه رضي الله عنها مان ٿيو، سواءِ:

(الف) حضرت فاطمه رضي الله عنها جي	(ب) حضرت قاسم رضي الله عنه جي
(ج) حضرت ابراهيم رضي الله عنه جي	(د) حضرت رقيه رضي الله عنها جي

۳. خال ڀريو:

- (۱) اسلام قبول ڪرڻ کان اڳ حضرت خديجه رضي الله عنها _____ جي لقب سان مشهور هئي.
- (۲) اُمُ المؤمنین حضرت خديجه رضي الله عنها جي والد جو نالو _____ هو.
- (۳) حضور ﷺ جن حضرت خديجه رضي الله عنها جي واپار جو سامان کڻي _____ ملڪ ويا هئا.
- (۴) حضرت خديجه رضي الله عنها سان نڪاح وقت حضور ﷺ جن جي عمر مبارڪ _____ هئي.

۴. صحيح ڄمڻ جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻ جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جُملا
☐	☐	۱- حضرت خديجه رضي الله عنها جي والد محترم جو نالو ”خويلد“ آهي.
☐	☐	۲- حضرت خديجه رضي الله عنها ”صديقه“ جي لقب سان مشهور هيون.
☐	☐	۳- حضرت خديجه رضي الله عنها ۽ حضرت ابوطالب جي وفات واري سال کي ”عام الحزن“ چئبو آهي
☐	☐	۴- نڪاح جي وقت حضرت خديجه رضي الله عنها جي عمر ۲۵ سال ۽ حضور ﷺ جن جي عمر مبارڪ ۴۰ سال هئي.
☐	☐	۵- حضرت خديجه رضي الله عنها جو انتقال پنجهن سالن جي عمر ۾ ٿيو.

استادن لاءِ هدايت

استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردياڻين کي اُمُ المؤمنین حضرت خديجه رضي الله عنها جي فضيلتن بابت جيڪي حديثون مبارڪ آيون آهن، انهن کان آگاهه ڪن.

حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي خانداني نسبت کان آگاهه ٿي بيان ڪري سگهندا.
- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي اسلام لاءِ ڪيل مختلف خدمتن کي لکي سگهندا ۽ پنهنجي زندگيءَ لاءِ هدايت جي واٽ بنائي سگهندا

تعارف: اسلام کي پنهنجي بيمثال ڪوششن ۽ لازوال ڪردار سان روشن ڪندڙن ۾ خليفه المسلمين حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو نالو اسلام جي روشن تارن ۾ نمايان درجور کي ٿو. سندن نالو ”علي“ ڪنيت ”ابوالحسن“ ۽ ”ابوتراب“ هئي. حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي والد جو نالو حضرت ابوطالب ۽ والده ماجده جو نالو ”فاطمه بنت اسد“ هو. والده سندن لقب ”حيدر“ رکيو هو.

نبوت جي اعلان وقت جڏهن حضرت علي (رضي الله عنه) جي عمر صرف ڏهه سال هئي ته پاڻ (صلي الله عليه وسلم) نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) جن جي اعلان نبوت جي تصديق ڪئي. ٻارن ۾ سڀ کان اڳ حضرت علي (رضي الله عنه) اسلام قبول ڪيو ۽ ننڍي عمر هئڻ جي باوجود نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) جن لاءِ حق جي ڦهلاءَ جي سلسلي ۾ سندن ساٿ نڀائڻ جو ارادو ڪيو.

هجرت: قریش جي ظلم ۽ ڏاڍا اسلام جي تبليغ ۾ رندڪ وجهڻ جي ڪري نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) جن مسلمانن کي مديني ڏانهن هجرت ڪرڻ جو حڪم ڏنو. مسلمان ٿورا ٿورا ٿي هجرت ڪندا رهيا. جڏهن نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) پاڻ هجرت جو ارادو فرمايو ته اهي امانتون، جيڪي مڪي وارن پاڻ سڳورن (صلي الله عليه وسلم) جن وٽ رڪريون هيون، حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) جي حوالي ڪيون ۽ فرمايائون ته ”انهن امانتن کي سندن اصل مالڪن تائين واپس ڪري، مديني هليا اچجو.“ نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) جن حضرت ابوبڪر صديق (رضي الله عنه) سان گڏ مديني ڏانهن روانا ٿيا. حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) نبي ڪريم جن جي بستري مبارڪ تي سمهي پيا. مڪي جي ڪافرن رات جو حضور (صلي الله عليه وسلم) جن جي گهر جو گهيرو ڪيو هو. صبح جي وقت جڏهن کين رسول الله (صلي الله عليه وسلم) جن جي هجرت جي خبر پئي ته مايوس ۽ نااميد ٿي واپس موٽي ويا.

حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) وڌيڪ ٽي ڏينهن مڪي ۾ ترسيا ۽ حضور (صلي الله عليه وسلم) جن جي حڪم موجب سڀئي امانتون مالڪن کي موٽائي، مديني ڏانهن هجرت لاءِ روانا ٿيا ۽ ”قباء“ جي جاءِ تي حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) جن حضور نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) جن سان اچي مليا.

غزون ۾ شرڪت: حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) جي بهادريءَ جي هاڪ پري پري تائين پهتل هئي. پاڻ (صلي الله عليه وسلم) جڏهن ڪنهن مشرڪ جي مقابلي ۾ جنگ جي ميدان ۾ ايندا هئا ته دشمن ڊڄي يا ته پڄي ويندو هو يا سندن هٿان قتل ٿي ويندو هو. جيئن غزوه خيبر ۾ مشهور يهودي پهلوڻ ”مرح“ کي قتل ڪيائون ۽ خيبر جو قلعو فتح ٿي ويو. حضور (صلي الله عليه وسلم) جن جي حڪم سان غزوه تبوك کان سواءِ سڀني غزون ۾ پاڻ بهادريءَ جا بيمثال ڪارناما ڏيکاريا جن مشهور غزون ۾ شرڪت فرمايائون انهن ۾ غزوه بدر، غزوه احد، غزوه خندق، غزوه خيبر ۽ غزوه حنين شامل آهن.

حضرت فاطمه سان نڪاح: نبي ڪريم (صلي الله عليه وسلم) پنهنجي سڀ کان پياري نياڻي حضرت فاطمه (صلي الله عليه وسلم) جو نڪاح حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) سان ڪيو. جڏهن شاديءَ جون تياريون ٿيڻ لڳيون ته حضور (صلي الله عليه وسلم) جن حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) کان پڇيو ته ”اي علي! توو هن وقت ڪهڙي شيءِ موجود آهي؟“ حضرت علي (صلي الله عليه وسلم) جواب ڏنو ته اي الله جا رسول! مون وٽ هن وقت هڪ گهوڙو ۽ هڪ زره آهي.“ پاڻ سڳورن (صلي الله عليه وسلم) فرمايو ته ”زره وڪڻي اچ.“

حضرت علي رضي الله عنه زرهه وڪڍي شاديءَ لاءِ ضروري سامان ورتو. رسول ڪريم صلي الله عليه وسلم جن پنهنجي ڌيءَ جو نڪاح پاڻ پڙهيو ۽ گهڻين دعائن سان کين رخصت ڪيائون.

خلافت: تئين خليفن حضرت عثمان غني رضي الله عنه جي باعين هٿان شهادت کان پوءِ مديني منوره ۽ مڪي مڪرمه ۾ انتهائي بدامني، بدنظمي ۽ فڙڦوڙ پکڙجي وئي. تن ڏينهن تائين ڪنهن خليفن جي چونڊ نه ٿي سگهي. هر طرف باغي گهمي رهيا هئا. صحابن سڳورن حضرت علي رضي الله عنه کي درخواست ڪئي ته توهان خلافت جون ذميداريون سنڀاليو. پر پاڻ رضي الله عنه انڪار ڪيائون. نيٺ انصارين ۽ مهاجرن ٻنهي جي بيحد اصرار تي انهيءَ ذميداريءَ کي قبول ڪيائون. حضرت علي رضي الله عنه سنه ۳۵ هـ ۾ خلافت جون ذميداريون سنڀاليون. مسجد نبوي ۾ سڀني مسلمانن سندن هٿ تي بيعت ڪئي. حضرت علي رضي الله عنه حڪومت جي سڀني شعبن ۾ بنيادي تبديليون ۽ سڌارا ڪيا. حضرت علي رضي الله عنه خلفاء راشدين ۾ اهي پهريان خليفه آهن، جن فسادين جي حالتن کي ڏسندي مدينه منوره جي تقص کي نظر ۾ رکندي، دارالخلافة مديني منوره مان تبديل ڪري ڪوفي منتقل ڪيو.

شهادت: خليفه المسلمين حضرت علي رضي الله عنه انصاف ۽ بهترين انتظام سان گڏوگڏ حڪومتي معاملن سنڀالڻ ۾ وڏي ڪارڪردگيءَ جو مظاهرو ڪري رهيا هئا. اڃا کين خلافت سنڀاليندي صرف چار سال ۽ نومهينا گذريا هئا ته هڪ بدبخت خارجي عبدالرحمن بن ملجم فجر جي نماز لاءِ مسجد ڏانهن ويندي وقت رستي ۾ هڪ زهريلي تلوار سان مٿن وار ڪيو. جنهن سان پاڻ رضي الله عنه زخمي ٿي پيا ۽ تئين ڏينهن ۲۱ رمضان المبارڪ سنه ۴۰ هـ ۾ پنهنجي رب سان وڃي مليا ۽ شهادت جو مرتبو ماڻيائون.

اولاد: حضرت علي رضي الله عنه کي حضرت فاطمه رضي الله عنها مان هي اولاد ٿيو:

- حضرت حسن رضي الله عنه
- حضرت حسين رضي الله عنه
- حضرت محسن رضي الله عنه
- حضرت زينب ڪبرى رضي الله عنها
- حضرت ام ڪلثوم رضي الله عنها

حضرت فاطمه رضي الله عنها جي وصال کان پوءِ حضرت علي رضي الله عنه ڪيتريون ئي شاديون ڪيون، جن مان ٻن کين بيشمار اولاد پيدا ٿيو.

حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جون خاص فضيلتون:

- جڏهن حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ ننڍا هئا ته حضور ﷺ جن سندن پرورش جو ذميو پنهنجي هٿ ۾ کنيو. انهيءَ وقت کان پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ برابر حضور ﷺ جن جي مهربانيءَ جي چانو هيٺ تربيت حاصل ڪندا رهيا.
- حضور ﷺ جن جي پرورش ۽ تربيت جي ڪري حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي فطرت سنورجي چڪي هئي. انهيءَ ڪري حضور ﷺ جن کي نبوت ملڻ کان پوءِ ٻئي ڏينهن پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضور ﷺ جن وٽ حاضر ٿي اسلام قبوليائون. ان وقت سندن عمر مبارڪ ڏهه سال هئي.
- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي عمر مشڪل سان چوڏهن پندرهن سال هئي. ان وقت حضور ﷺ اسلام جي تبليغ جي ڪوشش فرمائي ۽ خاندان جي ماڻهن کي گڏ ڪيائون ۽ کاڌي جي دعوت جو بندوبست فرمايائون. ان دعوت ۾ خاندان جا چاليهه ماڻهو شريڪ هئا. جڏهن ماڻهو کاڌي مان فارغ ٿيا ته حضور ﷺ جن اُتي بيهي ٿي پيرا فرمايو ”اي عبدالمطلب جا اولاد! الله تعالیٰ جو قسم! آءٌ توهان کي دنيا ۽ آخرت جي بهترين نعمت پيش ڪريان ٿو. ٻڌايو ته توهان مان ڪير ان شرط تي منهنجو ساٿ ڏيندو ته اهو منهنجو مددگار بڻبو.“ پاڻ سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي انهيءَ ڳالهه تي سڀئي خاموش رهيا. ٿيئي پيرا صرف حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو آواز بلند ٿيو ته ”آءٌ توهان جو مددگار بڻجندس.“
- جڏهن حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي عمر ٻاويهه سال هئي ته حضور ﷺ جن کي الله تعالیٰ جي طرفان هجرت جو حڪم ٿيو. پاڻ سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي بستري مبارڪ تي حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي آرام ڪرڻ جو حڪم فرمايو. هي نوجوان خطري جي حالت ۾ نهايت آرام ۽ سکون سان اڳهور نند ۾ ستور هيو. صبح ٿيندي ئي مشرڪ ناپاڪ ارادي سان اندر آيا ۽ اهو ڏسي حيرت ۾ پئجي ويا ته پاڻ سڳورن رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي بدران سندن هڪ جانثار پنهنجي آقا جي حڪم تي قربان ٿيڻ لاءِ ستو پيو آهي. ان وقت مشرڪ ڏاڍو ڪاوڙيا ۽ حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي ڇڏي حضور ﷺ جن جي ڳولها ۾ روانا ٿيا.
- صلح حديبيه جي موقعي تي حضور ﷺ جن حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي معاهدو لکڻ لاءِ حڪم فرمايو. حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ دستور موجب ”هَذَا مَا قَاضَى مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ“ (هي اهو دستاويز آهي، جنهن جي نڪتن تي

محمد رسول الله ﷺ اتفاق ڪيو آهي) جي لفظن سان شروعات ڪئي. مشرڪن انهن لفظن تي اعتراض ڪيو ۽ چيو ته جيڪڏهن اسين محمد (ﷺ) کي ”الله جو رسول“ مڃيون ها ته پوءِ جهيڙو ئي ختم هجي ها. پاڻ سڳورن ﷺ انهن لفظن کي ڏاهڻ جو حڪم فرمايو. پر حضرت علي (رضي الله عنه) جي اسلامي غيرت اهو برداشت نه ڪيو ۽ عرض ڪيائين ته ”الله تعاليٰ جو قسم! آءٌ ان کي نه ڏاهي سگهندس“. انهيءَ ڪري پاڻ سڳورن ﷺ جن پنهنجي هٿن مبارڪن سان انهن لفظن کي ڏاهيو ۽ ان کان پوءِ معاهدي ۾ ”محمد بن عبدالله“ لکيو ويو.

- سنه ۹ هـ ۾ حضور ﷺ جن تبوك جو ارادو فرمايو ته حضرت علي (رضي الله عنه) کي اهل بيت جي حفاظت لاءِ مديني منوره ۾ رهڻ جو حڪم ڏنائون. حضرت علي (رضي الله عنه) کي جهاد ۾ شرڪت کان محروميءَ جو ڏک ٿيو. پنهنجي جهانن جي سردار نبي ڪريم ﷺ جن کي جڏهن اها خبر پئي ته ڏک ختم ڪرڻ لاءِ خاتم النبيين حضرت محمد ﷺ جن فرمايو: ”اي علي! ڇا تون اها ڳالهه پسند ڪندي ته مون وٽ تنهنجو مرتبو اهو هجي، جيڪو هارون جو موسيٰ وٽ هو“.

اسان کي ان مان اهو سبق مليو ته حقيقي ڪاميابي آخرت جي ڪاميابي آهي. دنيا جي زندگي عارضي زندگي آهي. اسان کي گهرجي ته خليفه المسلمين حضرت علي (رضي الله عنه) جي نقش قدم تي هلندي، دين اسلام جي خدمت لاءِ هميشه ڪوشش ڪندا رهون، ته جيئن الله تعاليٰ اسان تي راضي ٿئي ۽ بنهي جهانن جون پيلايون نصيب فرمائي.

- خليفه المسلمين حضرت علي (رضي الله عنه) جو نالو ”علي“ ڪنيت ”ابوالحسن“ ۽ ”ابوتراب“ هئي. سندن والد جو نالو ابوطالب ۽ والده جو نالو فاطمه بنت اسد هو. جڏهن ته لقب ”حيدر“ هو.
- حضرت علي (رضي الله عنه) جي عمر صرف ڏهه سال هئي ته پاڻ نبوت جي اعلان جي تصديق فرمايائون. ٻارن ۾ سڀ کان اڳ حضرت علي (رضي الله عنه) جن ايمان آندو.
- جڏهن حضور ﷺ جن هجرت جو ارادو فرمايو ته اهي امانتون، جيڪي مڪي وارن حضور ﷺ جن وٽ رڪريون هيون، حضرت علي (رضي الله عنه) جي حوالي ڪيون ۽ فرمايائون ته انهن امانتن کي اصل مالڪن جي حوالي ڪري مديني ڏانهن هليا اچجو. حضرت علي (رضي الله عنه) سڀئي امانتون مالڪن جي حوالي ڪري مديني ڏانهن روانا ٿيا ۽ ”قبا“ هنڌ تي حضور ﷺ جن سان وڃي مليا.

- حضرت علي عليه السلام غزوہ تبوک کان سواءِ سڀني غزون ۾ پاڻ سڳورن عليه السلام جن سان گڏ شريڪ رهيا.
- حضرت علي عليه السلام جي شادي حضور عليه السلام جن جي سڀ کان ننڍي ڌيءُ، جنت جي عورتن جي سردار حضرت فاطمه عليها السلام سان ٿي.
- حضرت عثمان عليه السلام جي شهادت کان پوءِ خلافت جي واڳ حضرت علي عليه السلام جن سنڀالي. پاڻ عليه السلام صرف چار سال ۽ نومهينا خلافت هلائي سگهيا.

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:
 - 1- حضرت علي عليه السلام جي خاندان ۽ ننڍپڻ بابت توهان ڇا ٿا ڄاڻو؟
 - 2- نبي ڪريم عليه السلام جن جڏهن نبوت جو اعلان ڪيو ته ان وقت حضرت علي عليه السلام جي عمر ڪيتري هئي؟
 - 3- حضرت علي عليه السلام دارالخلافت مديني منوره مان تبديل ڪري ڪوفي ڇو منتقل ڪيو؟
 - 4- حضرت علي عليه السلام جي شهادت جو واقعو بيان ڪريو.
2. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:
 - 1- حضرت علي عليه السلام سڀني غزون ۾ شريڪ ٿيا سواءِ:

(الف) غزوہ خندق جي	(ب) خزوه أحد جي
(ج) غزوہ خيبر جي	(د) غزوہ تبوک جي

۲- صبح جي وقت جڏهن ڪافرن کي حضور ﷺ جي هجرت جي خبر پئي ته:

- (الف) اُهي ڏاڍا خوش ٿيا
(ب) اهي ڏاڍا مايوس ٿيا
(ج) اُهي ڏاڍا ڪاوڙيا
(د) اُهي ڏاڍا ڊٻا

۳- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ زره وڪڻي ضروري سامان ورتو:

- (الف) گذر سفر جي لاءِ
(ب) سفر تي وڃڻ لاءِ
(ج) مهماني ڪرڻ لاءِ
(د) شاديءَ جي لاءِ

۴- حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ خلافت جي واڳ سنڀالي:

- (الف) سنه ۲۵ هـ ۾
(ب) سنه ۳۰ هـ ۾
(ج) سنه ۳۵ هـ ۾
(د) سنه ۴۰ هـ ۾

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي ڪنيتن مان هڪ ڪنيت _____ هئي.
(۲) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ غزوه خيبر ۾ مشهور يهودي پهلوان _____ کي قتل ڪيو.
(۳) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي شاديءَ جو ضروري سامان وٺڻ لاءِ پنهنجي _____ وڪيائين.
(۴) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ خلافت جي واڳ _____ تائين سنڀالي.
(۵) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ حالتن کي سامهون رکندي دارالخلافت _____ مان تبديل ڪري ڪوفي منتقل ڪيو.
(۶) حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو نڪاح _____ پاڻ پڙهايو.

۴. صحيح جملن جي سامهون ☒ ۽ غلط جملن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- ٻارن ۾ سڀ کان اڳ حضرت علي رضي الله عنه اسلام قبول ڪيو.	☐	☐
۲- حضرت علي رضي الله عنه غزوه تبوك ۾ شريڪ ٿيا هئا.	☐	☐
۳- حضرت علي رضي الله عنه حضور ﷺ جن جي حڪم جي تابعداري ڪندي سڀئي امانتون مالڪن کي موٽائي ڏنيون.	☐	☐
۴- جڏهن حضرت علي رضي الله عنه عمر جا ننڍا هئا ته سندن پرورش حضرت عباس رضي الله عنه ڪئي.	☐	☐
۵- حضرت علي رضي الله عنه جي شهادت ۲۱ شعبان سنه ۴۰ هه ۾ ٿي.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- حضرت علي رضي الله عنه جو نالو ”علي“ ڪنيت	حضرت علي رضي الله عنه قبول ڪيو.
۲- حضرت علي رضي الله عنه کي سنه ۴۰ هه	نڪاح حضرت علي رضي الله عنه سان ڪيو.
۳- ٻارن ۾ سڀ کان اڳ اسلام	حضور ﷺ جن سان ”قبا“ جاءِ ٿي مليا.
۴- حضرت علي رضي الله عنه امانتون واپس ڪري	۾ شهيد ڪيو ويو.
۵- رسول ڪريم ﷺ جن حضرت فاطمه رضي الله عنها جو	”ابوالحسن“ ۽ ”ابوتراب“ هئي.

استادن لاءِ هدايت

شاگردن ۽ شاگردياتين کي حضرت علي رضي الله عنه جي اولاد بابت مختصر حالتن کان واقف ڪريو.

حضرت داتا گنج بخش علي هجویری رحمۃ اللہ علیہ

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته اُهي:

- حضرت داتا گنج بخش علي هجویری رحمۃ اللہ علیہ جي شخصيت کان واقف ٿي ٻڌائي سگهندا.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ دين جي سلسلي ۾ جيڪي ڪوششون فرمايون، انهن بابت بحث ڪري سگهندا.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي زندگيءَ جي اهم واقعن ۽ ڪتابن بابت لکي سگهندا.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي عملي زندگيءَ کي وات جي روشني بنائيندي پنهي جهانن جي ڪاميابيءَ لاءِ عملي ڪوشش ڪندا.

حضور اڪرم ﷺ جن جي نبوت واري سلسلي جي اختتام کان پوءِ ماڻهن جي رهنمائي ۽ دين اسلام جي تبليغ لاءِ نيڪ ۽ صالح هستيون پيدا ٿيون، جن پوري زندگي نيڪين کي پکيڙڻ ۽ برائين کان روڪڻ لاءِ وقف ڪري ڇڏي. اهڙن ماڻهن جي زندگيءَ جو مقصد الله تعاليٰ جي مخلوق جي بهتري ۽ دين اسلام جي تبليغ ۽ ڦهلاءُ هو.

اهڙين ئي نيڪ هستين ۾ حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو شمار ٿئي ٿو، جن پنهنجي نيڪ ڪمن ۽ دين جي تبليغ ذريعي اسلام جي پيغام کي عام ماڻهن تائين پهچايو.

تعارف: پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو ”علي“ ۽ والد جو نالو عثمان هو. سندن ولادت افغانستان جي علائقي ”هجوير“ ۾ سنہ ۴۰۰ھ بمطابق ۱۰۰۹ع ۾ ٿي. انهيءَ سبب جي ڪري پاڻ رحمۃ اللہ علیہ کي ”هجويري“ چئجي ٿو. دينداري ۽ ماڻهن جي خدمت ڪرڻ ۽ امن جو پيغام پهچائڻ ڪري سندن هاڪ پري پري تائين پهچي چڪي هئي. مختلف علائقن مان ڪيترائي ماڻهو هن وٽ اچڻ لڳا. هن وٽ ويهي ايمان، الله تعاليٰ جي ذڪر ۽ اخلاق جي سکيا حاصل ڪري پنهنجي روح کي سکون پهچائيندا هئا، ڇڻ ته انهن کي ڪو خزانو مليو هجي. انهيءَ ڪري پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جو لقب ”گنج بخش“ يعني روحاني خزانو بخشيندڙ مشهور ٿيو.

تعليم ۽ تربيت: حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ کي ننڍپڻ کان ئي علم حاصل ڪرڻ جو ڏاڍو شوق هو. ان مقصد لاءِ پاڻ ڏورانهن علائقن ۽ مختلف ملڪن جو چاليهن سالن تائين سفر ڪيائون. سفر دوران مختلف عالمن ۽ دين جي بزرگن سان ملاقاتون ڪيائون. انهن کان علمي فيض ۽ نفس جي پاڪائي حاصل ڪيائون ۽ انهن کان ديني ۽ روحاني تربيت حاصل ڪيائون.

دين جي تبليغ: حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي علمي ۽ روحاني تربيت مڪمل ڪرڻ کان پوءِ لاهور آيا. لاهور ايندي ئي دين جي تبليغ ۾ مصروف ٿي ويا. پتڪيل ماڻهن جي اصلاح ۽ رهنمائي ڪرڻ لڳا. سندن ڪوششن جي ڪري هزارين غيرمسلمن سندن هٿ مبارڪ تي اسلام قبول ڪيو. حضرت داتا گنج بخش اجائي شهرت ۽ ڏيکاءِ جي سخت خلاف هئا. دين تي سختيءَ سان پابند رهندا هئا. وقت جا بادشاهه به سندن دربار ۾ حاضر ٿيندا هئا.

هڪ ڀيرو هڪ شخص سندن خدمت ۾ حاضر ٿيو. گچ وقت خدمت ۾ رهڻ کان پوءِ جڏهن سندن ڪابه ڪرامت نه ڏسي سگهيو ته مايوس ٿي واپس وڃڻ لڳو. حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ کانئس پڇيو ته واپس ڇو وڃي رهيو آهين؟ هن شخص چيو حضرت! آءٌ ته اوهان وٽ مريد ٿيڻ لاءِ آيو هئس، مگر جيئن ٻين ولين سڳورن عليه السلام کان ڪرامتون ظاهر ٿينديون آهن، ائين توهان جي ڪا ڪرامت نه ڏسي، مايوس ٿي واپس وڃي رهيو آهيان. ان شخص جي ڳالهه ٻڌي پاڻ کيس فرمايو: ڀلا اهو ٻڌاء ته تون ايترو وقت مون وٽ رهيو آهين، ڪڏهن ڪوبه ڪم حضور ﷺ جن جي سنت مبارڪه جي خلاف ٿيندي ڏٺو اٿئي؟ هن چيو ته هرگز نه. حضرت

داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جواب ڏنو: ”ادا! سڀ کان وڏي ڪرامت ته اها آهي جو الله تعالیٰ ۽ حضور صلی اللہ علیہ وسلم جي حکمن ۽ سنت نبویه جي خلاف ورزي نه ٿئي.“

ننڍي کنڊ جون نامياريون شخصيتون ۽ ولي سڳورا رحمۃ اللہ علیہ سندن مزار تي مغفرت جي دعا لاءِ حاضر ٿيندا آهن. حضرت خواجه معين الدين چشتي رحمۃ اللہ علیہ جنهن جو شمار ننڍي کنڊ جي مشهور ولين ۾ ٿئي ٿو، اهو به حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي مزار تي مغفرت جي لاءِ حاضر ٿيا هئا. جڏهن حضرت خواجه معين الدين چشتي واپس وڃڻ لڳا ته پنهنجي عقيدت جو اظهار ڪندي هيءُ شعر پڙهيائون، جيڪو اڄ به تمام گهڻو مشهور آهي ۽ داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي مزار تي پڻ لکيل آهي:

”گنج بخش فيضِ عالم، مظهرِ نورِ خدا
ناقصاں را پيرِ کامل، کمالاں را رهنما“

ترجمو: دنيا وارن کي فيض جو خزانو بخشيندڙ، الله تعالیٰ جي نور جي ظاهر ٿيڻ جو هنڌ، ناقص ماڻهن لاءِ وڏو رهنما ۽ ڪامل ماڻهن کي وات ڏيکاريندڙ.

تصنيف: حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ مختلف موضوعن تي ڪيترائي ڪتاب لکيا آهن جيئن: منهاج الدين، الرعاية لحقوق الله، ڪتاب البيان لاهل العيان وغيره، پر تصوف جي موضوع تي فارسيءَ ۾ سندن لکيل مشهور ڪتاب ”كشف المحجوب“ وڏي مشهوري حاصل ڪئي آهي. هن ڪتاب ۾ اخلاقيات جي تعليم پڻ موجود آهي. هن ڪتاب جو دنيا جي بيشمار ٻولين ۾ ترجمو ٿي چڪو آهي.

داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي قبر مبارڪ

انتقال: حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو انتقال سنہ ۶۶۳ھ بمطابق ۱۰۷۲ع ۾ ٿيو.

ان مان اسان کي اهو سبق مليو ته بزرگن ۽ الله جي ولين دين جي خدمت ۽ سربلنديءَ لاءِ ڪهڙيءَ طرح پنهنجي زندگيءَ ۾ تڪليفون برداشت ڪيون آهن. ايسٽائين جوان مقصد لاءِ انهن کي پنهنجو وطن به ڇڏڻو پيو. اسان

کي به گهرجي ته اسپين به دين اسلام جي سريلندي ۽ خدمت لاءِ هميشه محنت ۽ ڪوشش ڪندا رهون ته جيئن
پنهني جهانن جي ڪاميابي حاصل ٿئي.

- حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رحمۃ اللہ علیہ جو شمار انهن هستين ۾ ٿئي ٿو جن پنهنجن نيڪ عملن ۽ دين جي تبليغ جي ذريعي امن جي پيغام کي ماڻهن تائين پهچايو.
- سندن نالو ”علي“ ۽ والد جو نالو ”عثمان“ هو.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي ولادت افغانستان جي علائقي ”هجوير“ ۾ سنہ ۴۰۰ھ بمطابق ۱۰۰۹ع ۾ ٿي. هجوير علائقي ۾ ڄمڻ سبب پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جو لقب ”هجويري“ مشهور ٿيو.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ علم حاصل ڪرڻ لاءِ ڏورانهن ملڪن ۽ مختلف علائقن جو سفر ڪيو.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ لاهور به آيا.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ مختلف موضوعن تي ڪيترائي ڪتاب لکيا آهن، پر تصوف جي موضوع تي سندن لکيل ڪتاب ”كشف المحجوب“ وڏي مشهوري ماڻي آهي.
- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو انتقال سنہ ۴۶۳ھ بمطابق ۱۰۷۲ع ۾ ٿيو. سندن مزار لاهور ۾ آهي.

شاگرد ۽ شاگردياتيون مختصر طور تي حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي
سوانح حيات پنهنجي ڪاپي تي لکن.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ ڪڏهن ۽ ڪٿي پيدا ٿيو؟
- ۲- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو ۽ سندس والد جو نالو ڇا هو؟
- ۳- ”گنج بخش“ مان ڇا مراد آهي؟
- ۴- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي ڪنهن به هڪ ڪتاب جو نالو پڌايو.

۲. صحيح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو اصل نالو هو:
 - (الف) عمر
 - (ب) عبدالله
 - (ج) عثمان
 - (د) علي
- ۲- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي علمي ۽ روحاني تربيت مڪمل ڪرڻ کان پوءِ:
 - (الف) سيالڪوٽ ويا
 - (ب) گجراتوالا ويا
 - (ج) لاهور ويا
 - (د) راولپنڊي ويا
- ۳- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ لاهور ايندي ئي:
 - (الف) تعليم پرائڻ ۾ مصروف ٿي ويا
 - (ب) تعليم ڏيڻ ۾ مصروف ٿي ويا
 - (ج) دين جي تبليغ ۾ مصروف ٿي ويا
 - (د) دنيا حاصل ڪرڻ ۾ مصروف ٿي ويا

۳. خال ڀريو:

- (۱) داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ علم حاصل ڪرڻ لاءِ مختلف ملڪن جو _____ سال سفر ڪيو.
- (۲) حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو انتقال _____ بمطابق _____ ۾ ٿيو.
- (۳) هزارين غيرمسلمن پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جي هٿ مبارڪ تي _____ قبول ڪيو.
- (۴) حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جو فارسي زبان ۾ لکيل ڪتاب _____ جي موضوع تي آهي.

۴. صحيح ڄمڻ جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻ جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- داتا گنج بخش جو اصل نالو ”عثمان“ ۽ سندس والد جو نالو ”علي“ هو.	☐	☐
۲- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ تعليم جي غرض سان مختلف ملڪن جو ٽيهن سالن تائين سفر ڪيو.	☐	☐
۳- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ اجائي شهرت ۽ ڏيکاءَ جا سخت مخالف هئا.	☐	☐
۴- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي ولادت افغانستان جي علائقي ”هجوپر“ ۾ ٿي.	☐	☐
۵- حضرت داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي مزار ڪراچي ۾ آهي.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- گنج بخش جي معنيٰ آهي	مشهور ڪتاب آهي.
۲- پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جي ولادت	لاهور ۾ آهي.
۳- ننڍي کنڊ جي مشهور ولي الله جو نالو	سنه ۸۰۰ هه ۾ ٿي.
۴- ڪشف المحجوب پاڻ رحمۃ اللہ علیہ جو	روحاني خزانو بخشيندڙ.
۵- داتا گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ جي مزار	خواجہ معين الدين چشتي رحمۃ اللہ علیہ آهي.

شاگردن ۽ شاگردباڻين
لا ۽ سرگرمي

استاد صاحب شاگردن ۽ شاگردباڻين کي ”معجزه“ ۽ ”ڪرامت“ جو مفهوم سمجھائين
۽ کين واضح ڪن ته انهن پنهنجي جي وچ ۾ فرق ڇا آهي؟

طارق بن زياد رضي الله عنه

هن سبق پڙهڻ کان پوءِ شاگرد هن لائق بڻجندا ته آهي:

- طارق بن زياد رضي الله عنه جي شخصيت ۽ سندس اسلامي فتحن بابت آگاهه ٿي ٻڌائي سگهندا.
- اسپين جي فتح ۾ طارق بن زياد رضي الله عنه جي مجاهدانه ڪردار کان واقف ٿي، ان کي بيان ڪري سگهندا.
- طارق بن زياد رضي الله عنه جي فتحن سان يورپ تي اثر مرتب ٿيا، انهن بابت آگاهه ٿي لکي سگهندا.
- طارق بن زياد رضي الله عنه جي اسلام لاءِ مجاهدانه ڪوششن کي سامهون رکندي، دين جي سربلنديءَ لاءِ سماجي زندگيءَ ۾ عملي طور ڪوشش ڪندا.

جبل الطارق جي ويجهو مسجد ابراهيم، جيڪا سعودي بادشاهه شاهه فهد جوڙائي.

تعارف: اسان کي تاريخ اسلام ۾ ڪجهه اهڙا قيمتي موتي نظر ايندا، جن جي دليري، همت ۽ بهادريءَ جا داستان تاريخ جي صفحن تي پنهنجون يادون ۽ اڻ مٽ نقش ثابت ڪري چڪا آهن. اهڙن ئي بهادر ۽ دلير مجاهدن مان طارق بن زياد رضي الله عنه به هو. طارق بن زياد رضي الله عنه جا ڪارناما ايندڙ دنيا تائين ياد ڪيا رهيا. سندن شمار اسلام جي بهترين سپه سالارن ۾ ٿئي ٿو.

جنگيون: بنو أميه جي دور ۾ اسلام جو پيغام دنيا جي ڏورانهن علائقن تائين پهچي رهيو هو. ۱۱ رمضان المبارڪ سنه ۹۳ھ بمطابق پهرين جولاءِ سنه ۷۱۲ع ۾ هڪ طرف محمد بن قاسم جي اڳواڻي ۾ اسلام سنڌ تائين پهچي چڪو هو ته ٻئي طرف انهن ئي ڏينهن ۾ آفريقا جي رڻ ۾ ”الله اڪبر“ جو پڙاڏو گونجي رهيو هو. آفريقا ۾ اسلامي سلطنت قائم ٿيڻ کان پوءِ مسلمان يورپ ڏانهن رخ ڪيو.

اسپين جيڪو هڪ يورپي ملڪ ۽ عيسائي سلطنت جي ماتحت هو ۽ اتي جو ظالم ۽ جابر حڪمران ”راڊرڪ“ پنهنجي عوام تي ظلم جا ڏونگر ڌري رهيو هو. موسيٰ بن نصير عليه السلام جيڪو پاڻ هڪ بهادر ۽ دلير سپه سالار هو جنهن آفريقا کي فتح ڪري اتي اسلامي سلطنت قائم ڪئي. هن پنهنجي جرنيل طارق بن زياد عليه السلام کي تقريباً ست هزار فوج جو جٿو ڏئي اسپين ڏانهن روانو ڪيو ته جيئن اتي جي عوام کي ”راڊرڪ“ جي ظلم مان چوٽڪارو ڏياري.

طارق بن زياد عليه السلام جي اڳواڻي ۾ اسلامي لشڪر اسپين ڏانهن روانو ٿيو. اتي سامونڊي ڪناري تي لهي هڪ جبل جي ويجهو خيما کوڙيائين. انهيءَ ڪري ان جبل کي اڄ به ”جبل الطارق“ يا ”جبرالٽر“ جي نالي سان ياد ڪيو ويندو آهي. جڏهن طارق بن زياد جي سپاهين راڊرڪ جي هڪ لشڪر جو جٿو ڏٺو ته اهي ڊڄي ويا. ان ڪري طارق بن زياد موسيٰ بن نصير کي وڌيڪ مدد موڪلڻ لاءِ چيو. جنهن پنجن هزارن جو وڌيڪ جٿو روانو ڪيو. هاڻي مسلمانن جو تعداد ٻارنهن هزار ٿيو.

لشڪر سان خطاب: طارق بن زياد عليه السلام مجاهدن کي جذباتي تقرير ڪئي. پاڻ فرمايائون ته: ”اي بهادر مجاهدو! ميدان جنگ کان هاڻي ڀڄڻ جي ڪابه صورت ناهي. اڳيان دشمن آهي ۽ پٺيان دريا. الله جو قسم! صرف جرئت ۽ ثابت قدميءَ ۾ ئي نجات آهي. اُهي سوياريون فوجون آهن، جيڪي مغلوب ناهن ٿينديون. جيڪڏهن اهي ٻئي ڳالهين موجد آهن ته تعداد جي گهٽتائيءَ مان ڪوبه نقصان نٿو پهچي سگهي. خبردار! توهان ڪڏهن به ڏلت تي راضي نه ٿجو ۽ پاڻ کي دشمن جي حوالي نه ڪجو. الله تعاليٰ محنت ۽ جاکوڙ ذريعي توهان جي لاءِ دنيا ۾ جيڪا عزت، مان ۽ راحت ۽ آخرت ۾ شهادت جو ثواب مقدر ڪيو آهي، ان ڏانهن وڌو. الله جي پناهه ۽ مدد جي باوجود جيڪڏهن توهان ڏلت تي راضي رهيو ته وڏي گهاتي ۾ رهندو. مون کي توهان جي بهادري ۽ جرئت تي اعتماد آهي. هاڻي توهان جي لاءِ صرف هڪ ئي واٽ باقي آهي يا ته بهادريءَ سان وڙهندي دشمنن کي شڪست ڏيو يا وڙهندي شهيد ٿيو. جيڪڏهن اڄ توهان پني ڏيکاري ته ياد رکون ته نه صرف هتي ئي اوهان جو نالو نشان متجي ويندو، پر توهان جا نسل پڻ ختم ٿي ويندا.

اسپين جي فتح: طارق بن زياد رضي الله عنه جي تقرير مجاهدن جي اندر اهڙيءَ طرح اثر ڪيو ۽ انهن ۾ بحلي پري وئي هجي. اهي نعره تڪبير (الله اڪبر) بلند ڪندي دشمن جي هڪ لک فوج سان وڙهيا. اُت ڏينهن مسلسل تيز جنگ ٿيندي رهي. مسلمانن جي اٿڻڪ ارادن ۽ جذبن قلعي کي فتح ڪري ڇڏيو. دشمن کي هٿيار ڦٽا ڪرڻا پيا ۽ کين شڪست ملي. ان کان پوءِ طارق بن زياد اڳتي وڌي والديت درياءَ جي ڪناري جي ويجهو سنه ۱۱ع ۾ اسپين جي بادشاهه ۽ ڪمانڊر ”راڊرڪ“ کي شڪست ڏني ۽ اهو طارق بن زياد جي هٿان قتل ٿيو. اهو پڻ چيو ويندو آهي ته هن درياءَ ۾ ٻڏي آپگهات ڪيو.

ان کان پوءِ طارق بن زياد ”سڊونه“، ”ڪرمونه“ ۽ ”غرناطه“ کي فتح ڪيو. غرناطه کي فتح ڪرڻ کان پوءِ هو ”طليطله“ ڏانهن تيزيءَ سان وڌيو. جيڪو اسپين جي راڄڌاني هو. طليطله کي به هن آسانيءَ سان فتح ڪيو. اهڙيءَ طرح ٿوري وقت ۾ اسپين جي هڪ وڏي علائقي تي قبضو ڪري ورتائين. مسلمانن اسپين تي تقريباً ست سو سالن تائين حڪومت ڪئي.

يورپ تي اثر: مسلمان سپه سالارن موسيٰ بن نصير رضي الله عنه ۽ طارق بن زياد رضي الله عنه جو ڊپ، رعب ۽ دٻڊو جتي يورپ وارن کي ڏيڄاري رهيو هو. اتي هو انهن جي فتح کان پڻ بيحد متاثر ٿيا. ان کان سواءِ مسلمانن جي اچڻ کان اڳ يورپ اونڊاهي ۽ جهالت ۾ ٻڌل هو. مسلمانن انهن لاءِ جديد علمي تحقيقي درسگاهن جا چار وچائي، انهن کي طب، فلڪيات، ڪيميا ۽ ٻين جديد علمن کان واقف ڪرايو. نئين نموني جي اڏاوت جي فن کان پڻ آگاهه ڪيو. اڄ به اسپين ۾ ان دور جي عظيم الشان جامع مسجد ”غرناطه“ ۽ ”الحمراء“ جون شاندار عمارتون ۽ ٻيون ڪيتريون ئي اڏاوتون موجود آهن، جيڪي عرب جي دور جون ياد تازيون ڪن ٿيون.

اسان کي ان مان اهو سبق مليو ته اسلامي مجاهدن ۽ جرنيلن ظلم جي خلاف دين جي پڪيڙ ۽ اسلامي حدن جي ڦهلاءَ ۾ ڪهڙيءَ طرح مجاهدانا ڪارناما سرانجام ڏنا. حقيقت هيءَ آهي جيڪڏهن مجاهدن جي محنت نه هجي ها ته اسان کي اسلام جي اها دولت نصيب نه ٿئي ها. پوءِ هن وقت اسان جو ڪهڙو حال هجي ها. اسان کي گهرجي ته اسان به حضور ﷺ، صحابن سڳورن رضي الله عنهم، اولياءِ الله رضي الله عنهم ۽ مشاهير اسلام مجاهدن جي اعلى ڪردار تي هلندي پنهنجون زندگيون گذارڻ جي ڪوشش ڪريون ته جيئن ٻنهي جهانن جي ڪاميابي ماڻي سگهون.

- طارق بن زياد جو شمار بهترين سپه سالارن ۾ ٿئي ٿو.
- اسپين، جيڪو يورپ جو ملڪ آهي، ان تي عيسائين جي حڪومت هئي ۽ ان تي ”راڊرڪ“ نالي حڪمران هو، جيڪو وڏو ظالم ۽ جابر بادشاهه هو.
- موسيٰ بن نصير جيڪو هڪ بهادر ۽ دلير سپه سالار هو، جنهن آفريقا فتح ڪري، اتي اسلامي حڪومت قائم ڪئي هن طارق بن زياد کي تقريباً ٻارنهن هزار فوج جو جتو ڏئي اسپين ڏانهن روانو ڪيو ته جيئن اتي جي عوام کي ”راڊرڪ“ جي ظلمن مان چوٽڪارو ڏياري سگهجي.
- طارق بن زياد اسپين پهچي هڪ سامونڊي ڪناري تي جبل جي ڀرسان خيما کوڙيا. ان جبل کي اڄ به ”جبل الطارق“ يا ”جبرالٽر“ جي نالي سان ياد ڪيو ويندو آهي.
- اڄ به اسپين ۾ ان دور جي عظيم الشان جامع مسجد ”غرناطه“ ۽ ”الحمرء“ جي شاندار عمارت ۽ ٻيون اڏاوتون موجود آهن، جيڪي عرب جي دور جون ياد تازيون ڪري رهيون آهن.

استاد صاحبن جي مدد سان ڪجهه مشهور اسلامي سپه سالارن ۽ جيڪي علائقا انهن فتح ڪيا هجن، انهن جا نالا لکيو.

مشق

۱. هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- ۱- طارق بن زياد رضي الله عنه ڪير هو؟
- ۲- طارق بن زياد رضي الله عنه کي ڪهڙي ملڪ فتح ڪرڻ لاءِ موڪليو ويو هو؟
- ۳- طارق بن زياد رضي الله عنه کي ڪنهن ۽ ڪيتري فوج جو جتو ڏئي موڪليو؟
- ۴- طارق بن زياد جي خطاب مجاهدن تي ڪهڙو اثر وڌو؟

۲. صحیح جواب تي ☒ جو نشان لڳايو:

- ۱- مسلمانن جي اچڻ کان اڳ يورپ وارا هئا:
- (الف) اعلى تعليم يافته
(ب) جهالت ۾ پڌل
(ج) تمام گهڻا سلجهيل
(د) اسرندڙ
- ۲- مسلمانن اسپين ۾ خوبصورت عمارتون تعمير ڪيون، جن مان هڪ جو نالو آهي:
- (الف) تاج محل
(ب) شاهي محل
(ج) الحمراء
(د) برج الخليفة
- ۳- اسپين واقع آهي:
- (الف) يورپ ڪنڊ ۾
(ب) ايشيا ڪنڊ ۾
(ج) آسٽريليا ڪنڊ ۾
(د) آفريڪا ڪنڊ ۾
- ۴- اسپين فتح ٿيو:
- (الف) سنه ۵۱۰ع ۾
(ب) سنه ۷۱۱ع ۾
(ج) سنه ۶۱۱ع ۾
(د) سنه ۹۷۲ع ۾

۳. خال پُر ڪريو:

- (۱) طارق بن زياد رضي الله عنه جنهن جبل جي ويجهو خيما کوڙيا ان کي _____ چئجي ٿو.
- (۲) اسپين تي _____ بادشاهه جي حڪومت هئي.
- (۳) مسلسل اٺن ڏينهن تائين تيز _____ ٿيندي رهي.
- (۴) مسلمانن تقريباً _____ تائين اسپين تي حڪومت ڪئي.
- (۵) اڄ به اسپين ۾ ان دور جي عظيم الشان جامع مسجد _____ ۽ _____ جي شاندار عمارت ۽ ٻيون اڏاوتون موجود آهن.

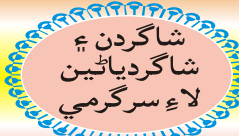
۴. صحيح ڄمڻن جي سامهون ☒ ۽ غلط ڄمڻن جي سامهون ☐ جو نشان لڳايو:

جُملا	صحيح	غلط
۱- اسپين جي جنهن جبل جي ويجهو طارق بن زياد خيما کوڙيا ان کي ”جبل الطارق“ چئجي ٿو.	☐	☐
۲- موسيٰ بن نصير جي اڳواڻي ۾ اسلامي لشڪر اسپين ڏانهن وڌيو.	☐	☐
۳- اسپين جي جنگ مسلسل اٺن ڏينهن تائين ٿيندي رهي.	☐	☐
۴- اسپين جو بادشاهه ”راڊرڪ“ طارق بن زياد جي هٿان قتل ٿيو.	☐	☐
۵- عظيم الشان جامع مسجد: ”غرناطه“ ۽ ”الحمره“ جي شاندار عمارت سعودي عرب ۾ موجود آهي.	☐	☐

۵. ڪالم ۱- جي لفظن کي ڪالم ۲- جي مناسب لفظن سان ملائي، جملا مڪمل ڪريو.

ڪالم-۱	ڪالم-۲
۱- بنو اُميه جي دور ۾ اسلام جو پيغام	هڪ جذباتي تقرير ڪئي.
۲- طارق بن زياد جي اڳواڻي ۾	راڊرڪ طارق بن زياد جي هٿان قتل ٿيو.
۳- طارق بن زياد مجاهدن کي	دنيا جي ڏورانهن علائقن تائين پهچي رهيو هو.
۴- اسپين جو بادشاهه ۽ ڪمانڊر	اسلامي لشڪر اسپين ڏانهن وڌيو.

شاگردن ۽ شاگردياڻين کي نقشي جي مدد سان محل وقوع سمجهايو.

لُغات

معني	لفظ	معني	لفظ
باب پهريون: القرآن الكريم			
کوٹاهي، گهٽتائي	نقص	ضابطه حيات	زندگي گذارڻ جو قانون
هر لحاظ سان طاقت رکندڙ	قادر مطلق	رشد و هدايت	رهنمائي ۽ هدايت
روزي رسائيندڙ	رزاق	خوش الحاني	سهڻي آواز سان
بيحد مهربان	رحيم	حفظ قرآن مجيد	قرآن مجيد ياد ڪرڻ
ڏوهن تي پردو وجهندڙ	ستار	ناظره قرآن مجيد	قرآن مجيد ڏسي پڙهڻ
معافي ڏيندڙ	غفار	پلٽڻ	وجهڻ، هارڻ
پنهنجي مرضيءَ تي هلندڙ	خودمختار	سوڀ	فتح، کاميابي
خدا کي هڪ ڪري ڄاڻندڙ	موجود	پاجھ	رحم
مضبوطي، پختائي	استقامت	خسارو	نقصان، گهٽتو، ٽوٽو
پروسو، آسرو، آڌار	توڪل	باب ٻيو: ايمانيات ۽ عبادتون	
فيصلو ڪرڻ	نھرائڻ	ويساهم	اعتبار، يقين، پروسو
سرباٽ	مناجات	واحد	هڪڙو، هڪ
گڏجي ڳالهائڻ	هم ڪلام	يکتا	اڪيلو، يگانو
فنائيت، ناپائيداري	بي ثباتي		
تابعداري، بندگي	اطاعت		
پاک، پوتر	مقدس		

لفظ	معني	لفظ	معني
واٽ	رستو، راه	اظهار	پٽرائي، مشهوري
سگه	زور، طاقت	سرسبز	ساوڪ وارو
پالوٽ	بارش، مينهن	شاداب	آباد، تازو
مقاماتِ حج	حج جون جايون	مرکز	صدر مقام، جاءِ قرار
ارڪانِ حج	حج جا رڪن	پڪَ	مضبوطي، پڪائي
باب ٽيون: سيرت طيِّبہ			
تلقيٰ	سمجھائڻ، تعليم ڏيڻ	حڪمت عملي	ملڪي مصلحت، هوشياري
ٽڪري	پٿرن جو قدرتي ڍڳ	نقطہ نظر	نظر جو مرڪز
ايلچي	قاصد، سفير	اگهور	گهرو، اونهو
آڇ	پيشڪش، صلاح	ڪاه	حملو
افواهه	هل، غير معتبر ڳالهه	هٽ	مغروري، وڌائي، آڪڙ
معاهدو	انجام، اقرار، عهد	صاع	اناج ڀرڻ جو ٿانو، جنهن ۾ چار سير پون ٿا
ڏور رس	پري تائين پهچندڙ	بيوس	لاچار، مجبور، معذور
پرڪڻ	چڪاسڻ، جانچڻ	مالِ غنيمت	ڪافرن سان مقابلي دوران هٿ آيل مال
ڪارڻ	سبب، ذريعو	خوشحال	آسودو، سُڪيو
سوڪڙي	تحفو، نذرانو، سوغات	اُپت	پيدائش، پيداوار، ڪمائي
رعيٽ	راج، حاڪم جا ماتحت ماڻهو	حليف	ساٿي، معاهدو ڪندڙ
بغاوت	حڪومت جي مخالفت، سرڪشي		
سعادت	نيڪ بختي، چڱو نصيب		

لفظ	معني	لفظ	معني
بِعَثَّت	نبوٽ، پيغمبري، رسالت	مُفْلِس	سُڄو
سَنَوَارُ	ٺاهڻ، بنائڻ، درست ڪرڻ	تَن	بدن، جسم
ساراه	تعريف، حمد، واکاڻ	مَن	دل، هيٺون
تڪميل	پورائي، انتها	ڏَن	چوپايو مال، نصيب، بخت
اوصافِ محموده	سُنيون خوبيون	سَلَف (ج) اسلاف	گذريل
نروار	ظاهر، پڌرو	سَهڻ	برداشت ڪرڻ
اگرا	اڻوڻندڙ	وس آهر	طاقت مطابق
غلاظت	گندگي، ميرائي	بُڊائي	پوڙهائپ
راست بازي	سچائي، صداقت	جهڻڪڻ	تنبيهه ڪرڻ
سرچشمو	بنياد	ترجيح	فوقيت، برتري
پيڪڙي	خلاف ورزي	نِچاور	قربان ڪرڻ، گهورڻ
وسيع	ويڪرو، ڪشادو	ڪيٻائڻ	لهرائڻ، نتائڻ
پرائڻ	حاصل ڪرڻ، سِڪڻ	گُهڻ	ذبح ڪرڻ
انجام	اقرار، قول، وعدو	عقيقو	ٻار ڄمڻ کان پوءِ پهريون دفعو مٿو ڪوڙائڻ جي حالت
حق تلفي	حق مارڻ جي حالت	پيشو	هنر، ڌنڌو
ڳڙهه	ڪوٽ، قلعو	چورو	يتيم، لا وارث
جتائڻ	ياد ڏيارڻ	سنگستي	دوست، يار
مُحتاج	گهرجائو، حاجتمند	اوپرو	ڌاريو، بيگانو
نادار	مسڪين	شر	برائي، خرابي
		ريس	حسد، ساڙ

لفظ	معني	لفظ	معني
مشاهير (ج) مشهور	مشهور، ناميارو	تقدس	پاكائي، پاڪ هجڻ
امام المتيين	پرهيزگارن جو اڳواڻ	راجذاني	تختگاه
پتڪيل	زليل، ڌڪا کاڌل	وصال	ملڻ، موت
گفتار	ڳالهه بولھ	سنورجڻ	ٺهڻ، سينگارجڻ
هاڪ	ساراهه، تعريف	واڳ	انتظام سنڀالڻ
نڪار	صفائي	ولادت	پيدائش، ڄمڻ
سگهڙ	خوبين واري، هنرمند	ڏورانهون	تمام پري وارو
شعب	جبل جو لنگهه	گچ	گهڻو، جهجهو
منفرد	اڪيلو	تصنيف	لکيل ڪتاب
طاهره	پاڪ	سوانح حيات	حياتيءَ جو احوال
ابوتراب	مٽيءَ وارو	داستان	آکاڻي، قصو
حيدر	شينهن، حضرت علي رضيعه جو لقب	رڻ	صحراء، بيابان
رنڊڪ	رڪاوٽ، بندش	پڙاڏو	گونج، آواز، پڙلاءُ
قزقوت	ٽرڻو، پياڄ	ڏونگر	ننڍو جبل، ٽڪر
بيعت	تابعداريءَ جو اقرار	جڻو	ماڻهن جو ميٽڻ، ٽولو
	فرمانبرداري	ذلت	خواري، بدنامي
		آپگهات	پاڻ کي مارڻ، خودڪشي
		ڪنڊ	ملڪ، علائقو، پرڳڻو